

ଗଣନା ପୁସ୍ତକ

ମୋଶା ଇତ୍ତାଯେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଗଣନା କରେ

1 ଦିତୀୟ ବର୍ଷର ଦିତୀୟ ମାସ ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଇତ୍ତାଯେଲର ଲୋକମାନେ ମିଶର ଛାତିଲାପରେ, ସଦାପ୍ରତ୍ତି ସୀନୟ ମରୁତ୍ତମିରେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ * ମଧ୍ୟରେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2 “ଭୁମେମାନେ ଇତ୍ତାଯେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଗଣନା କର। ସମସ୍ତ ମଶୁଳୀର ଅନୁସାରେ ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଲୋକର ନାମ ତାଲିକା କର। 3 ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତହିଁର ଅଧିକ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କର। ଏହି ଲୋକମାନେ, ଯିଏ କି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ପାରିବେ। ତୁମେ ଓ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କର ବିଭାଗ * ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କର। 4 ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଜଣେ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବାରବର୍ଗର ପ୍ରଧାନ ଲୋକ ଭୁମ୍ପାନଙ୍କର ସହାୟକ ହେବ। 5 ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଭୁମ୍ପାନଙ୍କର ସହକାରୀ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି;

ଯଥା: ରୁବେନ ପରିବାରବର୍ଗର ଶଦେଖରର ପୁତ୍ର ଇଲୀଷୁର।

- 6 ଶିମିଯୋନ ପରିବାରବର୍ଗର, ସୁରୀଗଦୟର ପୁତ୍ର ଶକ୍ତିମାଯେଲ।
  - 7 ଯିତ୍ତଦା ପରିବାରବର୍ଗର, ଅମ୍ବିନାଦବର ପୁତ୍ର ନହଶୋନ।
  - 8 ଇଷାଖର ପରିବାରବର୍ଗର, ସୁଯୁରର ପୁତ୍ର ନଥମେଲ।
  - 9 ସବୁଲୁନ ପରିବାରବର୍ଗର, ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଇଲୀଯୁବ।
  - 10 ଇତ୍ତାଯ୍ୟିମ ଗୋଷ୍ଠୀର, ଅମ୍ବିଦୁଦର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାମା।
- ମନଃଶି ବଂଶଧର, ପଦାହସ୍ତର ପୁତ୍ର ଶମଳୀଯେଲ।
ଇତ୍ତାଯ୍ୟିମ ଏବଂ ମନଃଶି ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର
ଥକନ୍ତି।

- 11 ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗର, ଶିବିଯୋନର ପୁତ୍ର ଅବୀନନନା।
- 12 ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗର ଅମ୍ବିଗଦୟର ପୁତ୍ର ଅହୀଯେଷର।
- 13 ଆଶର ପରିବାରବର୍ଗର, ଆକ୍ରମର ପୁତ୍ର ପଗିଯେଲ।
- 14 ଗାଦ ପରିବାରବର୍ଗର, ଦୁୟେଲର ପୁତ୍ର ଇଲୀଯୁସଣ୍।
- 15 ନପୁଲୀ ପରିବାରବର୍ଗର, ଏନ୍ଦନର ପୁତ୍ର ଅହୀର।”

16 ଏମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ସମାଜ ମଧ୍ୟରୁ ବଜା ଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗର ନେତା ଆଉ ଇତ୍ତାଯେଲର ବିଭାଗର ନେତା

ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଏହି ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭୁରେ ଯେଉଁଠାରେ ଇତ୍ତାଯେଲମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ।
ଏହା ଏକ ... ଦର୍ଶାଏ ଇତ୍ତାଯେଲର ଏକ ସୈନ୍ୟମାନୀନ ସଂଗଠିତ ହୋଇଥିଲା।

ଥିଲେ। 17 ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବଜା ଯାଇଥିଲେ, ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। 18 ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଦିତୀୟ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଇତ୍ତାଯେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃବଂଶ ଓ ପିତୃ ପରିବାର ଅନୁସାରେ କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତୁର୍ଦର୍ଢ ବୟସ ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଲେ। 19 ଏହରୁପେ, ମୋଶା ସଦାପ୍ରତ୍ତି ଆଜାନୁସାରେ ସୀନୟ ମରୁତ୍ତମିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ।

20 ରୁବେନ ବଂଶଧର ଇତ୍ତାଯେଲଙ୍କର ପ୍ରଥମକାତ ସେମାନଙ୍କର କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତୁର୍ଦର୍ଢ ବୟସ ଲୋକମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ସୈନ୍ୟମାନୀନରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ତାଲିକା ଭୁକ୍ତ କରାଗଲା। 21 ରୁବେନ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 46,500

22 ଶିମିଯୋନ ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ୍ର, ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ ଓ ତହିଁର ଅଧିକ ପୁରୁଷ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଦାଖିଲ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ। 23 ଶିମିଯୋନ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 59,300

24 ଗାଦର ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ୍ର, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାରୁ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଭୁକ୍ତ କରାଗଲା। 25 ଗାଦ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 45,650

26 ଯିତ୍ତଦା ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ୍ର, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାରୁ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଭୁକ୍ତ କରାଗଲା। 27 ଯିତ୍ତଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 74,600

28 ଇଷାଖର ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ୍ର, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାରୁ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଭୁକ୍ତ କରାଗଲା। 29 ଇଷାଖର ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 54,400

30 ସବୁଲୁନ ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ୍ର, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାରୁ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଭୁକ୍ତ କରାଗଲା। 31 ସବୁଲୁନ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 57,400

32 ଇତ୍ତାଯ୍ୟିମଙ୍କର ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ୍ର, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଡଏ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାରୁ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ

ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଳିକା ଭୁଲ କରଗଲା । 33ଇପ୍ରତ୍ୟିମ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 40,500

34ମନ୍ଦିର ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଠେ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାର ଅଧିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଳିକା ଭୁଲ କରଗଲା । 35ମନ୍ଦିର ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 32,200

36ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଠେ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାର ଅଧିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଳିକା ଭୁଲ କରଗଲା । 37ବିନ୍ୟାମୀନ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 35,400

38ଦାନ ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଠେ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାର ଅଧିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଳିକା ଭୁଲ କରଗଲା । 39ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 62,700

40ଆଶେର ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଠେ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାର ଅଧିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଳିକା ଭୁଲ କରଗଲା । 41ଆଶେର ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 41,500

42ନପୁଲ ବଂଶଧର ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ, ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟା, ଯେଉଁମାନେ କୋଣ୍ଠେ ବର୍ଷ ଏବଂ ତାର ଅଧିକ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଳିକା ଭୁଲ କରଗଲା । 43ନପୁଲ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା 53,400

44ମୋଗା, ହାରୋଣ ଓ ଜଗ୍ରାୟେଲର ବାରଜଣ ଅଧ୍ୟପତି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶତନା କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତୃଗୁହ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟପତି ସେମାନଙ୍କୁ ଶତନା କଲେ । 45ଏହିରୁପେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ କୋଣ୍ଠେ ବର୍ଷ ଏବଂ ତେହୀରୁ ଅଧିକ ସନ୍ତାନଗଣ ନିନନ୍ଦ ପିତୃଗୁହ ଅନୁସାରେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରୁ ସୁନ୍ଦର ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କର ତାଳିକା ଭୁଲ କରଗଲା । 46ଶତନା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 6,03,550 ହେଲା ।

47ମାତ୍ର ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଶତନାଯାଇ ନଥିଲେ । 48କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । 49“ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ସହିତ ଶତନା ବେଳେ ମିଶାଇବ ନାହିଁ । 50ମାତ୍ର ଭୁମେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭ ଓ ତେହୀର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏବଂ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ନିନନ୍ଦ ତାହା ସହିତ ତା’ ଉପରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ କରିବ; ସେମାନେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭ ଓ ତେହୀର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୋହିବ ତାହାରେ ଅନୁସାରେ କରିବ; କରିବାରେ ତମ୍ଭ ଶତନାଯାଇ ଆଶିବ ଉଚିତ ଏବଂ ପୁଣିଥିରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ । 51ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭ ଶାନ୍ତିରେ କରିବ । 52ଜଗ୍ରାୟେଲିଯୁ

ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶିବିର ଅଳଗା ଦଳରେ ବିଭିନ୍ନ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକର ନିଜ ଧୂନା ରହିବା ଉଚିତ । 53କିନ୍ତୁ ଲେବୀୟମାନେ ନିୟମର ପବିତ୍ର ତମ୍ଭର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ନିୟମର ପବିତ୍ର ତମ୍ଭର ରକ୍ଷା କରିବେ । ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ, ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାପିବ ନାହିଁ ।”

54ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଯେଉଁପୁରୁଷ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଜଗ୍ରାୟେଲିଯୁ ଲୋକମାନେ ସେହିରୁପେ ମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ଛାଡ଼ଣୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା

2 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ; 2“ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳରେ ତାଙ୍କ ନିଜ ଦଳର ଧୂନା ରହିବ । ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଖରେ ତା’ର ଦଳର ଧୂନା ପାଖରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବ ।

3“ମିହିଦାର ବିଭାଗ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ତାଙ୍କ ଧୂନା ସହିତ ପୂର୍ବଦିଗର ସୁର୍ଯ୍ୟାଦୟ ଆତେ, ପୁଣି ଅମ୍ବିନାଦବର ପୁତ୍ର ନହିଁରାନ ଯିହିଦାର ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତା ହେବ । 4ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 74,600

5“ମିହିଦାର ଗୋଷ୍ଠୀର ପାଖରେ ଜଣାଖର ଗୋଷ୍ଠୀ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ନୁଆର ପୁତ୍ର ନେଥନ୍ୟଲ, ଇଶାଖର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । 6ସେହି ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 54,600 ହେବେ ।

7“ସବୁଲୁନର ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ଯିହିଦାର ପାର୍ଶ୍ଵର ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ, ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟିବ ସବୁଲୁନର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । 8ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 57,400 ହେବ ।

9“ମିହିଦାର ଛାଡ଼ଣୀର ସମୁଦ୍ର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 1,86,400 ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।

10“ରୁବେନ ବିଭାଗର ଛାଡ଼ଣୀ ଧୂନା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ୍ବୁନ୍ଦ୍ର ରହିବ । ଶଦେଯୁର ପୁତ୍ର ଇଲୀୟିବ ରୁବେନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଧିପତି ହେବ । 11ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 46,500

12“ରୁବେନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଛାଡ଼ଣୀ ପାଖରେ ଶିମିଯେନ ପରିବାରବର୍ଗ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ଓ ସୁରୀଶଦୟର ପୁତ୍ର ଗଲ୍ମିଯେନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । 13ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 59,300

14“ରୁବେନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ଣୀ ପାଖରେ ଗାଦ ଗୋଷ୍ଠୀ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ରୁଯେଲର* ପୁତ୍ର ଇଲୀୟିଷପ ଗାଦ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । 15ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସଂଖ୍ୟା 45,650

16“ରୁବେନ ଛାଡ଼ଣୀର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଶତନା ଅନୁସାରେ 1,51,450 ସେମାନେ ଦିତ୍ୟିଯରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।

17“ଏହିପରି ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ଣୀ ସହିତ ସମାଗମ ତମ୍ଭ ଛାଡ଼ଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅଗ୍ରସର ହେବ ।

ସେମାନେ ସେହି ନିୟମରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ, ଯେପରି ଛାଉଣୀ ଶ୍ଵାପନ କରିବେ, ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଧୂନା ପାଖରେ ଥର୍ଦବା ରହିବେ ।

18“ଇନ୍ଦ୍ରୀୟମ ବିଭଗର ଛାଉଣୀର ଧୂନା ପଣ୍ଡିମ ଦିଗକୁ ରହିବ । ପୁଣି ଅମ୍ବୀହୁଦର ପୁତ୍ର ଲଜ୍ଜାଶାମା ଇନ୍ଦ୍ରୀୟମ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । **19**ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବାହନୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ 40,500

20“ଇନ୍ଦ୍ରୀୟମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଛାଉଣୀର ପରେ ମନ୍ତ୍ରି ଗୋଷ୍ଠୀ ଛାଉଣୀ ଶ୍ଵାପନ କରିବେ । ପୁଣି ପଦାହୁରର ପୁତ୍ର ଗମଳୀଯେଲ ମନ୍ତ୍ରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । **21**ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବାହନୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ 32,200

22“ବିନ୍ଦୁମାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଇନ୍ଦ୍ରୀୟମ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ଛାଉଣୀ ଶ୍ଵାପନ କରିବେ । ପୁଣି ରିଦିଯୋନର ପୁତ୍ର ଅମ୍ବୀନାସ ବିନ୍ଦୁମାନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । **23**ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବାହନୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ 35,400

24“ଇନ୍ଦ୍ରୀୟମ ଛାଉଣୀର ଗଣ୍ୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ 1,08,100 ସେମାନେ ତୃତୀୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।

25“ଦାନ ବିଭଗର ଛାଉଣୀର ଧୂନା ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ରହିବ । ଅମ୍ବୀଶଦୟର ପୁତ୍ର ଅହୀୟେଷର ଦାନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ । **26**ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବାହନୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ 62,700

27“ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଛାଉଣୀ ପାଖରେ ଆଶେର ଗୋଷ୍ଠୀର ଛାଉଣୀ ରହିବ; ଆକ୍ରମର ପୁତ୍ର ପଗିଯେଲ ଆଶେର ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେବ । **28**ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବାହନୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ 41,500

29“ନପୁଳ ଗୋଷ୍ଠୀର ଛାଉଣୀ ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀ ପରେ ରହିବ । ଏକମନର ପୁତ୍ର ଅହୀର ନପୁଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ହେବ । **30**ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବାହନୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ 53,400

31“ଦାନ ଛାଉଣୀରେ ମୋଟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟ 1,57,600 ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧୂନା* ଧର ସମସ୍ତଙ୍କ ପଛରେ ଅଗ୍ରସର ହେବେ ।”

32ସେମାନେ ସବୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଓ ସେମାନେ ମନର ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଗଣ୍ୟ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀର ମୋଟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ 6,03,500 **33**ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଗା ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା କଲେ ନାହିଁ ।

34ମୋଗାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେ ସମସ୍ତ କଲେ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବଂଶ ମନକଟରେ ନିଜ ନିଜ ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଓ ଆପଣା ଧୂନା ମନକଟରେ ଛାଉଣୀ ଶ୍ଵାପନ କଲେ ଓ ସେହିପରି ସେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

ହାରୋଣଙ୍କର ବଂଶ ଯାଦକ

3 ସେହିଦିନ ପୀନ୍ୟ ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା ହେଲେ, ହାରୋଣ ଓ ମୋଗାଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଏହି ।

2ହାରୋଣଙ୍କର ରୂପପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମନାତ ନାଦବ,

ସେମାନଙ୍କର ଧୂନା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ବିଭାଗ ଅନୁସାରେ ।

ତା'ପରେ ଆବୀହୁ, ଲଜ୍ଜାୟପର ଓ ଜିଥାମର । **3**ଏହା ହେଉଛି ହାରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ନାମ, ଯେଉଁମାନେ ଯାଦକରୁପେ ଅଭିଷିକ୍ତ* ହୋଇଥିଲେ ଓ

ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେ ଯାଦକତ୍ତ ପଦ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ କରିଥିଲେ । **4**ମାତ୍ର ନାଦବ ଓ ଆବୀହୁ ପୀନ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଅନ୍ତରୀ ଅଭି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ, ଉତ୍ସର୍ଗ କର ପ୍ରାଣ ଡ୍ୟାଗ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର ନଥିଲା; ଏଣୁ ଲଜ୍ଜାୟପର ଓ ଜିଥାମର ଆପଣା ପିତା ହାରୋଣଙ୍କ ଉପର୍ମୁକ୍ତିରେ ଯାଦକକମର୍ କଲେ ।

ଲେବୀୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଦକଙ୍କର ସହକାରୀ

5ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, **6**“ତୁମେ ଲେବୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଶି ହାରୋଣ ସମ୍ମଖରେ ଉପର୍ମୁକ୍ତ କରାଥ, ସେମାନେ ଭାହାର ସେବା କରିବେ । **7**ସେମାନଙ୍କର ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ* ନିକଟରେ ରକ୍ଷକ ହେବେ । ସମସ୍ତ ଲଗ୍ନାୟେଲ ସମାନ ପାଇଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଦିତ୍ର ଛାଉଣୀରେ କାମ କରିବେ । **8**ପୁଣି ସେମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ସେବାକାର୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ରସା କରିବେ ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିବେ ।

9“ଆଉ ତୁମେ ହାରୋଣ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରଗଣ ହସ୍ତରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେବ । ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉପରାହର ରୂପେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଗଲା ।

10“ପୁଣି ତୁମେ ହାରୋଣ, ତା'ର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଯାଦକରୁପେ ନିୟମ କରିବ । ସେମାନେ ଯାଦକରୁପେ ସେବାକାର୍ୟ କରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ଦିଦେଶୀ ପାଖକୁ ଆସେ, ତାକୁ ଆଜନ ସଙ୍ଗତ କାର୍ୟ କରିବ ।”

11ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, **12**“ମୁଁ ତୁମରୁ କହିଥିଲୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଂଶର ପ୍ରଥମନାତ ମୋର ସେବକ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେବୀୟମାନେ ମୋର ଅଧିକୃତ, ତେଣୁ ଲଗ୍ନାୟେଲମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମନାତ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଲେବୀୟମାନେ ମୋର ହେବେ ।

13“ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଲେବୀୟମାନେ ମିଶରରେ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା । ଲଗ୍ନାୟେଲରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ପ୍ରଥମନାତକୁ ମୋ ପାଇଁ ପଦିତ୍ର କଲି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋର ଅଧିକୃତ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

14ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ପୀନ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ ମୋଗାଙ୍କୁ ପୁଣି କହିଲେ, **15**“ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୃହ ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ଗଣନା କର । ତୁମେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ

ଅଭିଷିକ୍ତ ଏକ ବିଶେଷ ତେଲ ସେମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଭଲା ଯାଇଥିଲା ଦେଖାଇଦେବା ପାଇଁ ଯେ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୟା ମନୋନୀତ ।

ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଯେଉଁଠାକୁ ଲଗ୍ନାୟେଲମାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ ।

ଓ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବା ଉଚିତ ।” 16ତେଣୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ ।

17ଲେବୀର ତିମିପୁତ୍ର ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ହେଲା ଗେରୋନ, କହାର ଓ ମରାର ।

18ଗେରୋନ ପରିବାରବର୍ଗର ନାମ ଲିବନ ଓ ଶିମିଯି ।

19ପୁଣି ଆପଣା ବଂଶ ଅନୁସାରେ କହାତର ପରିବାରବର୍ଗର ନାମ ଅମ୍ବମ, ଯିଷହର, ହବ୍ରୋଣ ଓ ଉଣ୍ଣେଲ ।

20ପୁଣି ଆପଣା ବଂଶ ଅନୁସାରେ ମରାର ପରିବାରବର୍ଗର ନାମ ମହଲ ଓ ମୂରି ।

ଏମାନେ ଆପଣା ପିତୃଗୁରୁ ଅନୁସାରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବଂଶ ।

21ଗେରୋନଠାରୁ ଲିବନ ବଂଶ ଓ ଶିମିଯିର ବଂଶ ଉପରୁ ହେଲେ, ଏମାନେ ଗେରୋନୀୟ ବଂଶ । 22ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ବାଲକ ଗଣନା ଅନୁସାରେ 7,500 ହେଲେ । 23ଗେରୋନୀୟ ପରିବାରବର୍ଗ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ପଶ୍ଚାତ ଭାଗରେ ଛାଡ଼ଣୀ ଶ୍ରାପନ କରିବେ ।

24ପୁଣି ଲାଗ୍ରୋଲର ପୁତ୍ର ଜଳୀୟସଫ ଗେରୋନୀୟ ପରିବାରବର୍ଗର ଅଧିପତି ଥିଲା । 25ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ଗେରୋନର ପରିବାରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା, ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଛାଡ଼ଣ ଏବଂ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ଫାଟକର ଆଜ୍ଞାଦନ କନାର ଯନ୍ତ୍ର ନେବା । 26ସେମାନେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଓ ବେଦୀରେ ଥିବା ପରଦାର, ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରବେଶ ଫାଟକର ଏବଂ ସମସ୍ତ ରକ୍ତୁର ଯନ୍ତ୍ର ନେଲେ ।

27ପୁଣି କହାତଠାରୁ ଅମ୍ବମୀୟ ବଂଶ, ଯିଷହରୀୟ ବଂଶ, ହବ୍ରୋଣୀୟ ବଂଶ ଓ ଉଣ୍ଣେଲୀୟ ବଂଶ ଉପରୁ ହେଲେ । 28ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କହାତୀୟ ପରିବାରବର୍ଗର 8,300* ଓ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଶ୍ରାନ୍ତ ରକ୍ଷକ* ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । 29କହାତୀୟ ସନ୍ତାନମଙ୍କ ବଂଶ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ଣୀ ଶ୍ରାପନ କରିବେ । 30ଜଳୀୟାପନ ଉଣ୍ଣେଲର ପୁତ୍ର କହାତୀୟ ପରିବାରବର୍ଗର ଅଧିପତି ହେବ । 31ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ, ମେନ, ବୀପରୁଖା, ଯଙ୍କବେଦୀ, ପବିତ୍ରପ୍ଲାନର ସେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସକଳପାତ୍ର, ଏବଂ ପରଦା ସେମାନଙ୍କର ଦୟିତ୍ତରେ ରହିବ ।

32ଯାଜକ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଜଳୀୟାପନ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଧାନ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଅଧିପତି । ସେ ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ଦିଷ୍ଟପୂର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵବଧାନ କରିବ ।

33ମହଲୀୟ ପରିବାରବର୍ଗ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡୀୟ ପରିବାରବର୍ଗ ମରାଗୀୟଠାରୁ ଉପରୁ ହେଲେ । ଏମାନେ ମରାଗୀୟ ପରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । 34ପୁଣି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଗଣନା ଅନୁସାରେ 6,200 ଲୋକ

8,300 କେତେକ ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ ପୁସ୍ତକରେ “8,300” ହିଁବୁ ଲେଖାରେ 8,600 ମୋଟ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦରକାର ସଂଖ୍ୟା 8,300 ।

ଗଣନା କିମ୍ବା ତତ୍ତ୍ଵବଧାନକ ।

ହେଲେ । 35ଆଉ ଅବୀହୟଲର ପୁତ୍ର ସୁରୀଯେଲ ମରାର ପରିବାରବର୍ଗ ଅଧିପତି । ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ଆବାସ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ଣୀ ଶ୍ରାପନ କରିବେ । 36ମରାର ପରିବାରର ସଭ୍ୟମାନେ କାଠପାତାଗୁଡ଼କ, ଅର୍ଜଳଗୁଡ଼କ, ସୁମୟସମସ୍ତ, ଭିତ୍ତିସମସ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତର ଦୟିତ୍ତ ବହନ କରିବେ । 37ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ରୁତ, ଭିତ୍ତିମୂଳ, ଶିଳ ଏବଂ ରକ୍ତ ଯାହା ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ଏହି ସମସ୍ତର ଦୟିତ୍ତ ନେବେ ।

38ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଆବାସ ତମ୍ଭୁ ସବୁ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ପୂର୍ବଦିଗ ସମ୍ମନରେ ଛାଡ଼ଣୀ ଶ୍ରାପନ କରିବେ । ସେମାନେ ଲାଗ୍ରୋଲେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ରପ୍ଲାନର ରକ୍ଷା କରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଏହା ପାଖକୁ ଯାଏ, ତାକୁ ମୁତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ।

39ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞାରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବେ । ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବଂଶ ଅନୁସାରେ ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସଂଖ୍ୟା 2,200 ହେଲେ ।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମନାତ ସନ୍ତାନଙ୍କ ଶ୍ରାନ ଗ୍ରହଣ

40ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଲାଗ୍ରୋଲେଲର ପ୍ରଥମନାତ ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ମାସର ଅଧିକ ବୟସ ସମସ୍ତ ଗଣନା କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ତାଲିକା କର । 41ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଲାଗ୍ରୋଲେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ଲୋକ ବଦଳରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହଣ କରିବୁ । ପୁଣି ଲାଗ୍ରୋଲେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ପଶୁ ବଦଳରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପଶୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି ।”

42ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ମୋଶା ଲାଗ୍ରୋଲେଲର ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ଲୋକର ଗଣନା କଲେ । 43ପୁଣି ଏକ ମାସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ପୁରୁଷର ନାମ ସଂଖ୍ୟାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 22,273 ହେଲା ।

44ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 45“ତୁମେ ସମସ୍ତ ଲେବୀୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଶୁ ଲାଗ୍ରୋଲେଲର ପ୍ରଥମନାତ ଏବଂ ଲାଗ୍ରୋଲେଲର ପଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମନାତ ବଦଳରେ ଗ୍ରହଣ କର । ଆଉ ଲେବୀୟମାନେ ମୋର ହେବେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ । 46ଲାଗ୍ରୋଲେଲରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ 273 ଅଧିକ ପୁରୁଷଗଣ ପୁରୁଷ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଏହି ଅଧିକ ପୁରୁଷଗଣ ପୁରୁଷ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଏହି ଅଧିକ ପୁରୁଷଗଣ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ମୁକୁଳାଇବା ଯିବେ । 47ପବିତ୍ରପ୍ଲାନର ଶେକଳ ଅନୁସାରେ ତୁମେ ମୁଣ୍ଡ ପିଛା ପାଞ୍ଚ ଶେକଳ ନେବେ । କୋଢିଏ ଗେରାରେ ଏକ ଶେକଳ । 48ସେହି 273 ଅଧିକ ପୁରୁଷଗଣ ମୁକୁଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦିଅ ।”

49ତେଣୁ ମୋଶା ସେହି ପ୍ରଥମନାତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମୁକୁଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଦ୍ରା ଏକତ୍ର କଲେ । 50ଲାଗ୍ରୋଲେଲର ପୁତ୍ରଗଣ ପ୍ରଥମନାତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସେ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ନେଲେ; ସେ ପବିତ୍ରପ୍ଲାନର ଶେକଳ ଅନୁସାରେ 1,365 ଶେକଳ ନେଲେ । 51ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଶା ସେହି ମୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

କହାତ ପରିବାରର କାର୍ଯ୍ୟ

4 ୨“ଭୁମେମାନେ ଲେବୀର ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କହାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ପିତୃଗୁହ ଅନୁସାରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର। ୩ତିରଶ ବର୍ଷଠାରୁ ପରିଗ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର। ୪ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ ମହାପଦ୍ରତ ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର ଯନ୍ତ୍ର ନେବା କହାତ ପରିବାରବର୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ।

୫“ଯେତେବେଳେ ଛାଡ଼ଣୀ ପ୍ରାନ୍ତର କରିବାର ସମୟ ହୁଏ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ପରଦାରେ ପଦିତ୍ର ନିଯମ ସିଦ୍ଧୁକରୁ ଭାଙ୍ଗିବେ। ୬ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଶିଶୁକ ଚର୍ମର ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବେ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବୟସ ଦେବେ, ତା'ପରେ ସେମାନେ ପଦିତ୍ର ସିଦ୍ଧୁକ ବହନ କରିବାର ସାଙ୍ଗି ଲଗାଇବେ।

୭“ଏହାପରେ ସେମାନେ ପଦିତ୍ର ମେଜ ଉପରେ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବୟସ ବିଜ୍ଞାଲିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଆଳି, ରୂମଚ, ପାତ୍ର କାର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ରଖିବା ଉଚିତ। ଦର୍ଶନୀୟ ଗୋଟୀ ସବୁବେଳେ ସେଥିରେ ରଖିବା ଉଚିତ। ୮ତା'ପରେ ସେ ସମୟ ଉପରେ ସେମାନେ ଏକ ସିଦ୍ଧୁରବଣ୍ଣ ବୟସ ବିଜ୍ଞାଲିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ଶିଶୁକଚର୍ମରେ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେହି ସାଙ୍ଗି କଡ଼ା ଭିତରେ ପୁରାଇବେ।

୯“ଏହାପରେ ସେମାନେ ଏକ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ବୟସ ନେଇ ଆଲୋକର ଦୀପରୁଖା, ତାହାର ପ୍ରଦୀପ, ତାହାର ଅଜ୍ଞାରଧାନୀ ଏବଂ ସମୟ ତୈଳପାତ୍ରରୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବା ଉଚିତ। ୧୦ପୁଣି ସେମାନେ ତାକୁ ଓ ତହିଁ ସମୟ ସରଞ୍ଜାମ ଏକ ଶିଶୁକଚର୍ମର ମଧ୍ୟରେ ରଖିବେ ଏବଂ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଖୁଣ୍ଟରେ ରଖିବେ।

୧୧“ପୁଣି ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୟ ବେଦି ଉପରେ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ବୟସ ବିଜ୍ଞାଲି ତାହା ଶିଶୁକଚର୍ମରେ ଭାଙ୍ଗିବେ ଏବଂ କଢ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗି ପୁରାଇବେ।

୧୨“ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେବାର୍ଥକ ସମୟ ପଦିତ୍ର ପାତ୍ର ନେଇ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ବୟସ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧାଇ ରଖିବେ। ସେମାନେ ତାହାକୁ ଶିଶୁକଚର୍ମର ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଖୁଣ୍ଟରେ ରଖିବେ।

୧୩“ପୁଣି ସେମାନେ ଯଙ୍କିବେଦୀରୁ ଭୟ କାହିଁ ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ବାରଗଣିଆ ରଙ୍ଗର ବୟସ ବିଜ୍ଞାଲିବେ। ୧୪ଆଉ ତା'ଉପରେ ସେମାନେ ଅଜ୍ଞାରଧାନୀ, ତସଳ, କଣ୍ଠ କୋଦାଳ, ଗହୀର ପାତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଯଙ୍କିବେଦୀର ସେବାର୍ଥକ ସମୟ ପାତ୍ର ରଖିବେ। ତହିଁ ସେମାନେ ତା'ଉପରେ ଶିଶୁକଚର୍ମର ଆଜ୍ଞାଦନ ଦେବେ ଏବଂ କଢ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗି ଲଗାଇବେ।

୧୫“ଏହୁପେ ଯେତେବେଳେ ଛାଡ଼ଣୀ ଅଗ୍ରସର ଦେବାବେଳେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ପଦିତ୍ରଶ୍ଵାନ ଓ ପଦିତ୍ର ସମୟ ଆସଦାବ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଦେବେ। ତାହାପରେ କହାତ ପୁତ୍ରଗଣ ତାହା ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବା ଉଚିତ। ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଯମ କୌଣସି ପଦିତ୍ର ବୟସ ସୁର୍ବୁ କରିବେ ନାହିଁ, ନହେଲେ ସମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ

କରିବେ। ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭରେ ଏହାହିଁ କହାତ ପୁତ୍ରଗଣର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ।

୧୬“ଆଉ ସମୟ ଆବାସର, ତତ୍ତ୍ଵବଧାନ ସେହି ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭ ଏବଂ ତହିଁଧ୍ୱନିତ ସମୟ ପଦିତ୍ରଶ୍ଵାନ ଏବଂ ସମୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀପାର୍ଥକ ତୈଳ, ଧୂପାର୍ଥକ ସ୍ଥାଗନ୍ତି ଦ୍ରବ୍ୟ, ନିତ୍ୟ ଭର୍ଷଣ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ଏହି ସବୁର ତତ୍ତ୍ଵବଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଜଳଯ୍ୟାସର ଯାଦକର ହେବ।”

୧୭ଅନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ,

୧୮“ଭୁମେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କହାତ ବଂଶୀୟ ଗୋଟୀକ ଅଳଗା କରି ଦିଅ ନାହିଁ। ୧୯ମାତ୍ର ସେମାନେ ମହାପଦ୍ରତ ଶ୍ଵାନରେ ଥିବା ବସ୍ତୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲାବେଳେ ଯେପର ନ ମରନ୍ତ, ଏଥିପାଇଁ ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହାପର କରିବ; ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଭିତର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ସେବାରେ ଓ ଭାର ବହନରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ। ୨୦ସେମାନେ ପଦିତ୍ର ବସ୍ତୁରୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ ନିହେଁ, ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିବା ପାଇଁ ସନ୍ଦାତୁଳନ୍ତି। କାରଣ ଯଦି ସେମାନେ ତାହା କରନ୍ତ, ତେବେ ସେମାନେ ମରଯିବେ।”

ଗୋର୍ଣ୍ଣନବଶର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

୨୧ଅନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୨“ସେମାନଙ୍କର ପିତୃଗୁହ ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ଗୋର୍ଣ୍ଣନ ପରିବାରକୁ ଗଣନା କର। ୨୩ଯେଉଁମାନେ ତିରଶ ବର୍ଷଠାରୁ ପରିଗବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ ସେବା କରି ପାରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର।

୨୪“ସେବା କରିବା ଓ ଭାର ବହିବା କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋର୍ଣ୍ଣନ ବଂଶର ସେବା ଏହି। ୨୫ସେମାନେ ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭର ପରଦା ସକଳ, ତହିଁର ଆଜ୍ଞାଦନ, ତହିଁର ଉପରିପ୍ରତି ଶିଶୁକଚର୍ମର ଛାତ ଓ ସମାଗମ ତମ୍ଭର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରର ଆଜ୍ଞାଦନ ବୟସ ବହନ କରିବେ। ୨୬ଆଉ ପ୍ରାଣଶର ପରଦା ଯାହା ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭରୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବ ଏବଂ ଯଙ୍କିବେଦୀ, ପ୍ରବେଶ ପାଠକର ପରଦା ତହିଁର ଗନ୍ଧୁ ଓ ତହିଁର ସେବାର୍ଥକ ସମୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହନ କରିବେ ଓ ସେହି ସବୁରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଏ ତାହାରୁ କରିବା ଉଚିତ।

୨୭ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଗୋର୍ଣ୍ଣନର ଲୋକମାନେ ନିନ୍ଦ ନିନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସେବା ସମ୍ମାନୀୟ ସମୟ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ। ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହାସରୁ ଦୟାତ୍ମି ବହନ କରନ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାର ଦେବା ଉଚିତ। ୨୮ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ ଗୋର୍ଣ୍ଣନୀୟ ପରିବାରବର୍ଗ ଏହି ସେବା ଦିଆଯାଏ। ଜଥାମର ଯାଦକ ହାରୋଣଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେଶନ କରିବେ।”

ମରର ବଂଶର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ

୨୯“ଭୁମେ ମରର ସନ୍ତାନଗଣର ପରିବାରବର୍ଗ ଓ ପିତୃଗୁହ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବ। ୩୦ତିରଶ ବର୍ଷଠାରୁ ପରିଗ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ

କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାରିବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବ । 31ଏହି ଦାୟିତ୍ବ ସେମାନେ ବହନ କରିପାରିବେ, ସେମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର କାଠପଟାସବୁ, ଅର୍ଗଳ ପୁଷ୍ପ ଓ ରୁଜୀସକଳ ବହନ କରିବା ଉଚିତ, 32ସେମାନେ ପ୍ରାଣଶର ବାଡ଼ର ଖମକୁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ଭିତିକୁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ଶିଳକୁ, ସେଗୁଡ଼ିକର ଗନ୍ଧକୁ, ତାହା ସହତ ସଂୟୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁରୁ ବହନ କରିବା ଉଚିତ । ଭୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ବହନ କରିବାକୁ ଦେବା ଉଚିତ । 33ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ମରାର ସନ୍ନାମନଙ୍କ ବଂଶର ସମସ୍ତ ସେବା ସମ୍ମାନ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ; ଏସବୁ ହାରୋଣ ଯାନ୍ଦକର ପୁତ୍ର ଜିଥାମରର ଦେଖାରେଣେ କରିବାର ଦାୟିତ୍ବ ହେବ ।”

ଲୋକୀୟ ବଂଶ

34ଅନନ୍ତର ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ଜଗାୟେଲର ନେତାଗଣ କହାତୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାର ଓ ପିତୃମୂହ ଅନୁସାରେ ଗଣନା କଲେ, 35ତିରିଣ ବର୍ଷ ଠାର ପରୁ ପରୁ ବର୍ଷ ବୟସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଗ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ ।

36ଏହି କର୍ମପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କହାତୀୟ ବଂଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 2,750 ହେଲେ । 37ଏହିମାନେ କହାତୀୟ ବଂଶର ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ ।

38ଆଉ ମଧ୍ୟ ଗେରୋନ ବଂଶ ସନ୍ନାମଗଣର ଆପଣା ଆପଣା ପିତୃମୂହ ଓ ବଂଶ ଅନୁସାରେ ଗଣା ହେଲେ । 39ତିରିଣ ବର୍ଷ ବୟସ୍ତଠାର ପରୁ ପରୁ ବର୍ଷ ବୟସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଗ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗଣା ଗଲା । 40ଗେରୋନ ବଂଶରେ ପିତୃମୂହ ଅନୁସାରେ ଗଣନା କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 2,630 ହେଲା । 41ଏମାନେ ଗେରୋନ ସନ୍ନାମଗଣର ପରିବାରବର୍ଗରେ ଗଣ୍ୟ ହେଲେ ଓ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଏମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ ।

42ଆଉ ମଧ୍ୟ ମରାର ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ନିଜ ବଂଶ ଓ ପିତୃମୂହ ଅନୁସାରେ ଗଣା ଗଲେ । 43ତିରିଣ ବର୍ଷ ବୟସ୍ତଠାର ପରୁ ପରୁ ବର୍ଷ ବୟସ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେବକ ଗ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ହେଲେ, ସେମାନେ ଗଣ୍ୟ ହେଲେ । 44ସେମାନେ ଆପଣା ବଂଶ ଓ ପିତୃମୂହ ଅନୁସାରେ ଗଣା ଯିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 3,200 ହେଲା । 45ଏମାନେ ମରାର ସନ୍ନାମଗଣର ବଂଶରେ ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥାବା ଲୋକ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଏମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କଲେ ।

46ତେଣୁ ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ଜଗାୟେଲର ଅଧିପତିଗଣ ଲୋକୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗ ଓ ପିତୃମୂହ ଅନୁସାରେ ଗଣନା କଲେ । 47ତିରିଣ ବର୍ଷ ବୟସ୍ତଠାର ପରୁ

ବର୍ଷ ବୟସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ଭାର ବହିବା କର୍ମରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗଣା ଗଲେ । 48ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 8,580 ହେଲା ।

49ମୋଶାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଅନୁସାରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି ଭାବରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଓ ଭାର ବହିବା ଅର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଗଣ୍ୟ ହେଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା କରାଗଲା ।

ଶୁଭ ସମ୍ମାନ୍ୟ ନିୟମ

5 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ, ଯାହାକୁ ହାନୀକାରକ ଚର୍ମରୋଗ ପ୍ରମେହ ଓ ଯିଏ ମୃତଶବ୍ଦକୁ ଛୁଲ୍ଲାଥାଏ ସେ ନିଯୁଯ ଛାଉଣୀରୁ ବାହାରକୁ ଯିବ, ଜଗାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । 3ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ଯିଏ ହେଉନା କାହିଁକି ଛାଉଣୀର ବାହାରେ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିବ । ଯଦ୍ୱାର ଯେଉଁ ଛାଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ବାସ କରୁ, ତାହା ସେମାନେ ଅଣୁଚି କରିବେ ନାହିଁ ।”

4ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଜଗାୟେଲ ସନ୍ନାମଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଉଣୀର ବାହାରେ ରଖିଲେ ।

ଦୋଷପାଇଁ ପରଶୋଧ

5ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 6“ଜଗାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, କୌଣସି ପୁରୁଷ କିମ୍ବ ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦୋଷା । 7ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ଆପଣାକୁତ ପାପ ସ୍ଵିକାର କରିବ ଓ ସମ୍ମର୍ଶୀରୁପେ ଆପଣା ଦୋଷ ପାଇଁ କାହିଁକି ପାପ କରିବାର ଦେବ ଓ ତହିଁରେ ପଥମାଣ ଅଧିକ ମିଶାଇ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୋଷ କରିଛି ତାକୁ ପରଶୋଧ କରିବ । 8ଦୋଷକର୍ତ୍ତା ଦୋଷ ପାଇଁ ଯାହାକୁ କାହିଁକି ପାପରଣ ଦେବା କଥା ସେ ଯଦି ମୃତ ହୋଇଥାଏ ଓ ତାହାର ଜୀବିତରେ କେହି ନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରଶୋଧ କରିବ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ପାପରଣ ଦେବ, ତାହା ଯାନ୍ଦକର ହେବ ଓ ତାହା ସହିତ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ତା’ର ପ୍ରାୟସ୍ଥିତ ପାଇଁ ଏକ ମେଷ ବନି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

9“ଜଗାୟେଲ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଦଭ୍ରଦୟ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହା ଯାହା ଉପହାର ଯାନ୍ଦକ ନିକଟକୁ ଆଶନ୍ତି, ତାହାସବୁ ତାହାର ହେବ । 10ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ଅଧିକାରରେ ଥିବା ସବୁକିଛି ତା’ର ନିଜର ହୋଇ ରହିଥାଏ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାହା ଅର୍ପଣ କରିନାହିଁ । ଯାହା କଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାନ୍ଦକଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଯାନ୍ଦକର ହେବ ।”

ସନ୍ଦେହୀ ସ୍ଵାମୀରଣ

11ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 12“ତୁମ୍ଭୁ ଜଗାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ତ୍ରୀ ଯେବେ ବିପଥଗମିନୀ ହୋଇ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତ୍ୟ ଲଞ୍ଚନ

କରେ, 13ଥିରୁ ଯଦି ସେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ସହିତ ତା'ର
ସ୍ଥାମୀର ଦୃଷ୍ଟି ଅଗୋଚରରେ ଦେଇଛକ ସଂପକ୍ତ ରଖେ । ସେ
ଯଦି କଳ୍ପିତ ହୋଇଥାଏ, ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କେହି ପାଞ୍ଚ
ନଥାଏ କିମ୍ବା ସେ କର୍ମବେଳେ ଧରା ପଡ଼ି ନଥାଏ, 14ଆଉ
ଯେବେ ତା'ର ସ୍ଥାମୀ ସନ୍ଦେହ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ
ନିଜକୁ କଳ୍ପିତ କରିଥାଏ, ସେ ତାକୁ ସନ୍ଦେହ କରେ
ଯେତେବେଳେ ସେ କଳ୍ପିତ କର୍ମ କରିନଥାଏ । 15ତେବେ
ସେହି ପୁରୁଷ ନିଜ ସ୍ଥାକୁ ପାନକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ, ତା'ର
ଉପହାର ଝ୍ୟାଙ୍ଗର ଦଶମାଂଶ ବାଲ୍ମୀ ମଇଦା ଆଣିବ, ତହିଁ
ଉପରେ ସେ ତୈଳ ରାଜିବ ନାହିଁ, ଅବା ଧୂପ ସେଥିରେ
ସଂଯୋଗ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହା ଜର୍ଣ୍ଣାର ଗଣ୍ୟ
ନୈବେଦ୍ୟ, ତାହାର ଦୋଷକୁ ଅନାଦୃତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି
ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରଗଲା ।

16“ତା’ପରେ ଯାନକ ସେ ସ୍ମୀଳୋକକୁ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ସମୁଖରେ ଛିଡ଼ା କରଇବ । **17**ଯାନକ ଗୋଟିଏ ମାଟି ପାତ୍ରରେ
ପଦିତ୍ର ଜଳ ନେବ ଓ କିଛି ଧୂଳି ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଚଟାଶରୁ
ନେଇ ପାଣିରେ ପକାଇବ । **18**ତତ୍ତ୍ଵେ ଯାନକ ସେହି ସ୍ମୀଳୀ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବ ଓ ସେହି ସ୍ମୀଳୀ
ମସ୍ତକର କେଶ ମୁକୁଳ କରି ସେହି ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ,
ଅର୍ଥାତ୍ ଜର୍ଣ୍ଣାର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଯାହା ତା’ର ଦୋଷକୁ
ଅନାହୃତ କରେ, ତାହାର ହସ୍ତରେ ଦେବ; ପୁଣି ଯାନକ
ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଶାପ ଜନକ ତିକି ଜଳ ରଖିବ ତାହା
ଅଭିମାନ ଆଶିନି ।

19“ଆଉ ଯାନକ ସେହି ସ୍ଥିର ଶପଥ କରଇ କହିବ,
‘ପଦ କୌଣସି ପୁରୁଷ ଭୁମି ସହିତ ଶଯ୍ନ କରି ଶରୀର
ମିଳନ ନଥାଏ, ଭୁମେ ଯେତେବେଳେ ଭୁମି ସ୍ଥାମୀଙ୍କୁ ବିବାହ
କରିଥିଲ, ତେବେ ଏହି ଶାପଯୁକ୍ତ ତିକନଳ ଭୁମି ଉପରେ
କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ । **20**ମାତ୍ର ଯେବେ ଭୁମେ
ସ୍ଥାମୀଙ୍କ ଦବାହ କରିବାବେଳେ ବିପଥଗାମିନୀ ହୋଇଥାଅ ଓ
ସ୍ଥାମୀକୁ ଛାଡ଼ି ଥନ୍ୟ ପୁରୁଷ ସହିତ ଗଯନ କରିଥାଅ, ତେବେ
ଭୁମେ କରୁଣିତ ହୋଇଛ । **21**ତଦନନ୍ତର ଯାନକ ସେ ସ୍ଥିର
ଅଭିନାମର ଶପଥ କରିଲବ ।

“ଏବଂ ଯାଦକ ସେହି ସ୍ମୃତି କହିବ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁନ୍ଧକୁ
ଭୁମି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଶପ୍ତ କରନ୍ତି ଯେତେବେଳେ
ସଦାପ୍ରଭୁ “ଭୁନ୍ଧର ପ୍ରଦମନ ଅଙ୍ଗରୁ ଫୁଲଙ୍କ ପକାଇ ହେବେ।
22 ତାହିଁରେ ‘ଏହି ଶାପଦମକ ଜଳ ଭୁମି ଉଦର ଭିତରକୁ
ଯିବ ଏବଂ ଭୁନ୍ଧର ପ୍ରଦମନ ଅଙ୍ଗରୁ ଫୁଲଙ୍କ ପଢିଯିବାର
କାରଣ ହେବ,’ ଏବଂ ସେହି ସ୍ମୃତି କହିବ “ଆମେନ! ଆମେନ!”

23“ଡା’ପରେ ଯାନକ ସେହି ଅଭିଶାପଗୁଡ଼କ ଏକ ନଳାକାର
ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖିବ ଏବଂ ସେହି ଶାପଗୁଡ଼କ ପାଣିରେ
ଧୋଇଦେବ । **24**ଡା’ପରେ ଯାନକ ସେହି ସ୍ଥାରୁ ଶାପନମକ
ତିକ୍ତଳ ପିଆଇବ । ତହିଁରେ ସେହି ଶାପନମକ ତିକ୍ତଳ
ଡା’ର ଉଦରରେ ପ୍ରବେଶକରିବ ଏବଂ କଷ୍ଟ ଦେବାର କାରଣ
ହେବ, ଯଦି ସେ ଦୋଷୀ ।

୨୫“ଆଉ ଯାଇକ ସେହି ସ୍ମୃତି ହସ୍ତୁ ସେହି ଜିର୍ଣ୍ଣାର
ଭାଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ନେଇ ସଦାପତ୍ରଙ୍କ ସମଖ୍ୟରେ ଉଠାଇବ,

ଏବଂ ବେଦୀ ଉପରକୁ ଆଣିବ । 26ତାଙ୍କୁ ଯାନକ ସେହି ଭଣ୍ଡ୍ୟ
ମୈବେଦ୍ୟରୁ ମୁଠିଏ ତଥାରେ ସ୍ଵରଗାର୍ଥକ ଅଂଶରୁପେ ନେଇ
ବେଦ ଉପରେ ଦର୍ଶନ କରିବ ଓ ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ସେହି ସ୍ଵାକ୍ଷର
ସେହି ଜଳପାନ କରଇବ । 27ଯେବେ ସେହି ସ୍ଵା ତ୍ରଷ୍ଣ
ଚରିତ୍ର ଏବଂ ତା'ର ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରତି ଅଧିଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ
ସେହି ଶାପନକ ଜଳ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯନ୍ତ୍ରଣା
ଦେବ । ତାହାର ପ୍ରକଳନନ ଅଙ୍ଗ ଫୁଲବ ଏବଂ ଓହଳି ପଢିବ ।
ଆଉ ସେହି ସ୍ଵା ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାପ ସ୍ଵରୂପ
ହେବ । 28କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେହି ସ୍ଵା ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର
ନକରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର, ତେବେ ସେହି ଅଭିଶାପରୁ ମୁକ୍ତ
ହେବ ଏବଂ ଗର୍ଭାରଣ କରିବ ।

29“ଏହା ଜୀବନକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯଥା: ସ୍ମୃ ସ୍ମାର
ଅଧୀନରେ ଥାଉ ଥାଉ ଦିପତଗାମୀ ହୋଇ ଅଶୁଭ ହେଲେ ।
30ଯଦି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ଦିଶ୍ୟରେ ତା'ର ସ୍ଵିକୁ ସମେହ
କରେ, ସେ ସେହି ସ୍ମୃ କି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଉପତ୍ରିତ
କରଇବ, ପୁଣି ଯାନକ ସେହି ସ୍ମୃ ପ୍ରତି ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ପାଳନ କରିବ । **31**ତରଁରେ ସେହି ପୁରୁଷ ଅପରାଧରୁ ମୁକ୍ତ
ହେବ ଓ ସେ ସ୍ମୃ ଅପରାଧ ବହନ କରିବ ।”

ନାସରୀୟ

6 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨ “ଜଗାଯେଲ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ କୁହ, କୌଣସି ପୁରୁଷ କି ସ୍ଵା
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦିଶେଷ
ନାସରାୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ଉଚିତ । ୩ ତେବେ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ଓ ସ୍ଵର ପାନରୁ ନିଜକୁ ପୃଥିବୀ ରଖିବ, ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର
ସିରୀ ଓ ସ୍ଵରର ସିରୀ ପାନ କରିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସେ
ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ କାତ କୌଣସି ପେଯ ପାନ କରିବ ନାହିଁ ଓ କାଞ୍ଚ
କିମ୍ବା ଶୁଣିଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଖାଇବ ନାହିଁ । ୪ ସେ ତାହାର ପୃଥିବୀ
ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳରେ ପ୍ରସୁତ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ କି
ନାହିଁ ମଞ୍ଜିଲର ଖେମା ମର୍ମିଳ ଛିନ୍ନ ଖାଇନ ନାହିଁ ।

୫ୟତାହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହେଉ ପୁଥକ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦିନ
ତାହାର ମସକରେ ଶୁଣିଗିବ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ପୁଥକ ଥିବା ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପରିତ୍ରା
କରିବ ସେ ତୀର ମସକର ଲେଖ ବନ୍ଧି ମାଳକାଳ ଦେବ ।

“ନୀଏଗୀୟ ପ୍ରତିକ୍ଷା ପାଳନ ବେଳେ ସେ କୌଣସି ଗବ
ନିକଟକୁ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହଁ । କାରଣ ସେ ନିଦକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଗୁପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥାଏ । ୭ବ୍ରତ ସମୟରେ
ଏପରିକି ସେ ନିଦର ପିତା କି ମାତା କି ଭ୍ରାତା କି ଉରିନୀ
ମଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛୁଲୁଁ ନିଦକୁ ଅଶୁଭ କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥିକ୍ ହେବାର ଚିତ୍ତ ତାହାର
ମସ୍ତକରେ ଅଛି, ୫ତାହାର ପୃଥିକ୍ ଥିବା ସମସ୍ତ ଧନ ସେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରିବି ।

୨ “ଆଉ ଯଦି ନାସରାୟ ବ୍ରତ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର
ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମରେ ଓ ସେ ନିଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ମସ୍ତକ ଅଶ୍ଵଣି କରେ ତେବେ ସେ ଶୌତ ଦିନରେ ଆପଣା
ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଡା କରିବ । **୧୦** ପୁଣି ଅଶ୍ଵମ ଦିନରେ ନାସରାୟ
ଦ୍ଵାରା କପୋତ କିମା ପାଗ ସମାଗମ ଉମ୍ବ ଦାରରେ

ଯାଦକ ନିକଟକୁ ଆଣିବ । 11ଆଉ ଯାଦକ ତହଁର ଗୋଟିଏକୁ ପାପାର୍ଥକ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଓ ଅନ୍ୟଟ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ସେ ଶବ ସମନ୍ଦରେ ଯେଉଁ ପାପ ନାସରୀୟ କଲ, ତହଁ ଲାଗି ପ୍ରାୟଗ୍ରୂତ କରିବ ଓ ସେ ସେହିଦିନ ପୁନର୍ବାର ତା'ର ମସ୍ତକ ପଦିତ୍ର କରିବ । 12ତହଁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ରହିବା ଦିନମାନ ପୃଥକ୍ କରିବ, ପୁଣି ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣୀୟ ଗୋଟିଏ ମେଷଦସ ଆଣିବ ମାତ୍ର ପୂର୍ବ ଦିନସବୁ ବୃଥା ହେବ, କାରଣ ତାହାର ପୃଥକୀକରଣ ନିରଥକ ହେଲା ।

13“ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଆଉ ପୃଥକ ରହିବା ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ନାସରୀୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ବ୍ରତକାରୀ ସମାଗମ ତମ୍ଭ ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆସିବ । 14ପୁଣି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ତାହାର ଭେଟି ଆଣିବ

ଗୋଟିଏ ଏକବର୍ଣ୍ଣୀୟ ହୃଷ୍ଣପୃଷ୍ଠ ଫୁମେଷ ହୋମବଳି ପାଇଁ ଆଣିବ । ଗୋଟିଏ ହୃଷ୍ଣପୃଷ୍ଠ ମେଷ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ନିମନ୍ତେ ଓ ଗୋଟିଏ ହୃଷ୍ଣପୃଷ୍ଠ ଅଣିଗ ମେଶ୍ୟ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନେବେଦ୍ୟକୁ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

15ସେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ଏକ ଡାଳ ତାତିଶୂନ୍ୟ ଗୋଟୀ ଭଲ ମଇଦାରେ, ତେଲ ମିଶାଇ ବନାଇବ ଏବଂ ତାତିଶୂନ୍ୟ ସବୁ ପିଠା ତେଲ ତାହା ଉପରେ ଦେଇ ବନାହେବ । ଓ ତହଁର ଶବ୍ୟ ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

16“ତା'ପରେ ଯାଦକ ହୋମବଳି ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । 17ଏହାପରେ ସେ ତାତିଶୂନ୍ୟ ଗୋଟୀର ଡାଳ ଏବଂ ମେଷକୁ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଯାଦକ ଶବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ ।

18“ପୁଣି ନାସରୀୟ ବ୍ରତରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ସମାଗମ ତମ୍ଭ ରୂପେ ଆପଣା ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଠା କରିବ ଓ ସେ କେବଳ ନେଇ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନେବେଦ୍ୟକୁ ଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଅଣିରେ ପକାଇବ ।

19“ନାସରୀୟ ବ୍ରତରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତ ନିଜର ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଠା କଲାପରେ, ଯାଦକ ସେହି ମେଷର ରନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ସ୍ଵର୍ଗ, ଗୋଟିଏ ତାତିଶୂନ୍ୟ ପିଠା ସେହି ଡାଳର ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର ପିଠା ଦେବ । 20ତା'ପରେ ଯାଦକ ଦୋଳନୀୟ ନେବେଦ୍ୟ ତାହାସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୂଖରେ ଟେକିବ, ସେହି ଛାତି ଓ ଗୋଡ ନେବେଦ୍ୟ ଯାଦକ ପାଇଁ ଏକ ପଦିତ୍ର ଉପହାର ଅଟେ । ତା'ପରେ ସେହି ନାସରୀୟ ବ୍ରତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତ ଦ୍ୱାରାରସ ପାନ କରିପାରିବ ।

21“ଏହି ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯେଉଁ ଲୋକ ବିଶେଷ ନାସରୀୟ ବ୍ରତ କରେ । ସେ ଏହି ନେବେଦ୍ୟ ଆଣିବ, ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟକିଛି ନେଇପାରିବ, ସେ ନିର୍ମୟ ପାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି ତାହା କରିବ ।”

ଯାଦକମାନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ

22ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 23“ଭୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଲଗ୍ନେଯେ

ସନ୍ନାନଗଣଙ୍କୁ ଏହିପରି ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ; ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବ,

24ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଓ ଭୁମ୍ଭୁ ନିରାପଦରେ ରଖନ୍ତୁ ।

25ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭୁ ଉପରେ କୃପାଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖନ୍ତୁ ଓ ଭୁମ୍ଭୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ।

26ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭୁ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ ଉଠାନ୍ତୁ ଓ ଭୁମ୍ଭୁ ଶାନ୍ତ ଦିଅନ୍ତୁ ।” 27ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଏହିରୂପେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ନାନଗଣ ଲଗ୍ନେଯେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଆସନ ନାମ ରଖିବେ, ତହଁରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ।”

ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭ

7 ଅନନ୍ତର ଯେଉଁ ଦିନ ମୋଶା ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କଲେ, ସେ ତେଲ ଦେଇ ଏହାକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର କଲେ ।

୧୩ସେହିଦିନ ଲଗ୍ନେଯେର ଅଧିପତିଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବାରବର୍ଗ ପ୍ରଧାନଗଣ ନେବେଦ୍ୟ ଦାନ କଲେ; ଏମାନେ ବଂଶ ସମୂହର ଅଧିପତି ଥିଲେ । ପରିବାରବର୍ଗ ଯେଉଁମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଣନା କରିବାର ଦୟାଭିନ୍ଦୁରେ ଥିଲେ । ୩ସେମାନେ ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଛାତ ଗୋଟି ଆଛାଦିତ ଶରୀର ଓ ବାରଟି ଗାଇ ଆଣିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନେତ୍ରବର୍ଗ ଗୋଟିଏ ଗାଇ ଆଣିଲେ ଏବଂ ଦୁଇନଶ ନେତ୍ରବର୍ଗ ଏକାଠ ହେଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଆଣିଲେ ।

୪ତହଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୫“ସେମାନେ ଯାହା ଆଣିଛନ୍ତି ଗ୍ରହଣ କର, ସମାଗମ ତମ୍ଭ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ।”

୬ତହଁ ମୋଶା ସେହି ଶରୀର ଗୋରୁ ନେଇ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ୭ଗୋଟୀନୀୟ ସନ୍ନାନଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ଅନୁସାରେ ସେ ବୁଲ ଶରୀର ଓ ଗୁର ଗୋରୁ ଦେଲେ । ୮ହାରୋଣ ଯାଦକର ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ, ମରାର ସନ୍ନାନଗଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ଅନୁସାରେ ସେ ଗୁର ଶରୀର ଓ ଆଠଟ ଗାଇ ଦେଲେ । ୯ମାତ୍ର ସେ କହାତ ସନ୍ନାନଗଣଙ୍କୁ କିଛି ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପଦିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲ କାନ୍ଦରେ ଦିନିଷ ବହନ କରିବା ।

୧୦ଅଧିପତିଗଣ ମଧ୍ୟ ଦାନ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ବେଦି ସମୂଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ୧୧ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିପତି ଆପଣା ଆପଣା ଦିନରେ ଦେବିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ ।”

୧୨-୧୩ବାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିପତି ନିଜ ନିଜ ଉପହାର ଦେଲେ । ଏହି ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: ପ୍ରତି ଅଧିପତି ୧୩୦ ଶେକଳ ଓ ନିଜ ବିଶେଷ ଗିନା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ମାପ

ଅନୁସାରେ ଦେଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାତ୍ର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗିନା ତେଣୁ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଳଦାରେ ପୁଣ୍ଡର ଥିଲା । ଏବୁଢ଼ିକ ଉକ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିପତି ଦଶ ଶେକଳ ଓ ଦନ୍ତର ହାନା ରୂପର ଅଗୁରୁ ପୁଣ୍ଡର କରି ଆଣିଲା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିପତି ପାପ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ପାପ ପାଇଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିପତି ଶାନ୍ତିବଳରୁପେ ଦୁଇଟି ଗୋରୁ, ପାଞ୍ଚ ମେଷ, ପାଞ୍ଚ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ପାଞ୍ଚ ମେଷବସ୍ତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

ପ୍ରଥମ ଦନରେ ଯିହିଦୀ ପରିବାରବର୍ଗର ଅଧିପତି ଅମ୍ବାନାଦବର ପୁତ୍ର ନହିଁଗାନ ତାଙ୍କର ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ।

ଦୃତୀୟ ଦିନ ଲକ୍ଷାଖାରର ଅଧିପତି ସୁମ୍ମାରର ପୁତ୍ର ନଥନେଲ ଆପଣା ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ।

ତୃତୀୟ ଦିନ ସବୁଲୁନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଲଜ୍ଜାୟବ ଆପଣା ଉପହାର ଆଣିଲା ।

ତ୍ୱରିତିନ ରୁବେନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଶଦେଯର ପୁତ୍ର ଲଜ୍ଜାଶୁର ଆପଣା ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ।

ପଞ୍ଚମଦିନ ଶିମିଯ୍ୟେନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ସୁରୀଶଦୟର ପୁତ୍ର ସଲ୍ଲମୀଯେଲ ତାହାର ଉପହାର ଦେଲେ ।

ଷଷ୍ଠମଦିନ ଗାଦ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଦ୍ୱ୍ୟାଯେଲର ପୁତ୍ର ଲଜ୍ଜାୟସତ ନନ୍ଦ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ।

ସପ୍ତମଦିନ ଲଜ୍ଜାୟମ ଲୋକଗଣ ଅଧିପତି ଅମ୍ବାହିଦବର ପୁତ୍ର ଲଜ୍ଜାଶାମା ଆପଣା ଉପହାର ଆଣିଲା ।

ଅଷ୍ଟମଦିନରେ ଗମଲୀଯେଲ ପଦାହସୁରର ପୁତ୍ର, ତାହାର ଉପହାର ଆଣିଲା ।

ନବମଦିନ ବିନ୍ୟାମୀନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଶିଦ୍ୟୁନର ପୁତ୍ର ଅବୀଦାନ ଉପହାର ଆଣିଲା ।

ଦଶମଦିନ ଦାନ ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଅମ୍ବାଶଦୟର ପୁତ୍ର ଅହୀୟେଶର ଆପଣା ଉପହାର ଆଣିଲା ।

ଏକଦିନ ଦିନ ଆଶେର ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଅକ୍ରମର ପୁତ୍ର ପଣୀଯେଲ ନନ୍ଦ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ।

ଦ୍ୱାଦଶମଦିନ ନମ୍ବର ସନ୍ତାନଗଣର ଅଧିପତି ଏମନନ୍ଦ ପୁତ୍ର ଅହୀର ନନ୍ଦ ଉପହାର ଆଣିଲା ।

84ତୃତୀୟ ଏହସବୁ ଦ୍ୱାଦଶ ବେଦର ଅଭିଷେକ ଦିନ, ଲଜ୍ଜାୟେଲ ଅଧିପତିଗଣ ଦ୍ୱାରା ଦଉ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା: ବାରଟି ରୂପାର ଥାଳୀ ବାରଟି ରୂପାର ଗିନା ଓ ବାରଟି ସ୍ଵାବର୍ଣ୍ଣ ରୂପର । **85**ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପା ପାତ୍ର 130 ଶେକଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୂପାରିନା ସଭୁର ଶେକଳ ଏହ ସମସ୍ତ ପାତ୍ରର ରୂପା ପଦିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଅଧିକତ ମାପ ଅନୁସାରେ ଶାଠିଏ ପାଦର୍ଣ୍ଣ ଓ ନନ୍ଦ ଥିଲା । **86**ଉପଯୁକ୍ତ ମାପ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ ରୂପରରେ ବାର ଧୂମପୁଣ୍ଡ ସ୍ଵଗନ୍ଧି ଥିଲା, ଏ ସମସ୍ତ ରୂପରର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଦଶ ଶେକଳ ଥିଲା ।

87ହୋମବଳ ନମନେ ସମୁଦ୍ର ବାରୋଟି ଗୋରୁ, ବାରୋଟି ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ବାରୋଟି ମେଷବସ୍ତ୍ର, ଏବଂ ଏହସବୁ ବଳଦାନ ସହିତ ଶସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଯିବ । ପାପାର୍ଥକ ବଳଦାନ ନମନେ ବାରୋଟି ଛାଗ ଥିଲା । **88**ପୁଣି ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳଦାନ ନମନେ ସମୁଦ୍ର ଚିତିଶ ଗୋରୁ, ଶାଠିଏ ମେଷ, ଶାଠିଏ ଛାଗ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଶାଠିଏ ମେଷବସ୍ତ୍ର ଅଧିପତିମାନେ

ଉପହାର ଦେଲେ, ମୋଶା ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ ପ୍ରତିଶ୍ଵେ କଲାପରେ ଏହସବୁ ଉପହାର ଦିଆଗଲା । **89**ଏହାପରେ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବାରୁ ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ ପ୍ରଦେଶ କଲାବେଳେ, ନମ୍ବମ ସିଦ୍ଧୁକର ଉପରୁତ୍ତି ପାପାଜାଦନ *ର ଉପରୁ, କିରୁଦ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କଥା କହିବାର ଶୁଣିଲେ । ଏହରୁପେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଲେ ।

ଦୀପରୁଖା

8 ଅନନ୍ତର ମୋଶାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ହାରୋଣଙ୍କୁ କୁହ, ମୁଁ ଦେଖାଇଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସାତୋଟି ପ୍ରଦୀପ ରଖିବେ । ଯାହାଫଳରେ ସାତୋଟି ପ୍ରଦୀପ ଦୀପ ବୃକ୍ଷର ସମୁଖ ଭାଗରେ ଆକୁଅ ଦେବ ।”

ହାରୋଣ ସେହିପର କଲେ, ଯେପର ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଦୀପଗୁଡ଼ିକ ସବାନ୍ତଳେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେବୁତିକ ଦୀପରୁଖାର ସମୁଖ ସ୍ଥାନକୁ ଆଲୋକିତ କରିପାରିବେ । **4**ସେହସବୁ ଦୀପରୁଖା ଆଧାର ଓ ତା’ର ଉପରର ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ପିଟା ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣରେ ନମିତ ହୋଇଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତ୍ତବକ ମୋଶା ଦୀପରୁଖା ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

ଉତ୍ସର୍ଗକୁତ ଲେବୀୟଗଣ

ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଲଜ୍ଜାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଶୁଚି କର । **7**ସେମାନଙ୍କ ଶୁଚି କରିବାକୁ ଏହରୁପେ କର । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଚ ନଳ ସିଂଘନ କର ଓ ସେମାନେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ସମଗ୍ର ଶରୀର ଶୌର କର ଏବଂ ବସ୍ତୁ ଧୋଇବେ । ଏହିପର ସେମାନେ ନନ୍ଦକୁ ନନ୍ଦକେ ଶୁଚି କରନ୍ତୁ ।

8“ତା’ପରେ ସେମାନେ ଏକ ଗୋବସ ଓ ତା ସହିତ ତେଣ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଳଦାର ଉକ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଛୁ, ପୁଣି ଆଉ ଏକ ଗୋବସ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ନିମନେ ଆଣିନ୍ତୁ । **9**ତୃତୀୟ ଭୁମେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସମାଗମ ତମ୍ଭ ସମୁଖରେ ଉପର୍ତ୍ତି କରିବ । ତା’ପରେ ସମସ୍ତ ଲଜ୍ଜାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଣ୍ଡଳକି ଏକତ୍ର କରିବ । **10**ଆଉ ଭୁମେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଉପର୍ତ୍ତି କରିବା ଉପର୍ତ୍ତିକରିବ । ଲଜ୍ଜାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ରଖିବେ । **11**ଆଉ ହାରୋଣ ଲଜ୍ଜାୟେଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ପକ୍ଷରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଦୋଳନୀୟ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରିବେ ।

12“ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ କୁହ ଏହ ଦୁଇ ଶରୀର ମସ୍ତକରେ ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ରଖିବେ । ତୃତୀୟ ଭୁମେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନିମନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଵିତ * କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୁପେ ଓ ଅନ୍ୟଟିକୁ ହୋମାର୍ଥକ ବଳରୁପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । **13**ପୁଣି ଭୁମେ ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ସମୁଖରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଉପର୍ତ୍ତି କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ “କରୁଣା ଆସନ” କୁହାଯାଏ । ହିନ୍ଦୁ ଶବ୍ଦ ଅର୍ଥ “ଲଦ୍” “ଆଜାଦକ” କିମ୍ବା “ପ୍ରାୟଶ୍ଵିତ ସ୍ଥାନ” ।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ... ପ୍ରାୟଶ୍ଵିତ ହିନ୍ଦୁ ଅର୍ଥ “ଆଜାଦନ କରିବା” ।

କରଇ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 14ସହରୂପେ ଭୁମେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଜଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରିବ । ସେମାନେ ମୋର ହେବେ ।

15“ପୁଣି ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କର ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେବାକରିବା ନମନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

16କାରଣ ସେମାନେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆମ୍ବ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଦଉ ଲୋକ, ଆମ୍ବେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ସନ୍ତାନ ବଦଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନମନେ ଗ୍ରହଣ କଲୁ । 17ସେହିଦନ ମୁଁ ମିଶରଗ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲି, ମୁଁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରଥମନାତ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ମୋ ନମନେ ପବତ୍ର କଲି । ୧୯୩ ସମସ୍ତ ଜଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରଥମନାତ ଉଡ଼ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁଶୁଦ୍ଧିକ ମୋର ହେବେ । 18ପୁଣି ଜଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ବଦଳରେ ଆମ୍ବେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲୁ । 19ମୁଁ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦାନରୂପେ ହାରୋଣ ଓ ତା'ର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଦେଲୁ । ସେମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ଜଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକ ବଦଳରେ ସେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଗ୍ରିତ କରିବେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପବତ୍ରପ୍ରାନ ନିକଟକୁ ଅସିଲବେଳେ କୌଣସି ମହାମାରୀ ଆସିବ ନାହିଁ ।”

20ତେଣୁ ମୋଶା, ହାରୋଣ ଓ ସମସ୍ତ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲେ । 21ପୁଣି ଲେବୀୟମାନେ ନିଜକୁ ଶୌର କଲେ ଓ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତୁ ଧୌତ କଲେ । ତହୁଁ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମଖରେ ଦୋଳନୀୟ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ହାରୋଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟଗ୍ରିତ କଲେ । 22ତା'ପରେ ଲେବୀୟମାନେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ସମ୍ମଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନମନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ମୋଶାଙ୍କ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ତଦନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଲେ ।

23ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ କହିଲେ, 24“ଆହୁ ହେଉଛି ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାତ୍ର । ପଚିଶ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲେବୀୟମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନମନେ ମନୋନୀତ ହେବେ । 25ପୁଣି ସେମାନେ ପରଗବର୍ଷ ବୟସ୍ତ ହେଲେ ସେବା କରିବା ଅବସର ନେଇ ଆଉ ସେବାକରିବେ ନାହିଁ । 26ତଥାପି ସେମାନେ ପରଗବର୍ଷ ବୟସ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ମତାମତ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହରୂପେ ଭୁମେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ରକ୍ଷଣୀୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଚିତ କରିବ ।”

ନିସ୍ତାର ପର୍ବ

9 ଅନନ୍ତର ଲୋକମାନେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର ଆସିବାର ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସରେ ସୀନ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ

ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ କହିଲେ, 2“ଜଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେମାନେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ* ପାଳନ କରିନ୍ତୁ । 3ସହମାସ ଚତୁର୍ଦଶ ଦିନର ଗୋଧୁଳ ସମୟରେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ଭୁମେମାନେ ତାହା ପାଳନ କରିବ । ତହୁଁର ସମସ୍ତ ବିଧ ଓ ଶାସନ ଅନୁସାରେ ତାହା ପାଳନ କରିବ ।”

4ତହୁଁ ମୋଶା ଜଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । 5ତହୁଁରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ମାସ ଚତୁର୍ଦଶ ଦିନର ଗୋଧୁଳ ସମୟରେ ସୀନ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ତଦନୁସାରେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ମାତ୍ର କେତେକ ଲୋକ ମନୁଷ୍ୟର ଶବ ସ୍ଥର୍ଗ କରି ଅଶୁଣ ହେବାରୁ ସେହିଦନ ସେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେହିଦନ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୭ସହ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ କହିଲେ, “ଶବ ସ୍ଥର୍ଗ କରି ଆସିମାନେ ଅଶୁଣ ହେଇଥାବୁ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଜଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଉପହାର କରିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆ ନାହିଁ ?”

8ତେବେ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ରୁହ, ଭୁମୀମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କି ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ମୁଁ ପରିଗ୍ରହିବେ ।”

9ଅନନ୍ତର ମୋଶାଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, 10“ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଭୁମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଭୁମୀମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେବେ କେହି ଶବ ଦ୍ୱାରା ଅଶୁଣ ହୁଏ, କିମ୍ବା କେହି ଜଣେ ଯଦି ଦୂର ସ୍ଥାନରେ ପଥକ ହୁଏ, ତଥାପି ସେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିପାରିବେ । 11ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସର ଚତୁର୍ଦଶ ଦିନ ଗୋଧୁଳ ସମୟରେ ସେମାନେ ତାହା ପାଳନ କରିବେ; ସେମାନେ ତାତ୍ତ୍ଵଶୂନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଓ ପିତା ଶାଶ୍ଵତ ସହିତ ତାହା ତୋନନ କରିବେ । 12ସେମାନେ ପ୍ରଭ୍ରାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତହୁଁରୁ କିଛି ରଖିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମେଷ ବିଶର କୌଣସି ହାତ ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ, ଆଉ ସେମାନେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ସମସ୍ତ ବିଧ ଅନୁସାରେ ପାଳନ କରିବେ । 13ମାତ୍ର ଯେ କେହି ଶୁଣି ଥାଇ ଓ ପଥକ ନହୋଇ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ତାକୁ ତା'ର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିହିନ୍ତାର କରିଯିବ, ସେ ନିରୂପିତ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା ନାହିଁ, ଏଥୁ ପାଇଁ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ପାପ ବହିବ ।

14“ଆଉ ଯେବେ ଭୁମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାସକାରୀ କୌଣସି ଦିଦେଶୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରିବେ, ତେବେ ସେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର

ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ଏହା ଯିତ୍ତଦାମାନଙ୍କର ଏକ ମହତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ବ । ସେମାନେ ବସନ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରର ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ ରଖିବାକୁ ଦିଶେ ତୋନମାନ ଖାଆନ୍ତି ।

ଦିଧୁ ଅନୁସାରେ ଓ ତହିଁର ଶାସନ ଅନୁସାରେ ତାହା ପାଳନ କରିବ; ସ୍ଵଦେଶୀ ହେଉ କି ବିଦେଶୀ ହେଉ, ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ଦିଧୁ ସମାନ ହେବ।”

ମେଘ ଓ ଥରି

15ଯେଉଁଠିନ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ସ୍ଥାପିତ ହେଲ, ସେହିଦିନ ମେଘ ନିୟମ ତମ୍ଭୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କଲା । ପୁଣି ତାହା ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରେ ଅଗ୍ରିଭୁଲ୍ୟ ଦେଖାଗଲା । **16**ଏହା ସବୁ ସମୟରେ ଘଟେ । ମେଘ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କଲେ ଏବଂ ରାତିରେ ଏହା ଅଗ୍ରିଭୁଲ୍ୟ ଦେଖାଗଲା । **17**ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେହି ମେଘ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରୁ ଗଢି କଲା, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ, ପୁଣି ସେହି ମେଘ ଯେଉଁଠାରେ ରହିଲ, ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ସେହିଠାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । **18**ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ମେଘର ଗଢିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ମେଘ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରେ ରହିଲ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କରି ରହିଲେ । **19**ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ସେହି ମେଘ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ରହିଲ, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜା ମାନ ଆଉ ଯାତ୍ରା କଲେ ନାହିଁ । **20**କେବେ କେବେ ସେହି ମେଘ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଲ, ସେ ସମୟରେ ସେମାନେ ଛାଉଣୀ କରି ରହିଲେ ଓ ମେଘର ଗଢି ଅନୁସାରେ ଗଢି କଲେ । **21**ବେଳେ ବେଳେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରେ ମେଘ ସନ୍ଧ୍ୟାଠାରୁ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲ ଓ ପ୍ରଭାତରେ ମେଘ ଗଢିକଲା । ତେଣୁ ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଗଢି କଲେ । ସେହି ଦିନରେ କିମ୍ବା ଧର୍ମରେ ମେଘ ଗଢି କରୁଥିଲା, ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ । **22**ସଦି ସେହି ମେଘ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରେ ଦୁଇଦିନ, ଏକ ମାସ କିମ୍ବା ବହୁ ସମୟ ଧରି ରହିଲ ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା ବନ୍ଦ କରି ଛାଉଣୀରେ ରହିଲେ, ପୁଣି ମେଘ ଯେତେବେଳେ ଗଢି କରୁଥିଲା, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜାରେ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

ରୂପାର ଭୂରୀସମ୍ଭୁ

10 ଅନୁଭବ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ କହିଲେ, **2**“ରୂପାର ଭୂରୀ ନିର୍ମାଣ କର ଓ ତାହା ପିଟା ରୂପାରେ ନିର୍ମିତ ହେବ । ଭୂମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସେବୁଛି ଯାତ୍ରାରମ୍ଭରେ ବ୍ୟବହାର କରିବ । **3**ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ଭୂରୀ ବନ୍ଦାଇବେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ଭୂମ୍ବ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବା ଉଚିତ । **4**ସଦି ସେମାନେ ଏକ ଭୂରୀ ବନ୍ଦାଇବେ ତେବେ ପରିବାରବର୍ଗର ଅଧିପତିମାନେ ଭୂମ୍ବ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବା ଉଚିତ । **5**“ପଦ ଭୂମେମାନେ ଭୂରୀରୁ ଅଧା ବନ୍ଦାଥ, ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ବ୍ରତ୍ତି

ଛାଉଣୀର ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବା ଉଚିତ । **6**ତୁ ଭୂମେମାନେ ଦିତ୍ତୀୟଥର ଭୂରୀ ଅଧା ବନ୍ଦାଇଲେ ଦିକ୍ଷିଣ ଦିଗ୍ବ୍ରତ୍ତିତ ଛାଉଣୀର ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା କରିବେ । ଏହି କ୍ରମରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ନମନେ ରଣଭୂରୀ ବନ୍ଦାଇବେ । **7**ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବା ସମୟରେ ଭୂମେମାନେ ଲଗାତାର ଅଧା ସ୍ଵର ନୁହଁ, ଦୀଘସ୍ଵର କରି ଭୂରୀ ବନ୍ଦାଇବ । **8**କେବଳ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଯାକବମାନେ ଏହି ଦୁଇ ଭୂରୀ ବନ୍ଦାଇବେ । ଆଉ ଏହି ଦିଧୁ ଭୂମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପୁରୁଷାନୁକୁମେ ଅନୁଭବକାଳୀନ ହେବ ।

9“ଆଉ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭୂମେମାନେ ଆପଣା ଦେଶରେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଭୂମେମାନେ ଭୂରୀରେ ରଣବାଦ୍ୟ ବନ୍ଦାଇବା ଉଚିତ । ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମ୍ବଙ୍କ ମନେ କରିବେ ଓ ଭୂମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । **10**ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୂମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଦିନରେ ଓ ଭୂମାନଙ୍କ ନିରୂପିତ ପର୍ବର୍ତ୍ତରେ ଓ ଭୂମାନଙ୍କ ମାସର ଆରମ୍ଭରେ ଭୂମେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହୋମବଳ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳ ଉପରେ ଏହି ଭୂରୀ ବନ୍ଦାଇବ । ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ସ୍ଵରଗାର୍ଥେ କରିଯିବ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଥିବେ ।”

ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀରୁ ଯାତ୍ରା

11ଆଉ ଦିତ୍ତୀୟ ବର୍ଷର ଦିତ୍ତୀୟ ମାସର ଦିନରେ ସେହି ମେଘ ସାନ୍ଧ୍ୟରୂପ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଉପରୁ ନିଆଗଲା । **12**ତହିଁ ଉତ୍ସାହୀନ ଲୋକମାନେ ସୀନ୍ୟ ମରୁଭୁମୀରୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପୁଣି ସେହି ମେଘ ପାରଣ ମରୁଭୁମୀରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲା । **13**ଆଉ ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜାନୁସାରେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ଯାତ୍ରା କଲେ । **14**ପ୍ରଥମେ ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ଧୂନା ଆଗେ ଆଗେ ଗଢିବିଲା; ଆଉ ଅମ୍ବିନାଦବର ପୁତ୍ର ନହିଁନେବେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ । **15**ଆଉ ସୁଧ୍ୟର ପୁତ୍ର ନଥନେଲୋ ଉତ୍ସାହଗ ଗୋଷ୍ଠୀର ସେନାଧକ ଥିଲେ । **16**ତା’ପରେ ସବୁଲୁନ ସନ୍ନାନଗଣର ବଂଶ ଯାତ୍ରାକଳେ ଓ ହେଲୋନର ପୁତ୍ର ଜଳୀୟବ୍ର ତାଙ୍କର ଅଧ୍ୟେ ଥିଲେ ।

17ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ତଳକୁ ନିଆଗଲା । ଗୋର୍ଗୋନର ସନ୍ନାନଗଣ ଓ ମରଗିର ସନ୍ନାନଗଣ ବହନ କର ଅଗ୍ରବର ହେଲେ ।

18ତା’ପରେ ଭୂଦେନ ଗୋଷ୍ଠୀର ଦିତ୍ତାଗର ଧୂନା ଚଳିଲା । ପୁଣି ଗଦେସ୍ୱରର ପୁତ୍ର ଜଳୀୟର ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ । **19**ତା’ପରେ ଆସିଲେ ଶିମିଯେନ ସନ୍ନାନଗଣର ବଂଶ ଓ ସୁରୀ ଶବ୍ୟର ପୁତ୍ର ଶକ୍ରମୀଯେଲ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ । **20**ତା’ପରେ ଗାଦର ଗୋଷ୍ଠୀ ଆସିଲେ ଓ ବ୍ୟୁମେଲର ପୁତ୍ର ଜଳୀୟସଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ । **21**ତା’ପରେ କହାତୀୟଙ୍କ ପରିବାର ପବିତ୍ରାମର ଭୂରୀ ବନ୍ଦାଇବା ଉଚିତ । କହାତୀୟ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

22ଏଥୁଭାରାରେ ଜଳୀୟମ ଗୋଷ୍ଠୀର ଦିତ୍ତାଗର ଧୂନା ଚଳିଲା । ଅମ୍ବିନୁଦର ପୁତ୍ର ଜଳୀୟମା ସେମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ । **23**ତା’ପରେ ଆସିଲେ ମନ୍ତ୍ରି ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ ପଦାହସ୍ୱରର ପୁତ୍ର

ଗମଳୀଯେଲ । 24ତପରେ ବିନ୍ୟାମୀନ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆସିଲେ ଓ ଜିଦ୍ୟେନିର ପୁତ୍ର ଅବୀଦାନ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ ।

25ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀର ବିଭାଗର ଧୂନା ପରେ ରୂଳିତ ହେଲା । ସେମାନେ ପଶୁଭାଗର ପ୍ରହରୀ ଥିଲେ । ଆଉ ଅମ୍ବିଗଦୟକ ପୁତ୍ର ଅହୀଯେଷ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିନାୟକ ଥିଲେ । 26ତା'ପରେ ଆସିଲେ ଆଗେର ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ଅକ୍ରୂଣର ପୁତ୍ର ପଶୀଯେଲ ତାଙ୍କର ସେମାଧ୍ୟ ଥିଲେ । 27ତୁପର ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ନପୁଳ ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ଏପିନନର ପୁତ୍ର ଅହୀର ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଥିଲେ । 28ଏହି କୁମରେ ଜଗ୍ରାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସେମାନଙ୍କର ବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

29ତା'ପରେ ମୋଗା ଆପଣା ଶ୍ଵର ମିଷିଯୁନୀୟ ରୁଯେଲର ପୁତ୍ର ହୋବିବକୁ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ସେହି ପ୍ଲାନର ଯାଏଥିଛୁ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ, ସେ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଦେବେ, ଆମ୍ବାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆସ । ଆମେମାନେ ଭୁମିର ମଙ୍ଗଳ କରିବା । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗ୍ରାଯେଲ ବିଷୟରେ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରତିକ୍ରିଯା କରିଛନ୍ତି ।”

30କିନ୍ତୁ ହୋବିବ କହିଲା, “ମୁଁ ଭୁମିର ସହିତ ଯାଉ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ନିଜ ଦେଶକୁ ଓ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବି ।”

31ତା'ପରେ ମୋଗା କହିଲେ, “ବିନ୍ୟ କରୁଥିଲୁ, ଭୁମେ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ, ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଆମର ଛାଡ଼ାଣୀ ପ୍ଲାନ କରିବାକୁ କେଉଁ ପ୍ଲାନ ସର୍ବୋତ୍ତମ, ତାହା ଭୁମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ କାଣ । ତେଣୁ ଭୁମେ ଆମର ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ହେବ । 32ଯଦି ଭୁମେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଦିନିଷ ଦେବେ, ତାହା ଆମେମାନେ ଭୁମ ସହିତ ବାଣୀ କରିବୁ ।”

33ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତ୍ତର ତିନିଦିନର ପଥ ଅତିକ୍ରମ କଲେ, ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଯୁମ ସିଦ୍ଧୁକ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭୁତାନ ଅନେକଶତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ତିନିଦିନର ପଥ ଗଲା । 34ପ୍ରତିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଟ କହାଇଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଡ଼ାଣୀର ଯାତ୍ରାରୟ କଲେ ।

35ପୁଣି ପବତ୍ର ସିଦ୍ଧୁକ ଅଗ୍ରସର ହେବାବେଳେ ମୋଗା କହନ୍ତି,

“ସଦାପ୍ରଭୁ ଉଠ, ପୁଣି ଭୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଦ୍ଵାରା, ଯେଉଁମାନେ ଭୁମକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଭୁମ ସମୁଖ୍ୟର ପଳାୟନ କରନ୍ତୁ ।”

36ଆଉ ପବତ୍ର ସିଦ୍ଧୁକ ଅଟକି ଗଲାବେଳେ ମୋଗା କହନ୍ତି,

“ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମେ ଜଗ୍ରାଯେଲର ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେର ।”

ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବର ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି

11 ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାର ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ଶୁଣିବାରୁ

ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା । ତେହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଭି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦଳିତ ହୋଇ ଛାଡ଼ାଣୀର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ଗ୍ରାସ କଲା । 2ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟରେ ସାହାୟ ପାଇଁ କୁଦନ କଲେ । ତତ୍ତ୍ଵ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତେ ସେହି ଅଭି ଅମିଗଲା । 3ତେଣୁ ସେହି ପ୍ଲାନର ନାମ ତଦ୍ୟେବ ହେଲା କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦହନ କଲା ।

ବରୁର ବୟସ ପ୍ରଚାରନାଶ

4ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅସ୍ତ୍ରବିଧୀ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକାରୀଗଣଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଖାଇବାରୁ ପ୍ରବଳ ଲଜ୍ଜା ହେଲା । ଏଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ ଏବଂ ପାଠି କଲେ, “କୀଏ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ମାସ ଖାଇବାକୁ ଦେବ? 5ଆମେମାନେ ମିଶର ଦେଶରେ ବିନା ମୂଳ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମାଛ ଖାଇଥିଲୁ, ତାହା ମନେ ପଡ଼େ । ଆମ୍ବାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ପନ୍ଥବା ଯଥା: କାହୁଡ଼ି, ତରତୁଜ, ପିଆଜ ଓ ରସ୍ତଣ କଥା ମନେ ପଡ଼େ । 6ଆତ୍ମ ଏବେ ଆମେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଯାଉଥିଲୁ, ଏଠି ଖାଇବାକୁ କିଛି ନାହିଁ, ଏହି ମାନ୍ଦା ଛଡ଼ା ଆଉ ଦେଖିବାକୁ କିଛି ନାହିଁ ।” 7ଆଉ ସେହି ମାନ୍ଦା ଧନିଆ ବୀନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ସଦୃଶ ହେବ । 8ଲୋକମାନେ ଏଣ୍ଟେତେଣେ ବୁଲି ମାନ୍ଦା ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ଚକରେ ତାକୁ ପେଣିଲେ, କିମ୍ବା କୁଟଣୀରେ ତାହା ରୁଣ୍ଟ୍ କର କରେଇରେ ସିଦ୍ଧକର ପିଠା ପ୍ରସୁତ କଲେ, ଆଉ କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ପକ୍ଷ ପିଠାପରି ତା'ର ସ୍ଵାଦ ହେଲା । 9ରତ୍ନରେ ଛାଡ଼ାଣୀ ଉପରେ କାକର ପଡ଼ିଲାବେଳେ ତା ସହିତ ମାନ୍ଦା ଝୁଲିଲା ।

10ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ସମୁଦ୍ରାୟ ପରିବାର ସହିତ ନିନଦନ ତମ୍ଭୁରା ନିକଟରେ ଗୋଦନ କରିବାର ମୋଗା ଶୁଣିଲେ; ତେହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଅଭିଶୟ ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା । ଆଉ ମଧ୍ୟ ମୋଗା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । 11ତତ୍ତ୍ଵ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ କାହିଁକି ଆପଣା ଦାସ ପ୍ରତି ଅସ୍ତ୍ରବିଧୀ କରୁଛି? ଭୁମେ କାହିଁକି ମୋ ଉପରେ କ୍ରୋଧ ଦେଖାଉଛି? କାହିଁକି ଆପଣ ମୋ ଉପରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଭାର ଦେଉଥିଲୁ? ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୂରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ପ୍ରତୀକ୍ରିୟା କରିଥିଲ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଶିଶୁପର କ'ଣ ବୋହ ନେବି? 13ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ମାସ ଦେବା ପାଇଁ କେଉଁଠାରେ ପାଇଦିବ? କାରଣ ସେମାନେ ମୋ ନିକଟରେ କାନ୍ଦି କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପାଠି କରନ୍ତି, ‘ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ମାସ ଦିଆ, ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ମାସ ଦିଆ’ । 14ମୁଁ ଏକାକୀ ଏତେ ଲୋକଙ୍କର ଭାର ବହନ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଅସହ୍ୟ ଅଟେ । 15ଆଉ ଯଦି ଭୁମେ ମୋ ପ୍ରତି ଏପରି ପଥରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲୁ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।” 16ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଜଗ୍ରାଯେଲର ଏପରି ସତ୍ତର ନାମ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକ । ସେମାନଙ୍କୁ

ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରୁ ଥାଏ । ସେମାନେ ଭୁଲ ସହତ ଛିଡ଼ା ହେବା ଉଚିତ । 17ମୁଁ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଭୁଲ ସଙ୍ଗେ କଥା କହିବି ଓ ଭୁଲିବାରେ ଯେଉଁ ଆମ୍ବା ଅଛି ତହିଁରୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା, ତହିଁରେ ଭୁଲେ ଯେପରି ଏକାକୀ ଭାର ବହନ କରିବନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ସହତ ଦାୟିତ୍ବ ଭାର ବହନ କରିବେ ।

18“ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, କାଳିପାଇଁ ନିଦକୁ ପଦିତ୍ର କର । ଆଉ ଭୁଲେମାନେ ମାସ ଖାଇବ, କାରଣ ଭୁଲେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କଣ୍ଠ ଗୋଚରରେ କହିଅଛ, ‘କିଏ ଆୟମାନଙ୍କୁ ମାସ ଖାଇବାକୁ ଦେବ? ବରଂ ମିଶର ଦେଶରେ ଆୟମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ଥିଲ! ’ ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଲେମାନଙ୍କୁ ମାସ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ । 19ଭୁଲେମାନେ ଦିନ କି ଦୁଇଦିନ କି ଦଶଦିନ କି ଦଶଦିନ କି କୋଡ଼ିଏ ଦିନ ଖାଇବ ତାହା ନୁହେଁ । 20ଭୁଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକମାସ ମାସ ଭକ୍ଷଣ କରିବ । ଭୁଲେ ମାସକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବ, ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଆଉ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଭୁଲେମାନଙ୍କ ନାସିକାରୁ ନିର୍ଗତ ନହୁଏ । କାରଣ ଭୁଲେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛ, ଯିଏ ଭୁଲ ସହତ ଅଛନ୍ତ ଏବଂ ଭୁଲେମାନେ ତାଙ୍କଠାରେ ଆପଣି କରିବ ଏହା କହ, ‘ଆୟମାନେ କାହିଁକି ମିଶରରୁ ବାହାର ଆସିଲୁ?’ ”

21ତେବେ ମୋଗା କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ସେମାନେ ଛଥ ଲକ୍ଷ ପଦାତିକ । ତଥାପି ଭୁଲେ କହିଅଛ, ‘ଆୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାସ ଦେବା, ସେମାନେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକମାସ ଖାଇବେ!’ 22ସେମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତ ଗୋମେଷ ବଧ କଲେ ମଧ୍ୟ ଏକମାସ ପାଇଁ ଅଣ୍ଟିବ ନାହିଁ । ଆଉ ସମୁଦ୍ରର ସମସ୍ତ ମାଛ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ!”

23ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗନ୍ଧ ସିମିତ? ଭୁଲେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବ, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭୁଲ ପ୍ରତି ସତ ହେବି ।”

24ତେବେ ମୋଗା ବାହାରକୁ ପାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ । ପୁଣି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ସଭୁର ନଶଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର ତମ୍ଭୁର ଚର୍ଚିଗରେ ଛିଡ଼ା କରିଲେ । 25ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘର ଓହ୍ଲାଇ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁ ଆମ୍ବା ତାଙ୍କଠାରେ ଥିଲ, ତହିଁରୁ ନେଇ ସଭୁର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମ୍ବା ଅବସ୍ଥାନ କଲା, ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ପ୍ରଗାର ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ।

26ମାତ୍ର ଛାଡ଼ଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଭୁଲନଶ ପ୍ରାଚୀନ ଜଳଦର ଓ ମେଦଦ ରହିଲେ, ଯଦିଓ ସେମାନେ ତାଳିକାରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତମ୍ଭୁ ବାହାରକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଆମ୍ବା ଅବସ୍ଥାନ କଲା ଓ ସେମାନେ ଛାଡ଼ଣୀ ମଧ୍ୟରେ ରହି ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ପ୍ରଗାର ଆରମ୍ଭ କଲେ । 27ତହିଁ ଜଣେ ଯୁଦ୍ଧକ ଦୌଡ଼ି ପାଇ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଜଳଦର ଓ ମେଦଦ ଛାଡ଼ଣୀ ଉତ୍ତରେ ରହି ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ପ୍ରଗାର କରୁଥିଲାନ୍ତି ।”

28ତହିଁରେ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଗୁୟ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ,

“ହେ ମୋହର ମୁନିବ ମୋଶା, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣିତ କରନ୍ତୁ ।” ଯିହୋଗୁୟ ଯୁଦ୍ଧକ ସମସ୍ତର ମୋଶାଙ୍କର ଜଣେ ମନୋନୀତ ପ୍ରକାର ଥିଲେ ।

29ମୋଶା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭୁଲେ ମୋ ସକାଶୁ କ’ଣ ଜଣ୍ଠ କରୁଥିଲୁ? ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦବାଣୀ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆପଣା ଆମ୍ବା ଦିଅନ୍ତୁ ।”

30ଏହାପରେ ମୋଶା ଓ ଜଗାଯେଲ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ଛାଡ଼ଣୀକି ଗମନ କଲେ ।

ଭାଷୋଇ ପଣ୍ଡାଳ ଆଗମନ

31ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ବାୟୁ ବହିଲ ଓ ତାହା ସମୁଦ୍ରର ଭାଷୋଇ ପଣ୍ଡା ଆଣିଲା । ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଅଧିକ ହେଲା ଯେ ସେମାନେ ଛାଡ଼ଣୀର ଚର୍ଚିଗରେ ଏପାଞ୍ଚେ ଦିନକର ପଥ ଓ ସେବାଖେ ଦିନକର ପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ରହିଲେ । ସେମାନେ ଭୁମିଠାର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଫୁଟ ବହିଲରେ ଗଦା ହୋଇଗଲେ । 32ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ସେହି ସମସ୍ତ ଦିବାରା ପରଦିନ ସମସ୍ତ ଦିବସ ସେହି ଭାଷୋଇ ପଣ୍ଡା ସଂଗ୍ରହ କଲେ । କେହି ଦିନ ବୁଶେଲରୁ ଉଣା ସଂଗ୍ରହ କଲିନାହିଁ । ଆଉ ସେମାନେ ନିଦପାଇଁ ଛାଡ଼ଣୀର ଗୁରୁଆଡ଼େ ତାହା ବିଜ୍ଞାଇ ରଖିଲେ ।

33ସେମାନଙ୍କ ଦନ ମଧ୍ୟରେ ମାସ ଥିଲାବେଳେ ତାହା ଚର୍ବଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ଲୋଧ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲା । ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାମାରୀରେ ସହାର କଲେ ଓ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ କବର ମେଲେ । 34ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ କିବ୍ରିତ-ହତାବା* ହେଲା । କାରଣ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ନମନେ ଲୋଭୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଲେ ।

35ଲୋକମାନେ କିବ୍ରିତ-ହତାବାର ହତସେଗୋତ୍ତବ ପାତ୍ର କରି ସେହିଠାରେ ରହିଲେ ।

ମର୍ଯ୍ୟାମ ଓ ହାଗୋଣଙ୍କ ମୋଶା ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ

12 ମୋଶା ଏକ କୁଣୀଯୀ ସ୍ଥାନି ବିବାହ କରିଥିଲେ, ଏଣୁ ମର୍ଯ୍ୟାମ ଓ ହାଗୋଣ ସେହି କୁଣୀଯୀ ସ୍ଥାନି ସକାଶୁ ମୋଶାଙ୍କ ଦିନକରେ କଥା କହିଲେ । ୧ସେମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କ’ଣ ମୋଶାଙ୍କ ସହତ କେବଳ କଥା କହିଅଛନ୍ତ? ସେ କ’ଣ ଆୟମାନଙ୍କ ସହତ କଥା କହନାହାନ୍ତ?”

ମାତ୍ର ଏକଥା ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୁଣିଲେ । ୩ମୋଶା ପୁଥବୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅତି ନମ୍ର ଥିଲେ । ୪ହୀଠ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ, ହାଗୋଣଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାମଙ୍କ କହିଲେ, “ଭୁଲେ ତିନିଜନ ବାହାର ହୋଇ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରୁ ଆସ ।”

ତହିଁ ସେ ତିନିଜନ ବାହାର ହୋଇ ଅସିଲେ । ୫ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘ ସ୍ଵପ୍ନ ଓହ୍ଲାଇ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ । ସେ ତାକିଲେ, “ହାଗୋଣ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାମ!” ତହିଁ ସେମାନେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲେ । ୬ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ମୋର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ, ଯଦି ଭୁଲେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିବ୍ରିତ-ହତାବା ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି “ଲୋଭ ହେତୁକ କବର ।”

କେହ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ୟଦକ୍ଷା ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ତାହାପ୍ରତି ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଦି, ମୁଁ ସମ୍ପଦାର ତାହା ସହିତ କଥା କହିବା । ୭ମାତ୍ର ମୋଶା ମୋର ସେବକ, ସେପରି ନୁହେଁ । ସେ ହଁ ମୋର ସମଗ୍ର ଗୁହରେ ଜଣେ ସବୁଠାରୁ ବିଶ୍ୱ ଅଟେ । ୮ମୁଁ ତା ସହିତ ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ନିଦର୍ଶନ ବାକ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ-ସମ୍ମାନ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଭାବରେ ତା ସହିତ କଥା କହେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆକାର ଦର୍ଶନ କରେ । ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବାକୁ ଭୁମେମାନେ କାହାକୁ ଭାବୀ ହେଲ ନାହିଁ ?”

୯ଏହରୁପେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୋଧ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲେ; ତହିଁ ସେ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ୧୦ପୁଣି ତମ୍ଭୁ ଉପର ମେଘ ସ୍ଥାନାନ୍ତରତ ହେଲା । ହାଗୋଣ ମରିଯୁମଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ତାଙ୍କର ଚର୍ମ ହମରୁଳ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠବର୍ଣ୍ଣ, ସେ କୁଶଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ।

୧୧ତହିଁରେ ହାଗୋଣ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ମୋହର ମହାଶୟ, ଆମେମାନେ ମୂର୍ଖତାର କର୍ମ କରିଅଛୁ ଓ ଆମେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ; ଏଣୁ ବିନ୍ଦୁ କରୁଅଛି, ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ପାପ ଥୁଅ ନାହିଁ । ୧୨ମାତାର ଗର୍ଭରୁ ନିର୍ଜତ ହେଲବେଳେ ଯାହାର ମାସ ଅର୍ଦ୍ଧନିଷ୍ଠ, ଏପରି ମୃତ ଶିଶୁ ସଦୃଶ ସେ ନହେଉ ।”

୧୩ତେଣୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ବିନ୍ଦୁ କରୁଅଛି, ତାହାକୁ ସ୍ଥାପନ କର ।”

୧୪ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତା’ର ପିତା ତା’ର ମୁହିଁରେ ଛେପ ପକାଇଥାନ୍ତା, ସେ କ’ଣ ସାତଦନ ଲକ୍ଷିତା ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା? ତେଣୁ ସେ ସାତଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ଣୀ ବାହାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ହୋଇ ରହୁ, ତା’ପରେ ସେ ଛାଡ଼ଣୀ ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବ ।”

୧୫ତହିଁ ମରିଯୁ ସାତଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ଣୀ ବାହାରେ ରହିଲା । ସେ ପୁନର୍ବର ଭିତରକୁ ନ ଆସିବା ଯାଏ ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ ନାହିଁ । ୧୬ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ହତ୍ସେଗେତଠାରୁ ଯାତ୍ରାକରି ପାରଣ ମରୁଭୂମିରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ଶୁଭରଙ୍କ କିଶ୍ମାନ ଗମନ

୧୩ ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨“ମୁଁ ଉତ୍ସାହୀନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କିଶ୍ମାନ ଦେଶ ଦେବ, ତାହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ଭୁମେ ଲୋକ ପଠାଅ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିତ୍ରବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧିପତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଅ ।”

୩ତେଣୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପାରଣ ମରୁଭୂମି ପ୍ରାନ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସାହୀନର ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତ୍ରବଂଶ ଥିଲେ । ୪ସେହି ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କର ନାମ ଏହି

ରୁବେନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ସବକୁରର ପୁତ୍ର ଶମ୍ପୁୟ ।

୫ ଶମ୍ପୁୟନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ହୋଶର ପୁତ୍ର ଶାପଟ ।

୬ ଯିତ୍ତବା ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଯିଶୁନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ।

୭ ଉତ୍ସାହୀନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋଷେପର ପୁତ୍ର ଯିଗାଲ ।

୮ ଉତ୍ସାହୀନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ନୂନର ପୁତ୍ର ହୋଶେପ ।

୯ ବିନ୍ୟାମୀନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ରାଫ୍ତର ପୁତ୍ର ପଲଟ ।

୧୦ ସବୁଲୁନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଯୋଦର ପୁତ୍ର ଗଢ଼ୀଯେଲ ।

୧୧ ଯୋଷେପ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ସୁଷିର ପୁତ୍ର ଗଢ଼ି ମନଃଶି ଗୋଷ୍ଠୀର ଅଟେ ।

୧୨ ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗମଲୀର ପୁତ୍ର ଅମ୍ବୀଯେଲ ।

୧୩ ଆଶେର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ମାଝୀଯେଲର ପୁତ୍ର ସଥୁର ।

୧୪ ନ୍ୟୁଲ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ବସ୍ତିର ପୁତ୍ର ନହବ ।

୧୫ ଗାଦ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ମାଝିର ପୁତ୍ର ଗୁଯେଲ ।

୧୬ମୋଶା ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଭର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେହି ଦେଶ ପଠାଇ ଥିଲେ, ମୋଶା ନୂନର ପୁତ୍ର ହୋଶେପକୁ ଯିହୋଶ୍ୟ ନାମ ଦେଲେ ।

୧୭ଆଉ ମୋଶା ଏମାନଙ୍କୁ କିଶ୍ମାନ ଦେଶରେ ଶୁଭର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ନେଗେତକୁ ଯାଅ ଏବଂ ତା’ପରେ ପର୍ବତମୟ ଦେଶକୁ ଯାଅ ।

୧୮ପୁଣି ସେହି ଦେଶ କିପରି, ତହିଁର ବାସିନାମାନେ ବଳବାନ କି ପୁର୍ବଳ ଓ ସେ ଅଳ୍ପ କି ଅନେକ ସେ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର । ୧୯ପୁଣି ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ସେ ଦେଶ ଭଲ କି ମନ୍ଦ, ଯେଉଁ ନଗରରେ ବାସ କରନ୍ତି ତାହା କି ପ୍ରକାର, ସେମାନେ ତମ୍ଭୁରେ କି ଗଡ଼ରେ, କାହିଁରେ ବାସ କରନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ।

୨୦ପୁଣି ସେହି ମାଟିର ଉକ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଶୋଳ, ଉର୍ବର କି ଅନୁବର୍ତ୍ତା । ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବୃକ୍ଷ ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ଦେଖ । ଆଉ ଭୁମେମାନେ ସାହ୍ୟ ହୋଇ ସେହି ଦେଶର ଫଳରୁ କିଛି ସଙ୍ଗରେ ଆଶା ।” ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଦ୍ରାଶ୍ଵାପନ ପାରିବାର ଥିଲା ।

୨୧ତେଣୁ ସେମାନେ ସୀନ ମରୁଭୂମିର ଯାତ୍ରାକର ହମାରର ପ୍ରବେଶ ସ୍ଥାନ ରହୋବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ । ୨୨ଆଉ ସେମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗ ଦେଇ ହରବ୍ରାଣରେ ଯାଇ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ହେଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅହିମାନ, ଶେଷ, ତଳ୍ପୁ, ଏହିମାନେ ଅନାକର ବଂଶଧର ବାସ କରୁଥିଲେ ।

ମିଶରାପ୍ରତି ସୋୟନର ସାତବର୍ଷ ପୁର୍ବେ ହରବ୍ରାଣ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ୨୩ସେହିପରେ ସେମାନେ ଉତ୍ସାହୀନର ଉପତ୍ୟକାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ହୋଇ ସୋଠାରେ ଏକ ପେଣ୍ଣ ଫଳଯୁକ୍ତ ଦ୍ରାଶ୍ଵାପନ ଏକ ତାଳ କାଟି ତାହା ଦୁଇନଶ ଶାଙ୍କୀରେ ବହନ କଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଡାଳିମ୍ବ ଓ ତମିର ଫଳ ଆଣିଲେ ।

୨୪ଉତ୍ସାହୀନର ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଉପତ୍ୟକାରେ ଦ୍ରାଶ୍ଵାପନ କାଟି ଥିଲେ, ସେଥି ସକାଶ ସେହି ସ୍ଥାନ ଉତ୍ସାହୀନର ଉପତ୍ୟକା ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା ।

୨୫ସେମାନେ ଗୁଲିଶ ଦିନ ସେହି ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲିପରେ ଫେର ଆସିଲେ । ୨୬ଅନନ୍ତର ସେମାନେ ଆସି ପାରଣ ମରୁଭୂମି କାଦେଶ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ, ହାଗୋଣ ଓ ଉତ୍ସାହୀନର ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ

ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟରେ ଉପଚାର ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ସମାଗୁର ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶର ଫଳ ଦେଖାଇଲେ । 27ପୁଣି ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଆସିଥାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ପଠାଇଥିଲା, ଆସିଥାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ବୁଝୁ-ମଧୁର ଦେଶ । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ଦେଶର ଫଳ । 28ତଥାପି ସେହି ଦେଶ ନିବାସିମାନେ ବଳବାନ, ନଗରସହୁ ପ୍ରାଚୀର ବେଶ୍ଟିତ ଓ ଅତି ବଡ଼, ଆହୁର ଆସିଥାନେ ସେଠାରେ ଅନାକର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲା । 29ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶରେ ଅମାଲେକ ବାସ କରନ୍ତି, ପର୍ବତମୟ ଦେଶରେ ହତୀୟ, ଯିବୁଷୀୟ ଓ ଜମୋରୀୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରନ୍ତି । ଆଉ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଓ ଯଦ୍ବନ୍ଧ ତୀରରେ କିଶାନୀୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରନ୍ତି ।”

30କାଳେବ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ ଆସିଥାନେ ଏହାକୁ ଅକିଆର କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଆସିଥାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ବଳ ଅଛି ।”

31ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆସିଥାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ପାଶିବୁ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଆସିଥାରୁ ଗନ୍ଧିଶାଳୀ ।” 32ଏହରୁପେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ ଉତ୍ତାପ୍ନେତାର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ଦେଶର ଅଖ୍ୟାତି କରି କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଦେଶର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆସିଥାନେ ଯାତ୍ରା କରୁ, ତାହା ନିଦର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ଆସିଥାନେ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଦେଖିଲା ସେମାନେ ବଡ଼ ତେଜା । 33ସେଠାରେ ଆସିଥାନେ ଅନାକର ନେପଳମ୍ ସନ୍ତାନ ମହାବୀରଶାନ୍ତୁ ଦେଖିଲା, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆସିଥାନେ ଛିଣ୍ଡିକା ପରି ହେଲା ।”

ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବର ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି

14 ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ରତ୍ନରେ ଛାଡ଼ଣୀରେ ଉଚ୍ଚପ୍ରତରେ ରୋଦନ କଲେ । 2ପୁଣି ଉତ୍ତାପ୍ନେତାର ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ଦିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ, ଆଉ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ, “ଯଦି ଆସିଥାନେ ସେହି ମିଶର ଦେଶରେ କିମ୍ବା ମରୁଭୂମିରେ ମରଯାଇଥାନ୍ତି ତେବେ ଭଲ ହୋଇଥାନା । 3ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସିଥାନଙ୍କୁ ଖତ୍ରିରେ ନପାତ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଏ ଦେଶକୁ ଆଶିଲେ? ଆସିଥାନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ବାଲକମାନେ ବନୀରୁପେ ନାଥିବେ । ମିଶରକୁ ଫେର ଯିବାଟା ଆସିଥାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ।”

4ସେମାନେ ପରାସ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କଥା ହେଲେ, “ଆସ, ଆସିଥାନେ ନଶକୁ ପ୍ରଧାନ କର ମିଶରକୁ ଫେରିଯିବା ।”

5ତହିଁରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଉତ୍ତାପ୍ନେତାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ । 6ତହିଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନୁହନ ପୁତ୍ର ଯିହୋଗୁରୁ ଓ ଯିଫୁନ୍ଦିର ପୁତ୍ର କାଳେବ ନିଜନିଦ ବସ୍ତ ଚିରିଲେ । 7ଆଉ

ଏହି ବୁଲିଲୋକ ଉତ୍ତାପ୍ନେତାର ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ କହିଲେ, “ଆସିଥାନେ ଯେଉଁଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ପାଇଥିଲା, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦେଶ । 8ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସିଥାନଙ୍କଠାରେ ସମ୍ମାନ ହୁଅନ୍ତ ତେବେ ସେ ଆସିଥାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶକୁ ଆଶିବେ ଓ ତାହା ଆସିଥାନଙ୍କୁ ଦେବେ, ସେହି ଦେଶ ବୁଝିମଧୁ ପ୍ରବାହୀ ଅଟେ । 9ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଥ ନାହିଁ, ଆଉ ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରିନାହିଁ । ସେମାନେ ଆସିଥାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ । ସେମାନଙ୍କର ଆସିଥାନଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଉପର ଘୁଷ୍ଟାଗଲାଣି । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସିଥାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି, ଭୟ କରିନାହିଁ ।”

10ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାର ହତ୍ତୀ କରିବାକୁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ଉତ୍ତାପ୍ନେତାର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । 11ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ କେତେକାଳ ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟାମ୍ୟାନ କରିବେ? ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରିଥିବା ଆସୁଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ରେ, କେତେବିନ ସେମାନେ ମୋତେ ଅବଶ୍ୟକ କରିବେ? 12ତୁଁ ମହାମାରୀଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଛାଡ଼ିଲ ନେବି । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୁମିକୁ ବଡ଼ ଓ ବଳବାନ ନାତି କରିବ ।”

13ତା’ପରେ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତେବେ ମିଶରାୟ ଲୋକମାନେ ତ ଏହା ଶୁଣିବେ, କାରଣ ଭୁମେ ଆପଣା ପରାକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶିଅଛ । 14ପୁଣି ସେମାନେ ଏ ଦେଶ ନିବାସିମାନଙ୍କୁ ତାହା କହିବେ, ସେମାନେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଯେ ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେ ଦରଅଛ ଓ ଭୁମେ ମେଘ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଅଛ । ଭୁମେ ଦିନବେଳେ ମେଘସୁମରେ ଓ ରାତ୍ରିବେଳେ ଅଗ୍ନି ସୁମରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରୁଅଛ । 15ଯଦି ଭୁମେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକାଥାରେ ବଧ କରିବ, ତେବେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ମୋତେ କରିବେ, 16ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିକା କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶି ପାଶରେ ନାହିଁ, ଏଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମରୁଭୂମିରେ ବଧ କରଅଛନ୍ତି ।

17“ଯେପରି ଭୁମେ କହିଅଛ, ଏବେ ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରାକ୍ରମ ମହାନ ହେଉ । 18ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧରେ ଧୀର ଓ ଦୟାରେ ପରପୁଣ୍ୟ ଓ ଅପରାଧୀ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲିଙ୍ଗନକାରୀର କ୍ଷମାକାରୀ । ତଥାପି ଦୋଷୀର ଦ୍ୱାରାଭାରି, ପୁଣି ତୃତୀୟ ଓ ଚର୍ବିରେ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନଗଣ ଉପରେ ପିତୃଗଣର ଅପରାଧର ଫଳ ସେ ଦେଇଥାନ୍ତା । 19ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛ, ଭୁମେ ଆପଣା ଦୟାର ମହାତ୍ମା ଅନୁସାରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିଅଛ ତଥାପି ଦେଶରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରିଅଛ ।”

20ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଯେପରି ଭୁମେ ମୋତେ ଅନୁଗୋଧ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଲି । 21କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରତିକା

କରୁଅଛି ଯେ, ଏହି ସମସ୍ତ ପୁଥିବୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। 22ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଲୋକ ମୋର ମହିମା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ମିଶରରେ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ ମୋର କୃତ କର୍ମ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ମୋତେ ବହୁତଥର ପରୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ବାକ୍ୟ ରବରେ ଅମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି, 23ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ଜପଥ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେ ଦେଶ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନେ ମତେ ଅବଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତାହା ଦେଖିବେ ନାହିଁ। 24ମାତ୍ର ଆମର ସେବକ କାଳେବ ସେମାନଙ୍କୀରୁ ଭିନ୍ନ। ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଆମର ଅନୁଗତ ହୋଇଅଛି। ଏଣୁ ସେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଯାଇଥିଲା, ସେହି ଦେଶରେ ଆମେ ତାହାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଓ ତାହାର ଦଶ ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ। 25ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମାଲେକୀୟ ଓ କିଣାନୀୟମାନେ ତେଳ ଭୂମିରେ ବାସ କରନ୍ତି। କାଳି ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଫେର ଲୋହିତ ସାଗର ପଥଦେଇ ମରୁଭୂମିରୁ ଗମନ କରିବା ଉଚିତ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେଲେ

26ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାଗୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, 27“ମୋ ବୁଝିବାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଯାଉଛି, ମୁଁ କେତେବାଳ ସହି ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ? ଜଣାଯେଲର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ଶୁଣିଲା। 28ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଯାହା ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ତାହାହିଁ ମୁଁ କରିବ । 29ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ମରିବ । କୋଣିଏ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମୋ ବୁଝିବାରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ମରିବେ । 30ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି, ଆମେ ଯେଉଁ ଦେଶ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲୁଣ୍ଡି, ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ। କେବଳ ଯିପୁନିର ପୁତ୍ର କାଳେବ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁଯୁ ସେ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । 31ଭୁମ୍ଭେ କହିଲ, ଭୁମ୍ଭ ପିଲମାନକୁ ଦୋଷ ନାହିଁ ନାହିଁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସେହି ଶ୍ଵାନକୁ ଆଶିବ । ଆଉ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା, ସେମାନେ ତାହା ଉପଭୋଗ କରିବେ । 32ମାତ୍ର ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମରୁଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ।

33“ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ଏହି ପ୍ରାନ୍ତରେ ଭ୍ରମଣ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଅଧିଶ୍ୱରତା ପାଇଁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ତୋଗ କରିବେ । ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଏହି ମରୁଭୂମିରେ ଦିନକୁ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରର, ଭୁମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଭର ପାପର ଫଳ ତୋରିବ । 34ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଦିନ ହିସାବରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁଲିଶ ବର୍ଷ ସେହି ଦେଶ ଅନୁସାନାନ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରାନ୍ତରର ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲିବ, ତାପରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ଭୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ।

35“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନନ୍ତର ଏହା କହିଲି, ମୋ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ମୁଁ

ନିଶ୍ଚିଯ ପ୍ରତିଫଳ କରିବ । ସେମାନେ ଏଠାରେ ନଷ୍ଟ ହେବେ ଓ ଏହି ଶ୍ଵାନରେ ସେମାନେ ମରିବେ ।”

36ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋଗା ସେ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଫେରିଆସି ସେହି ଦେଶର ଅଖ୍ୟାତି ପ୍ରଗର କଲେ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ବୁଝିରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଲେ । 37ଯେଉଁମାନେ ଜଣାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଦେଶର ଅଖ୍ୟାତି ପ୍ରଗର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପର୍ତ୍ତିରେ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ମଳେ । 38ମାତ୍ର ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁଯୁ ଓ ଯିପୁନିର ପୁତ୍ର କାଳେବ ଜୀବିତ ରହିଲେ ।

ଲୋକମାନେ କିଣାନ ଦେଶର ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ

39ଆଉ ମୋଗା ଜଣାଯେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହିକଥା କହିଲେ, ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ଅଭିଶ୍ଚିର ଦିଲାପ କଲେ । 40ତହିଁ ସେମାନେ ଥିବ ପ୍ରାତଃକାଳରୁ ଉଠି ପର୍ବତ ଗୁଙ୍ଗ ଉପରେ ଯିବାକୁ ବାହାର ସେମାନେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମେମାନେ ଏଠାରେ ଅଛୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଶ୍ଵାନ ବିଷୟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ଶ୍ଵାନକୁ ଯିବା, କାରଣ ଆମେମାନେ ପାପ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।”

41ତହିଁରେ ମୋଗା କହିଲେ, “ଏବେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ କି କାରଣର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଲଘନ କରୁଅଛି? ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏହି କର୍ମ ସଙ୍ଗ ହେବନାହିଁ । 42ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଉପରେ ଯାଅ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସହିତ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଭୁମ୍ଭେ ଅକ୍ଷେଗରେ ଗୁରୁତ୍ୱମାନଙ୍କରୀତି ପରସ୍ତ ହେବ । 43ଯେହେତୁ ଅମାଲେକୀୟ ଓ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଖତ୍ରିରେ ନିହତ ହେବ । ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିଗ୍ବୟାପାରୀ ଦିମୁଖ ହେବାର ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ନାହିଁ ।”

44ତଥାପି ସେମାନେ ପର୍ବତ ଗୁଙ୍ଗ ଉପରେ ଯିବାକୁ ଦୁଃସାହସ କଲେ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୟମ ସିଦ୍ଧିକ ଓ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ ନାହିଁ । 45ସେତେବେଳେ ସେହି ପର୍ବତବାସୀ ଅମାଲେକୀୟ ଓ କିଣାନୀୟ ଲୋକମାନେ ଓହାଲ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପକର ହର୍ମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଢ଼ିଦେଲେ ।

ବଳଦାନ ସମ୍ଭାୟ ବିଧ

15 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଜଣାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ । ଭୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ମୁଁ ସେହି ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଭୁମ୍ଭେ କେବେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । 3ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ପେକ୍ଷାଦର ଉପହାର ପାଇଁ କିମ୍ବା ଭୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ନିରୂପିତ ପର୍ବରେ ଗୋମେଶାଦି ପଲାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୁଷିତନକ ଆସ୍ରାଣାର୍ଥେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ରିକୃତ ଉପହାର ରୂପ ହୋମବଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

4“ଯେଉଁ ଲୋକ ଶବ୍ଦ ନୈବେଦ୍ୟ ଉସର୍ଗ କରୁଛି, ଏକ ଏୟାପାର ଦଶମାଶ ସବୁ ମରିଦା ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ

ଟେଲ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ କରି ଆଣିବ । 5ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଭୁମେ ଏକ ମେଷବସ୍ତୁ ହୋମାର୍ଥକ ବଳ ଓ ହିନର ଏକ ତରୁର୍ଥାଂଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ ।

6“ଆଉ ଏକ ମେଷ ନମନେ ଭୁମେ ଭୁଷିତନକ ଆପ୍ରାଣାର୍ଥେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ହିନର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଟେଲରେ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଔପ୍ତାର ବୁଲ ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦାର ନେବେଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । 7ପୁଣି ଭୁମେ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ନମନେ ହିନର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହିପଦ୍ମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଇଲାର୍ଥକ ଉପହାର ନମନେ ।

8“ଆଉ ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ନମନେ ଅବା ମାନସିକ ପୁରାଣାର୍ଥକ ବଳ ନମନେ କିମ୍ବୁ ମଇଲାର୍ଥକ ଉପହାର ନମନେ ଯେବେ ଗୋବସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କର, 9ତେବେ ସେହି ଗୋବସ୍ତ ସହିତ ଅର୍ଧହିନ ଟେଲ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଔପ୍ତାର ତିନି ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଇଦାର ଶସ୍ତ୍ର ନେବେଦ୍ୟ ଆଣିବା ଉଚିତ । 10ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୁଷିତନକ ଆପ୍ରାଣାର୍ଥକ ଅଗ୍ରିକୃତ ଉପହାରର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ନମନେ ଅର୍ଧହିନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଆଣିବ । 11ଏହିରୁପେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋରୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷବସ୍ତୁ ଅବା ଛାଗବସ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନମନେ ଉତ୍ସର୍ଗ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଉଚିତ । 12ଭୁମେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଶୁପତି ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରମାଣେ ସେହିରୁପେ କରିବ ।

13“ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରୀକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଭୁଷିତନକ ଆପ୍ରାଣାର୍ଥେ ଅଗ୍ରିକୃତ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ତା ଅନୁସାରେ ଏହିପଦ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । 14ଯଦି ଭୁମ୍ବ ସହିତ ବାସ କରୁଥିବା ନଶେ ବିଦେଶୀ ଲୋକ କିମ୍ବୁ ସେ ସମନ୍ତରେ କୌଣସି ବିଦେଶୀଗତ ସ୍ଥାଯୀ ଅଧିବାସୀ କିମ୍ବୁ ଯେ କେହି ଭୁମ୍ବ ସହିତ ଦର୍ଶନ ଧର ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଥବାସିତ ଉପହାର ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଜଙ୍ଗ କରେ, ତେବେ ଭୁମ୍ବ ପ୍ରତି ପ୍ରସ୍ତୁତ୍ୟ ହେଉଥିବା ସମାନ ପଢ଼ନ୍ତି ତା’ ପାଇଁ ଅନୁସ୍ତୁତ ହେବା ଉଚିତ । 15ସମାନ ନମନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ନମନେ ଓ ପ୍ରବାଶକାରୀ ବିଦେଶୀ ନମନେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ତା ହେବ । ଏହା ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାନ୍ତରୁକୁ ଅନୁନ୍ତକାଳୀନ ବିଧି; ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭୁମେମାନେ ଓ ବିଦେଶୀମାନେ ସମାନ । 16ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ନମନେ ଓ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶୀ ମୂଳ ବ୍ୟକ୍ତି ନମନେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ତା ଓ ଏକ ବିଧ ହେବ ।”

17ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 18“ମୁଁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶରୁ ନେଇ ଯାଉଥିଛୁଁ, ସେହି ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଭୁମେମାନେ ଏହିରୁପେ କରିବ । 19ଭୁମେମାନେ ସେହି ଦେଶର ଅନ୍ତ ଡୋନ କରିବାବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହାର କିଛି ଅଂଶ ଅର୍ପଣ କରିବା ଉଚିତ । 20ଭୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ରଥମ ଶସ୍ତ୍ର ଉତ୍ୱୋଳନୀୟ ଉପହାର ନମନେ ଏକ ପିଠା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଯେପରି ଶସ୍ତ୍ର ମର୍ଦନ ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ୱୋଳନୀୟ ଉପହାର, ସେହିପରି ତାହା ଉତ୍ୱୋଳନ କରିବା ଉଚିତ । 21ଭୁମେମାନେ ପୁରୁଷାନ୍ତରୁକୁ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରଥମ ଦଳ ଅଟାଇ ଏକ ଅଂଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

22“ଯେତେବେଳେ ଭୁମେମାନେ ଭୁଲରେ ଏବଂ ଏହିପଦ୍ମ ଆକାଶରୁକ ପାଳନ କର ନାହିଁ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ

କହିଲେ । 23ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେହିପଦ୍ମ ଆଜ୍ଞା ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେବା ଦିନଠାରୁ ପୁରୁଷାନ୍ତରୁକୁମେ ଚିରକାଳ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ । 24ଯଦି ତାହା ମଣ୍ଡଳୀର ଅଗୋଚରରେ ଭ୍ରାନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଭୁଷିତନକ ଆପ୍ରାଣାର୍ଥେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ନମନେ ଏକ ଗୋବସ୍ତ ଓ ବିଧମତେ ତାହା ସହିତ ତହିଁର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ତହିଁର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଏବଂ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ନମନେ ଏକ ଛାଗ ଅର୍ପଣ କରିବ ।

25“ଆଉ ଯାନକ ଜଣାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ନମନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଚିତ; ତହିଁରେ ସେମାନେ କ୍ଷମା ପାଇବେ, କାରଣ ତାହା ଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ସେମାନେ ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ସକାଗେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ନିଜନିନ୍ଦ ଉପହାର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ରିକୃତ ଉପହାର ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆଣି ଅଛନ୍ତି । 26ଜଣାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ବିଦେଶୀ ମୂଳ ବାସୀଦା କ୍ଷମା ପାଇବେ । କାରଣ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ।

27“ଆଉ ଯଦି କଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନିଜାରେ ପାପ କରେ, ତେବେ ସେ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୁପେ ଏକ ବର୍ଷୀୟ ଏକ ଛାଗବସ୍ତା ଆଣିବା ଉଚିତ । 28ଯେଉଁ ଲୋକ ଅନିଜାରେ ଅପରାଧ କରେ, ଯାନକ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବ, ତହିଁରେ ତାକୁ କ୍ଷମା କରାଯିବ । 29ଜଣାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନମନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀ ମୂଳ ବାସୀଦା ନମନେ ଅନିଜାରେ କରାଯାଇଥିବା ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ନମନେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ତା ହେବ ।

30“ଯଦି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ଉଦେଶ୍ୟମୂଳକ ଭ୍ରବରେ ପାପକର୍ମ କରେ ସେ ଜଣାୟେଲୀୟ କି ବିଦେଶୀ ମୂଳ ସ୍ଥାଯୀ ବାସୀଦା ହେଉ, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଯା କରେ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କଠାର ଦହସ୍ତାର ହେବ । 31କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅବଜ୍ଞା କଲା ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଭାଙ୍ଗିବା କଲା, ତେଣୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତ ନିର୍ମିତ ଦହସ୍ତାର ହେବ ଓ ତା’ର ପାପ ସେ ବହନ କରିବ ।”

ବିଗ୍ରାମବାରରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା

32ସେତେବେଳେ ଜଣାୟେଲ ଥିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତକୁ ବିଗ୍ରାମ ବାରରେ କାଠ ଫଂଗ୍ରହ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । 33ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାକୁ କାଠ ଫଂଗ୍ରହ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ସେମାନେ ମୋଗା ଓ ହାଗୋଶ ନିକଟକୁ ତାକୁ ଆଣିଲେ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ତା’ର ରାଶିପଟେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । 34ଆଉ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସୋଠାରେ ରଖିଲେ । କାରଣ ତା’ପ୍ରତି କି ପ୍ରକାର ଗାସ୍ତି ବିଧାନ ହେବ ସେମାନେ କାଣି ନ ଥିଲେ ।

35ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଆଇନ ସଂଗତ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ତାହାକୁ ଛାତଣୀ ବାହାରେ ପଥର ପକାଇ ବଧ କରିବେ ।” 36ତେଣୁ ମୋଗାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜାନୁସାରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ ତାହାକୁ ଛାତଣୀ ବାହାରକୁ ଆଣି ପଥର ପିଙ୍ଗି ହତ୍ୟା କରିବ ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନମଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ସ୍ଵରଣ କରିବାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ

37ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, **38**“ଇଶ୍ଵରୀଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଏହା ଆଜ୍ଞା ନଶାର ଦିଅ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତୁର ଅର୍ଥାଳରେ ଖାଲର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅର୍ଥାଳର ଖାଲର ଉପରେ ନୀଳ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ଦିଅନ୍ତୁ। ପୁରୁଷାନ୍ତୁକୁମେ ତାକୁ ଚିରକାଳ ପରିଧାନ କରିବା ଉଚିତ । **39**ଭୁମେମାନେ ଯେପରି ସେହି ଖାଲର ଏକାଠି ବନ୍ଦା ହୋଇଥିବା ଦେଖି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମନେ କରି ପାଳନ କରିବ । ଆଉ ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ଭୁଲି ମନ ଓ ଚକ୍ଷୁ ଅନୁସାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୀର କରି ନାହିଁ । **40**ଭୁମେମାନେ ମୋର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ସ୍ଵରଣ କରି ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ । ଭୁମେମାନେ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପବତ୍ର ଲୋକ ହେବା ଉଚିତ । **41**ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର । ମୁଁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ହେବାକୁ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଅଛି ।”

କେତେକ ଅଧିପତି ମୋଗାଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ହୃଥିରୁ

16 ଲେବୀର ଏକ ବନ୍ଦିଧାର କୋରହ, କୋରହ ଯିଷ୍ଟହରର ପୁତ୍ର, ତା'ର ପିତା କହାତ ଏବଂ ରୁବେନର ତିନିଦଶ ମଧ୍ୟରୁ ଦାଥନ ଓ ଅବୀରମ, ଲଜ୍ଜାଯୁବର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ପେଲତର ପୁତ୍ର ଓହ । **2**ଇଶ୍ଵରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର 250 ଜଣ ନେତୃବର୍ଗ ମୋଗାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ । **3**ସେମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ନିଦକୁ ବହୁତ ଶୁଭତର ଦେଖାଇଲା । ମଣ୍ଡୁଳୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ପବତ୍ର ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଣ୍ଡୁଳ ଉପରେ କାହିଁକି ପ୍ରଭୁର ଦେଖାଇଛନ୍ତି?”

4ତା'ପରେ ମୋଗା ଏହା ଶୁଣି ନିଦକୁ ନମ୍ର କରି ମୁହଁ ମାତ୍ର ପଡ଼ି ରହିଲେ । **5**ତା'ପରେ ମୋଗା କୋରହକୁ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କାଳି ଦେଖାଇବେ, ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ଲୋକ ଓ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ପବତ୍ର । ଆଉ ସେ ତାକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆଣିବେ, ଯାହାକୁ ସେ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । **6**ହେ କୋରହ, ଭୁମ୍ଭେ ଓ ଭୁମ୍ଭର ଅନୁଗାମୀମାନେ ଏହା କରିବା ଉଚିତ । ଦିଶେଷ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ନଅ । **7**କାଳି ତହିଁରେ ଅଗ୍ରି ଦିଅ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନଙ୍କରେ ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ଥୁଆ । ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମନୋନୀତ କରିବେ ସେହି ପବତ୍ର ହେବ । ହେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ ଭୁମେମାନେ ବହୁ ଦୂରକୁ ଗୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି, ଭୁମେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତପୂଣ୍ଡିରୁ ।”

8ଆଉ ମୋଗା କୋରହକୁ କହିଲେ, “ହେ ଲେବୀର ସମ୍ମାନଙ୍କ, ଭୁମେମାନେ ଟିକ୍କଣେ ଶୁଣ । **9**ଇଶ୍ଵରୀଯେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଭୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରୀଯେଲ ମଣ୍ଡୁଳୀର ପୃଥକ୍ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବତ୍ର ତମ୍ଭୁ ନିମନ୍ତେ ନିଯ୍ୟନ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ଓ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡୁଳୀ ସମ୍ମାନଙ୍କରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେବା କରିବାପାଇଁ ଆପଣା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହଁ କି? **10**ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ଭୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଲେବୀ

ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା କ'ଣ ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶୁଦ୍ଧ କଥା? ଆଉ ଭୁମେମାନେ ଯାଦକ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ? **11**ଭୁମ୍ଭେ ଓ ଭୁମ୍ଭର ଅନୁଗାମୀଗଣ ଦଳବାନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଅଛ । ହାରୋଣ କିଛି ଅଧିଧ କରିନାହାଁନା । ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଅଛ ।”

12ତା'ପରେ ମୋଗା ଲଜ୍ଜାଯୁବର ପୁତ୍ର ଦାଥନକୁ ଓ ଅବୀରମକୁ ଡାକିବାକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଯିବା ନାହିଁ । **13**ଭୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗମଧ୍ୟ ପ୍ରବାହୀ ଦେଶରୁ ବାହାର କର ଏହା ପ୍ରାନ୍ତରେ ମାରିବାକୁ ଆଣିଅଛ । ଏହା କ'ଣ ଶୁଦ୍ଧ ବିଷୟ? ଆହୁରି ଭୁମ୍ଭେ ନିଦକୁ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସକ ହେବାକୁ ଗୁଡ଼ୁଛି । **14**ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ଭୁମ୍ଭୁ ମାନବୁ? ଭୁମ୍ଭେ ଅନୁଗାମଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗମଧ୍ୟ ପ୍ରବାହୀ ଦେଶରୁ ଆଣି ନାହିଁ? ଭୁମ୍ଭେ ଓ ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ଏକ ଉର୍ବର ଅର୍ଥାଳକୁ ଆଣି ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେମାନେ ଶାସକ ଏବଂ ଭୁମ୍ଭେ ଏକ ମନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ନାହିଁ ।”

15ତେଣୁ ମୋଗା ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲୋଧାନ୍ତି ହେଲେ, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କର କିଛି କ୍ଷତି କରିନାହିଁ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାର ଗୋଟିଏ ଗଧ ମଧ୍ୟ ନେଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଭୁମ୍ଭେ ଏମାନଙ୍କର ନେଇବେଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ ।”

16ତା'ପରେ ମୋଗା କୋରହକୁ କହିଲେ, “କାଳି ଭୁମ୍ଭେ ଓ ଭୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଅନୁଗାମୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନଙ୍କରେ ଛିଡ଼ା ହୁଆ । ଭୁମ୍ଭେ ଓ ଭୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଅନୁଗାମୀ ଓ ସେଠାରେ କାଳି ରହିବା ଉଚିତ । **17**ଭୁମ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ନଅ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ଧୂପ ଦିଅ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନଙ୍କ ଆଣିବା ଉଚିତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ 250 ପୁରୁଷ ଏହା କରିବା ଉଚିତ । ଭୁମ୍ଭେ ଏବଂ ହାରୋଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ଆଣିବା ଉଚିତ ।”

18ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ବିଶେଷ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ନେଇ ତହିଁରେ ଅଗ୍ରି ଦେଲେ । ପୁଣି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଧୂପ ଥୋଇ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ସହି ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲେ । **19**ପୁଣି କୋରହ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡୁଳୀକ ଏକତ୍ରି କରି ସମାଗମ ତମ୍ଭୁଦୂର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୁଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡୁଳୀ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ଆର୍ଦ୍ରବାଦ ହେଲା ।

20ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, **21**“ଭୁମେମାନେ ଏହା ମଣ୍ଡୁଳୀଠାର ପୃଥକ୍ ହୃଥ, ଆମ୍ଭେ ଏକ ନିମିଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ।”

22ତହିଁ ସେମାନେ ମୁହଁ ମାତ୍ର ପଡ଼ି କହିଲେ, “ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ଭୁମ୍ଭେ ଜାଣ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ କଣ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ଯଦି ମଣ୍ଡୁଳର କେହି ପାପ କରେ, ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡୁଳକୁ ଉପିତ୍ତାନ କରିବା ଉଚିତ କି?”

23ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, **24**“ଭୁମ୍ଭେ ମଣ୍ଡୁଳକୁ କୁହ, କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରମର ତମ୍ଭୁଠାର ଗୁଲି ଯାଆନ୍ତି ।”

25ମୋଶା ଉଠି ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ଜଣାଯେଲର ନେତୃବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ । 26ଉଠୁଁ ମୋଶା ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ କହିଲେ, “ଦିନୟ କରୁଆଛି ଭୁମେମାନେ ଏହି ଦୂଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ଣୀରୁ ଉଠିଯାଆ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ କରନାହିଁ । ନଚେତ୍ ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ଲାଗି ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।”

27ଏଥରେ ଲୋକମାନେ କୋରହ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମର ପଦିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ଠାରୁ ରୁଳିଗଲେ । ଦାଥନ ଓ ଅବୀରାମ ବାହାରକୁ ଆସି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ପୁତ୍ର ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ନିଜ ତମ୍ଭୁର ଫାଟକରେ ଠିଆ ହେଲେ ।

28ତା'ପରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ମୁଁ ଭୁମେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏସବୁ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିଜ ମନ୍ଦିର କିଛି କରୁନାହିଁ ବୋଲି ଭୁମେମାନେ ଜାଣିବ । 29ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ମରନ୍ତି, ତେବେ ବୁଝିବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପଠାଇନାହାନ୍ତି । 30ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେବେ କୌଣସି ନୂତନ କରନ୍ତି, ଆଉ ପୁଥିବୀ ଆପଣା ମୁଖ ଦିଦ୍ୟାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବସ୍ଵ ଗ୍ରାସ କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତା କବର ଦିଅ, ତେବେ ଭୁମେମା ହୃଦବୋଧ କରିବ ଯେ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କଢ଼ିଷ୍ଟିତ କରିଅଛନ୍ତି ।”

31ମୋଶା ତାଙ୍କର ଏହି ବକବ୍ୟ ଶେଷ କରିବା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକ୍ୟ ଭୂମି ପାଠିଗଲା । 32ପୁଣି ପୁଥିବୀ ଆପଣା ମୁଖ ଦିଦ୍ୟାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଆଉ କୋରହର ସପକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ସମ୍ପର୍କ ଗ୍ରାସ କଲା । 33ଏହିରୁପେ ସେମାନେ ଦିଅନ୍ତା କବର ନେଲେ ଓ ପୁଥିବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୂମି ଦେଲା । ଏଥରେ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳିରୁ ପୋଛି ହୋଇଗଲେ ।

34ଏଥରେ ଜଣାଯେଲ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କରୁଣା ଶବ୍ଦାର ଶୁଣି ଏଣେ ତେଣେ ପଳାୟନ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ କହିଲେ, “ପୁଥିବୀ ଆସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାସ କରିବ ।”

35ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁର ଅଗ୍ରି ନିର୍ଗତି ହୋଇ ସେହି 250 ଧୂପ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

36ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 37-38“ଯାନକ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଜଳୀୟାସରକୁ କୁହ, ସେ ଅଗ୍ରି ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବିଶେଷ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ବାହାର କରିଦେଉ । ସେ ପାଉଁଙ୍କରୁ ସେଠାରେ ବିଶ୍ଵିଦେଉ । ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଗଲା । ମାତ୍ର ସେହି ବିଶେଷ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ଗୁଡ଼ିକ ପଦିତ୍ର କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇ ଥିଲା । ଏଣୁ ସେପବୁକୁ ପିଟାପାତ୍ର କରାଯାଇ ଓ ତାହା ଯଜବେଦୀର ଆଜ୍ଞାଦକ ନମନେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ । ଏହିପବୁ ଜଣାଯେଲ ସନାନଗଣ ପ୍ରତି ଶିଖ ସ୍ଵରୂପ ହେବ ।”

39ତେଣୁ ଜଳୀୟାସର ସେହି ଦର୍ଶନ ଲୋକମାନଙ୍କର କଂସାର ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ଏକତ୍ରିତ କଲା । ସେମାନେ ଯଜବେଦୀର ଧାରୁ ଆଜ୍ଞାଦକ ଜଣାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ଦିଏ ଯେ,

ହାରୋଣ ପରିବାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଧୂପ କାଳ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଅନ୍ୟ କେହି ଏହି ସେବା କରିବ, ସେ କୋରହଙ୍କୁ ପରିବାରବର୍ଗ ପରି ହେବ ବୋଲି ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ନଶାର ଥିଲେ ।

ହାରୋଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି

41ତା' ପରିଦିନ ଜଣାଯେଲ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ ଯେ, “ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ।”

42ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ, ସେମାନେ ବୁଲିପଢ଼ିଲେ ଓ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାହା ମେଘରେ ଆଜ୍ଞାଦକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହୀମା ଦେଖାଯାଉଥିଲା । 43ତା'ପରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ସମୁଖରୁ ଆସିଲେ ।

44ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 45“ଭୁମେମାନେ ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଯାଆ, ଆମେ ଏକା ନମିଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବା ।” ଏଥରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ମୁହଁ ମାଡ଼ ପଡ଼ିଲେ ।

46ତା'ପରେ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ପିତରର ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ନେଇ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଯଜବେଦୀରୁ ଅଗ୍ରି ଦିଅ । ଏଥରେ ଧୂପ ଦେଇ ଶାତ୍ର୍ଵ ମଣ୍ଡଳୀ ନିକଟକୁ ପାଇ ସେମାନଙ୍କ ନମନେ ପ୍ରାୟଗ୍ରୂତ କରା । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅତି ବ୍ୟାହତ ହୋଇଥିଲା, ମହାମାରୀ ବ୍ୟାପି ଗଲାଣି ।”

47ତେଣୁ ହାରୋଣ ମୋଶାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାରେ ତାହା ନେଇ ସମାଦି ମଧ୍ୟରୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ । ସେତେବେଳୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରେ ସେ ଧୂପ ଦେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଗ୍ରୂତ କଲେ । 48ହାରୋଣ ମୁତ୍ତ ଓ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତିଆ ହେଲେ । ତା'ପରେ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେଲା । 49କୋରହର କଥା ହେଉ ମରଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି 14,700 ଲୋକ ଏହି ମହାମାରୀରେ ମଲେ । 50ଉଠୁଁ ମହାମାରୀ ନିବୃତ୍ତ ହେବାରୁ ହାରୋଣ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଦୂରରେ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ହାରୋଣଙ୍କୁ ମହାନ ଯାଦକ

ରୂପ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି

17 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଜଣାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗର ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁରୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆଶାବାଦ ନିଅନ୍ତା । ସେହି ଆଶାବାଦ ଉପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଲେଖା । 3ପୁଣି ଭୁମେ ଲେବୀର ଆଶାବାଦରେ ହାରୋଣର ନାମ ଲେଖିବ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଟ୍ରଗୁହର ଅଧିକ ନମନେ ଏକ ଆଶାବାଦ ହେବ । 4ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ପଦିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ସମୁଖରେ ଏହସବୁ ଆଶାବାଦ ସେହିଠାରେ ରଖ । ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ମୁଁ ଭୁମ ସହିତ ଦେଖା କରେ ।

୫ହା କଲାପରେ ଆମେ ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଯାଦକରୁପେ ମନୋନୀତ କରିବା ତାହାର ଆଶାବାଦ ପଲିଷିତ ହେବ । ଆଉ ଜଗାଯେଲ ଲୋକମାନେ ଭୂମିନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ସେମାନେ ନିବୃତ୍ତ ରହିବେ ।”

୬ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପିତ୍ରଗୁହ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ନେତୃବର୍ଗମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆଶାବାଦ ନେଲେ । ଏହରୁପେ ସେମାନେ ବାରଟି ଆଶାବାଦ ତାର ଦେଲେ । ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ହାରୋଣଙ୍କର ଏକ ଆଶାବାଦ ଥିଲା । ୭ତେହିଁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖର ନିୟମ ତମ୍ଭୁରେ ସମସ୍ତ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ ।

୮ଏହାପରେ ଆରଦିନ ମୋଶା ସାକ୍ଷ୍ୟ ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଧୁକ ଦେଖିଲେ, ଲେବୀ ଗୁହ ନିମନେ ଥିବା ହାରୋଣଙ୍କ ଆଶାବାଦ ଅଞ୍ଚୁରିତ ହୋଇଥିଛି, ପୁଣି ଏହି ଅଞ୍ଚୁର ବାହାର ହେଲା । ଫୁଲ ଫୁଟିଲ ଓ ପକ୍ଷ ବାଦାମ ଫଳିଲା । ୯ତେହିଁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରୁ ସେହିସବୁ ଆଶାବାଦ ଆଣି ଜଗାଯେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ, ସେମାନେ ତାହା ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଆଶାବାଦ ନେଲେ ।

୧୦ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହାରୋଣଙ୍କ ଆଶାବାଦରୁ ନିୟମତମ୍ଭୁ ସମୁଖରେ ରଖ । ଏହା ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିତ୍ରୋହୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସତକ୍ ସରୁପ ରଖାଯିବ । ସେମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ ।” ୧୧ତେଣୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

୧୨ଏହାପରେ ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଜାଣୁ ଆମେମାନେ ମରିବୁ । ଆମେମାନେ ବିନଶ୍ର ହୋଇଥିଛି, ଆମେମାନେ ବିନଶ୍ର ହେବୁ । ୧୩ଯେ କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଆସୁଛି, ସେ ମରୁଅଛି, ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ି ବିନଶ୍ର ହେବା?”

ଯାକମାନଙ୍କର ଓ ଲେବୀମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ

୧୮ ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୂମେ ଭୂମର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ଭୂମର ପରିବାର ପବିତ୍ରିତ୍ଵାନ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବ । ପୁଣି ଯାନ୍ତକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ଭୂମେ ଓ ଭୂମର ପୁତ୍ରଗଣ ଦାୟୀ ରହିବେ । ୨ଭୂମେ ଲେବୀଯୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଭୂମର ଅନ୍ୟ ଭ୍ରାତୃଗଣଙ୍କୁ ଭୂମେ ନିକଟକୁ ଆଣ । ସେମାନେ ଭୂମେ ସହିତ ଯୋଗ ଦେବେ ଓ ଭୂମର ସାହାର୍ୟ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଭୂମେ ଓ ଭୂମେ ପୁତ୍ରଗଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତମ୍ଭୁ ସମୁଖରେ ରହିବ । ୩ସେମାନେ ଭୂମକୁ ବିବରଣୀ ଦେବେ ଓ ପବିତ୍ର ପାତ୍ର ନିକଟକୁ କିମ୍ବା ଯକ୍ଷିବେଦୀ ନିକଟକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ମରନ୍ତ ନାହିଁ, ଭୂମେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ୪ସେମାନେ ଭୂମେ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇ ଭୂମର ସମସ୍ତ ସେବାକର୍ମ ସହିତ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ରକ୍ଷଣୀୟ ଦାୟିତ୍ବ

ନେବେ । ଆଉ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ନାହିଁ ।

୫“ପୁଣି ଜଗାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମ୍ବର କୋଧ ଯେପର ଆଉ ନ ଉପୁଜେ, ସେଥିପାଇଁ ଭୂମେମାନେ ପବିତ୍ରିତ୍ଵାନର ଓ ଯକ୍ଷିବେଦୀର ସ୍ତରକାର ଦାୟିତ୍ବ ନେବ । ୬ଆମେ ଜଗାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୂମେ ଭ୍ରାତୃଗଣ ଲେବୀମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଛୁ । ସେମାନେ ଯେପର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ତରକାର ଏକ ଆଶାବାଦ ନେଲେ । ୭କିନ୍ତୁ ଭୂମେ ଓ ଭୂମର ପୁତ୍ରଗଣ ଯକ୍ଷିବେଦୀ ସମୟୀୟ ସକଳ ଦିଷ୍ଟଯରେ ଓ ଦିକ୍ଷେଦବସ୍ତୁ ଭିତରେ ପବିତ୍ର ସ୍ତାନରେ ଯାନ୍ତକର ପାଲନ କରିବ ଓ ସେବା କରିବ, ଆମେ ଆମ୍ବର ଦାନଦନତ ସେବାରୁପେ ଭୂମାନଙ୍କୁ ଯାନ୍ତକର ପଦ ଦେଇ । ଯଦି କେହି ଅନ୍ଧଶା ବ୍ୟକ୍ତ ମୋର ପବିତ୍ରିତ୍ଵାନ ନିକଟକୁ ଆସେ, ତାରୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ।”

୮ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପହାରର ଦାୟିତ୍ବ ମୁଁ ଭୂମକୁ ଦେଇ । ଭୂମକୁ ଓ ଭୂମର ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଉଥିବା ପବିତ୍ର ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ରଚନ୍ମୟୀ ଅଂଶ ହେବ । ୯ମହାପବିତ୍ର ବସ୍ତୁର ଏହିସବୁ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଭୂମର ହେବ । ଏହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶନ ଦେବା ଉପରି ନୁହେଁ ଯଥା: ସେମାନଙ୍କର ଶର୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ପାପାର୍ଥକ ବଳ ଓ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ । ଏବୁଡିକ ମହାପବିତ୍ର ଓ ତାହା ଭୂମେ ପାଇଁ ଏବଂ ଭୂମର ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ । ୧୦ଭୂମେ ତାହାକୁ ମହାପବିତ୍ର ଭାବ ଭୋଦନ କରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ପବିତ୍ରିତ୍ଵାନରେ ତାହାକୁ ଭୋଦନ କରିବେ, ତାହା ଭୂମେ ପ୍ରତି ପବିତ୍ର ହେବ ।

୧୧“ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ଦୋଳନୀୟ ନେବେଦ୍ୟ ଦାନ ମଧ୍ୟରୁ ଉପରୋକ୍ତ ଉପହାର ଆମେ ଭୂମକୁ ଭୂମର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଓ ଭୂମର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଦେଇ । ଭୂମେ ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଧ୍ୟୁମତ ଗୁରୁ ଲୋକ ତାହା ଭୋଦନ କରିପାରିବେ ।

୧୨“ଜଗାଯେଲ ଲୋକମାନେ ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମଦାତ ଉତ୍ତମ ଟେଲ, ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଓ ଶର୍ଷ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ, ତାହା ସବୁ ଆମେ ଭୂମକୁ ଦେଇ । ୧୩ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭୂମିର ଉପରେ ଯେଉଁବୁ ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷଫଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ସେବୁ ଭୂମର ହେବ, ଭୂମେ ଗୁହସ୍ଥିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଧ୍ୟୁମତ ଗୁରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ତାହା ଭୋଦନ କରିବ ।

୧୪“ଜଗାଯେଲରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗକୁ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଭୂମର ହେବ । ୧୫ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପ୍ରମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଦାତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଭୂମର, ଭୂମେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଥମଦାତକୁ ଓ ଅଶୁଭ ପଶୁକୁ ପୁକ୍ଷ କରିବା ଉଚିତ । ୧୬ସେତେବେଳେ ଭୂମେ ଏକ ମାସର ଶିଶୁକୁ ମୁକ୍ତ କର, ତା'ର ନିରୂପିତ ମୂଲ୍ୟରେ ପବିତ୍ରିତ୍ଵାନର କୋତ୍ତିଏ ଗେର ପରମିତ ଗେକଳ ଅନୁସାରେ ପାଞ୍ଚ ଗେକଳ ରପାରେ ମୁକ୍ତ କରିବ ।

୧୭“ମାତ୍ର ଭୂମେ ଗୋରୁ କିମ୍ବା ମେଷ କିମ୍ବା ଛାଗର ପ୍ରଥମଦାତକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପବିତ୍ର, ଭୂମେ

ଯଜିବେଦୀ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଛାଞ୍ଚିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମେଦକୁ ଦର୍ଶନ କରିବ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାବାସିତ ନେବେଦ୍ୟ ହେବ । 18ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମାସ, ଦୋଳନୀୟ ନେବେଦ୍ୟାର୍ଥକ ବନ୍ଧ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ରଆ, ଏ ସମସ୍ତ ଭୂମର ହେବ । 19ଇଶ୍ରୀଯେଲ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ପବତ୍ର କରି ଉତୋଳନୀୟ ଉପହାରଗୁପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଭୂମର, ଭୂମର ପୃତ୍ରଗଣକୁ ଓ ଭୂମର କନ୍ୟାଗଣକୁ ଦେଲୁ । ଭୂମ ପାଇଁ ଓ ଭୂମ ବଂଶପାଇଁ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶାତରେ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ନିୟମ ।”

20ସଦାପ୍ରଭୁ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କ ଭୂମିରେ ଭୂମର କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୂମର କୌଣସି ଭାଗ ରହିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ହଁ ଭୂମର ଭାଗ ଓ ଭୂମର ଅଧିକାର ।

21“ପୁଣି ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଏକ ଦଶମାଶ ଦେବେ, ଲେବୀ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ଏହା ଉପଭୋଗ କରିବେ, ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ସମନ୍ତ୍ରୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରଶ୍ରୋଧରେ ମୁଁ ଏହା ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲି । 22ମାତ୍ର ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଅନ୍ୟମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆସିଲେ ମରବେ । 23ମାତ୍ର ଲେବୀମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ସେବା କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଅଥପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବେ । ଏହା ପୁରୁଷାନ୍ତ୍ରକୁମେ ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବିଧ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଦେଶ ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ । 24କାରଣ ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତୋଳନୀୟ ଉପହାରଗୁପେ ଯେଉଁ ଏକ ଦଶମାଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଦେଲି । ଏଣୁ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଇବେ ନାହିଁ ।”

25ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 26“ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ କହିବ, ଆମ୍ଭେ ଭୂମମାନଙ୍କ ଅଧିକାରାର୍ଥେ ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କଠାର ଯେଉଁ ଏକ ଦଶମାଶ ଭୂମମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତାହା ଯେତେବେଳେ ଭୂମେ ସେମାନଙ୍କଠାର ଗ୍ରହଣ କରିବ ସେତେବେଳେ ଭୂମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୋଟ ପାଇଥିବାର ଏକ ଦଶମାଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 27ଠିକ ଶର୍ଯ୍ୟ ଓ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପର ଏହା ଭୂମର ଉପହାର ହେବ । 28ଏହିରୁପେ ଭୂମେମାନେ ଇଶ୍ରୀଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କଠାର ଯେଉଁ ଏକ ଦଶମାଶ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ତହିଁରୁ ଭୂମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉତୋଳନୀୟ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଉଥିବା ଉପହାର ପାଇକ ହାରୋଣକୁ ଦେବ । 29ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଦଶମାଶ ଭୂମମାନଙ୍କୁ ଦେବେ, ଭୂମେମାନେ ତହିଁରୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଓ ପବତ୍ରତମ ଅଂଶ ମନୋନୀତ କରି ଦଶମାଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

30“ମୋଶା ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଭୂମେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଅଂଶ ଉତ୍ସର୍ଗ କର, ଏହା ଇଶ୍ରୀଯେଲ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ଶର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଭୂଲ୍ୟ

ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । 31ପୁଣି ଭୂମେମାନେ ଓ ଭୂମ ପରିବାର ଲୋକମାନେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ତାହା ତୋଜନ କରିବ । କାରଣ ତାହା ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ କରିଥିବା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପୁରସ୍କାର ଅଛେ । 32ଆଉ ସେହି ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ଭୂମେମାନେ କୌଣସି ପାପ ବହନ କରିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଭୂମେମାନେ ଯେପରି ନ ମରିବ ସେଥିପାଇଁ ଇଶ୍ରୀଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ପବତ୍ର ଦ୍ରବ୍ୟ ଅପବତ୍ର କରିବ ନାହିଁ ।”

ଲକରଙ୍ଗ ଗାରୀର ଭସ୍ତୁ

19 1 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ବିଧ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଯାହାଠାରେ ଖୁଣ ନାହିଁ ଓ ଯାହା ଉପରେ କେବେ ଯୁଆଳି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଏପରି ଏକ ଲାଲି ଗାଇ ସେମାନେ ଭୂମ ନକଟକୁ ଆଶନ୍ତି । 3ତହିଁ ଭୂମେମାନେ ସେହି ଗାଇକୁ ଇଲିଯୁସର ଯାନ୍ତକକୁ ଦେବ । ସେ ତାହାରୁ ଛାଉଣୀ ବାହାରକୁ ଆଣି ବିଧ କରିବ । 4ଯାନ୍ତକ ଇଲିଯୁସର ଆପଣା ଅଞ୍ଜୁଳ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ରକ୍ତରୁ ମେଇ ପବତ୍ର ତମ୍ଭୁ ସମୁଖରେ ସାତଥର ଛାଞ୍ଚିବେ । 5ଆଉ ଜଣେ ତାହାର ଦୂଷ୍ଟ ଗୋଚରରେ ସେହି ଗାଇକି ଦର୍ଶନ କରିବ, ସେ ତାହାର ଗୋମୟ ସହିତ ଚର୍ମ, ମାସ ଓ ରକ୍ତ ଦର୍ଶନ କରିବ । 6ତହିଁ ଯାନ୍ତକ ଏରା କାଠ, ଏଷୋର ଓ ଲାଲ ସୁତା ମେଇ ସେହି ଗାଇ ଦାହର ଅଗ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ପକାଇବ । 7ତା’ପରେ ସେ ଯାନ୍ତକ ଆପଣା ବିସ୍ତୁ ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ଥାନ କରିବ । ତା’ପରେ ସେ ଛାଉଣୀଙ୍କ ଆସିବ । ପୁଣି ଯାନ୍ତକ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଣ ରହିବ । 8ଯେଉଁଲୋକ ସେହି ଗାଇକି ଦର୍ଶନ କରିବ, ସେ ନନ୍ଦର ବିସ୍ତୁ ଧୋଇବ ଓ ଜଳରେ ସ୍ଥାନ କରିବ । ଆଉ ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଣ ରହିବ ।

9“ଏହାପରେ କୌଣସି ଶୁଚିଲୋକ ସେହି ଗାଇର ଭସ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହ କର ଛାଉଣୀ ବାହାରେ କୌଣସି ଶୁଚି ସ୍ଥାନରେ ରଖିବ । ସେହି ଭସ୍ତୁ ଇଶ୍ରୀଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଣିରୁ ଶୁଚି କରିବା ନମନେ ରଖାଯିବ । ତାହା ଶୁଚି କରିଣାର୍ଥେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଅଛେ ।

10“ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ସେ ଗାଇର ଭସ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ ସେ ଆପଣା ବିସ୍ତୁ ଧୋଇବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଣ ରହିବ ।

“ଏହି ବିଧ ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ନମନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାପ କରୁଥିବା ବିଦେଶରେ ଦିନ୍ଦ୍ଵିତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିମାନଙ୍କ ନମନେ ଲାଗୁ ହେବ । ଏହି ନିୟମ ରଖିପ୍ପାଇଁ । 11ଯଦି କେହି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଛୁଟିଁ, ତେବେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଣ ରହିବ । 12ସେ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଓ ସପୁମ ଦିନରେ ନନ୍ଦକୁ ଶୁଚି ନ କରେ ତେବେ ସେ ସପୁମ ଦିନରେ ଶୁଚି ହେବ ନାହିଁ । 13ଯଦି କେହି ଶବ୍ଦ ଛୁଟିଁ ନନ୍ଦକୁ ଶୁଚି ନ କରେ ତେବେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବତ୍ର ତମ୍ଭୁରୁ ଅଶୁଣ କରେ । ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଇଶ୍ରୀଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବହିଶ୍ଵାର ରହିବ । ତାହା ଉପରେ ଶୁଚି

ମନମେ ଜଳ ଛିଆ ଯାଇ ନ ଥିବାରୁ ସେ ଅଶୁଭ ହେବ । ତା'ର ଅଣୋଟ ତାହାଠାରେ ରହିବ ।

14“କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ତମୁ ଭିତରେ ମଲେ ତହିଁର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି । ଯେ କେହି ସେହି ତମୁରେ ଥାଏ ଓ ଯେ କେହି ସେହି ତମୁରୁ ଆସେ ସେ ସାତଦିନ ପାଇଁ ଅଶୁଭ ହୋଇ ରହିବ । **15**ତାଙ୍କୁ ନ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଲପାତ୍ର ଅଶୁଭ ହେବ । **16**ପୁଣି କେହି ଯଦି ଖୋଲ ଶୈତାନରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ମୃତ ଦେହ ମନୁଷ୍ୟ ଥାଏ କିମ୍ବା କବର ଛୁଟେ, ତେବେ ସେ ସାତଦିନ ଯାଏ ଅଶୁଭ ରହିବ ।

17“ପୁଣି ଲୋକମାନେ ସେହି ଅଶୁଭ ଲୋକରୁ ଶୁଣି କରିବା ପାଇଁ ପାପାର୍ଥିକ ବଳିର ଦୟା ଭସ୍ତୁ ନେବେ ଓ ତାକୁ ଏକ ପାତ୍ରରେ ରଖି ପ୍ରବାହନକ ସେଥିରେ ଭାଲିବେ । **18**ତା'ପରେ ଜଣେ ଶୁଚିମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତ ଏକ ଧୋଇ ଶାଶ୍ଵତ ନେଇ ସେହି ଜଳରେ ବୁଡ଼ାଇବା ଉଚିତ । ସେ ସେହି ତମୁ ଉପରେ, ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଉପରେ, ସେଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉପରେ ଓ ଥାଏ, କି ହାତ କି ମୃତ କବର ଛୁଲୁଥିବା ଲୋକ ଉପରେ ତାହା ଛିଅନ୍ତିବ ।

19“ତପୁରେ ସେହି ଶୁଚିମନ୍ତ ଲୋକ ତୁଟୀୟ ଦିନରେ ଓ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେହି ଅଶୁଭ ଜଣକ ଉପରେ ତାହା ଛିଅନ୍ତିବ । ତହିଁ ସେ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ପରଶ୍ଵାର କରିବା ଉଚିତ । ଆଉ ସେ ନିକର ବସ୍ତୁ ଧୋଇ ଜଳରେ ସ୍ଥାନ କରିବା ଉଚିତ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେ ଶୁଣି ହେବ ।

20“ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକ ଅଶୁଭ ହୋଇ ନିକରୁ ପରିଷ୍କାର ନ କରିବ ସେହି ପ୍ରାଣୀ ସମାଜ ମଧ୍ୟରୁ ପୃଥିବୀ ରହିବ । କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଦିତ୍ରସ୍ତାନ ଅଶୁଭ କଲା । ତାହା ଉପରେ ଅଣୋଟାର୍ଥିକ ଜଳ ସେଚିତ ହେଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଅଶୁଭ । **21**ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଳନୀୟ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଦିଧ୍ୟ ହେବ । ଆଉ ଯେ କେହି ସେହି ଅଣୋଟାର୍ଥିକ ଜଳ ସେଚନ କରେ, ସେ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଧୋଇବ । ପୁଣି ଯେ କେହି ସେହି ଅଣୋଟାର୍ଥିକ ଜଳ ଛୁଟେ, ସେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଭ ରହିବ । **22**ଆଉ ସେହି ଅଶୁଭ ଲୋକ ଯଦି ଅନ୍ୟ କାହାରକୁ ଛୁଟେ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଭ ରହିବ ।”

ମରିଯୁମର ମୂର୍ଖ୍ୟ

20 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରଥମ ମାସରେ ସୀନ୍ ମରୁଭୂମିରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ହେଲେ । ସେମାନେ କାଦେଶରେ ବାସ କଲେ । ମରିଯୁମ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ କବର ଦିଆଗଲା ।

ମୋଗାଙ୍କର ତ୍ରୁଟି

2ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁର ଜଳ ନ ଥିଲା । ତହିଁ ଲୋକମାନେ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିଭିନ୍ନରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ । **3**ସେହି ଲୋକମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦ କରି କହିଲେ, “ହାୟ! ଆମେମାନେ ଆୟ ଭାଇମାନଙ୍କ ପର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନଙ୍କରେ ପଛେ ମରିଥାନ୍ । **4**ତୁମେମାନେ

କାହିଁକି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମାଜକୁ ଏହି ମରିଭୂମିକୁ ଆଣିଲ? ତୁମେ ରୁଦ୍ଧିତ ଯେପରକି ଆମେମାନେ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପଶୁମାନେ ଏଠାରେ ମରିବୁ? **5**ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମିଶର ଦେଶର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଏହି କଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଲ? ଏଠାରେ ଶାସ୍ୟ, ଦ୍ଵିତୀୟ, ଦ୍ରାଷ୍ଟା କିମ୍ବା ଡାଳମ୍ବ କିନ୍ତି ନାହିଁ, ପିଇବାରୁ ମଧ୍ୟ ପାଣି ନାହିଁ!”

୬୩ଥିରେ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣ ସମାଜ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ସମାଗମ ତମୁର ଦ୍ୱାରା ଯାଇ ମୁହଁ ମାଡ଼ ପଡ଼ିଲେ । ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

7ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ କହିଲେ, **8**“ତୁମେ ଆଶାବାଦ ନିଅ, ତୁମେ ଓ ତୁମ ଭାଇ ହାରୋଣ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ଏକତ୍ର କରିବା ଉଚିତ । ଆଉ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ସେହି ଶୈଳକୁ ଜଳ ଦେବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । ତହିଁରେ ସେହି ଶୈଳକୁ ଜଳ ବାହାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁଗଣଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରଇବ ।”

9ତହିଁ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜାନୁସାରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ପଦିତ୍ରବା ଆଶାବାଦ ନେଲେ । **10**ପୁଣି ମୋଗା ଓ ହାରୋଣ ସେହି ଶୈଳ ସମ୍ମାନରେ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକତ୍ର କଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ବିଦ୍ରୋହୀଶଶ, ଦେଖ, ଆମେମାନେ ଭୁମିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶୈଳକୁ ନାହିଁ ।” **11**ଏହାପରେ ମୋଗା ହସ୍ତ ଉତ୍ତରକାଳ କର ଆପଣା ଆଶାବାଦରେ ସେହି ଶୈଳକୁ ଦୂରଥର ଆପାତ କଲେ । ଶୈଳକୁ ପ୍ରଭୁର ଜଳ ବାହାରିଲା । ତହିଁ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁଗଣ ଜଳପାନ କଲେ ।

12୬୩ଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲ ନାହିଁ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋତେ ପଦିତ୍ର ରୂପେ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ତୁମେମାନେ ଏହିସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶ ଭିତରକୁ ନେବ ନାହିଁ, ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛି ।”

13୬୪ ସ୍ଥାନକୁ ମରିଭୂମି ମରିବାଟିକା ବୋଲି କୁହାଗଲା, କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ବିବାଦ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଦିତ୍ରରୂପେ ମାନ୍ୟ ହେଲେ ।

ଇଦୋମ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଯିବାକୁ ନ ଦେବା

14ଅନନ୍ତର ମୋଗା କାଦେଶରୁ ଇଦୋମୀୟ ରାଜୀ ନିକଟରୁ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ଇଗ୍ରାୟେଲ କହିଛନ୍ତି, ତୁମେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁସବୁ ଲେଖ ଉଚିତ ନାହିଁ ।” **15**ବହୁ ବର୍ଷପୂର୍ବେ ଆମର ପୂର୍ବପୂରୁଷ କିପରି ମିଶରକୁ ଗଲେ ଓ ମିଶରରେ ଦିର୍ଘକାଳ ବାସ କଲେ ଓ ମିଶରାୟମାନେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଆୟ ପୂର୍ବପୂରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ କୁବ୍ୟବହାର କଲେ, ତାହା ତୁମେ କାଣ । **16**ସେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ବିଳାପ କଲୁ ଓ ସେ ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ । ସେ ଏକ ଦୂତ ପଠାଇ ମିଶରକୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।

“ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଭୁଲ ଦେଶର ସୀମାପ୍ରିତ କାଦେଶ ନଗରରେ ଥିଛୁ । 17ଆମେ ବିନୟ କୁଅଥିଷ୍ଠିତ, ଦୟାକର ଭୁଲ ଦେଶ ଦେଇ ଆମମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ଆମେମାନେ ଭୁଲ ଗସ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର କି ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟେ ଦେଇ ଯିବୁ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଭୁମିର କୁଅଥିର ନଳ ପାନ କରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କେବଳ ରାଜପଥ ଦେଇ ଗମନ କରିବୁ । ଭୁଲ ଦେଶର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷିଣ କିମ୍ବା ବାମକୁ ଯିବୁ ନାହିଁ ।”

18ପୁଣି ଲଦୋମ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ଆମ୍ବ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଯିବ ନାହିଁ, ଗଲେ ଆମେ ଖତ୍ତ ମେଇ ଭୁଲ ବୁଦ୍ଧରେ ଲଜିବା ।”

19ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ କେବଳ ଭୁଲ ସଡ଼କ ଦେଇ ଯିବୁ । ଯଦି ଆମେମାନେ କିମ୍ବା ଆମମାନଙ୍କ ପଶୁ ଚଳପାନ କରିବୁ, ତେବେ ଆମେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ଦେବୁ, ଆମେମାନେ କେବଳ ଭୁଲ ଦେଶ ଦେଇ ପାଦରେ ଯିବୁ । ଆମେମାନେ ଆତିକଳ କରିବୁ ନାହିଁ ।”

20ମାତ୍ର ଲଦୋମ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନା!”

ତା’ପରେ ଲଦୋମ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ନେଇ ଲଗ୍ରାୟେଲ ବୁଦ୍ଧରେ ଲଜିବାକୁ ବାହାରାଳେ । 21ଏହପରି ଲଦୋମ ଲଗ୍ରାୟେଲକୁ ଆପଣା ସୀମା ନେଇ ଯିବାର ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଲଗ୍ରାୟେଲ ତାଙ୍କ ନକଟର ଫେରିଯାଇ ଅନ୍ୟ ବାଟରେ ଗଲେ ।

ହାରୋଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

22ସମସ୍ତ ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ କାଦେଶରୁ ହୋଇ ପର୍ବତକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । 23ହୋଇ ପର୍ବତ ଲଦୋମ ଦେଶର ସୀମା ନକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ କହିଲେ, 24“ହାରୋଣର ଏହା ମୂଳ୍ୟ ସମୟ ଓ ସେ ତା’ର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନକଟକୁ ଯିବ । ମୁଁ ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଥିଲା, ସେହି ଦେଶରେ ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଭୁମେ ଉତ୍ତର ମିରୀବାଟୀ-ନଳ ନକଟରେ ମୋ ବୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲ ।

25“ଭୁମେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ଲକିଯାସରକୁ ହୋଇ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ନେଇଯାଆ । 26ଭୁମେ ହାରୋଣାରୁ ବସ୍ତୁ କାଢିନେବା ଉଚିତ ଓ ତା’ର ପୁତ୍ର ଲକିଯାସରକୁ ସେବୁଛିକ ପିନ୍ଧାଇ ଦେବା ଉଚିତ । ସେ ପର୍ବତ ଉପରେ ମରିବ ଓ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନକଟକୁ ଯିବ ।”

27ତହିଁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ । ମୋଶା ହାରୋଣ ଓ ଲକିଯାସର ଲଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ସମ୍ମଶେରେ ହୋଇ ପର୍ବତକୁ ଉଠିଲେ । 28ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କ ପଦିତ ବସ୍ତୁ କାଢିଲେ ଓ ସେବୁଛିକ ଲକିଯାସରକୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ତା’ପରେ ହାରୋଣ ପର୍ବତ ଉପରେ ମଳେ ଓ ତେବେ ମୋଶା ଓ ଲକିଯାସର ପର୍ବତକୁ ତଳକୁ ଓହାର ଆସିଲେ । 29ଲଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ହାରୋଣଙ୍କ ମୂଳ୍ୟ କାଢିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲଗ୍ରାୟେଲୀୟ ତିରଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାରୋଣଙ୍କ ନମନେ ଶୋକ ଦିବସ ପାଳନ କଲେ ।

କିଶାନବଂଶୀୟଙ୍କ ସହି ମୁଦ୍ରା

21 କିଶାନ ବଂଶୀୟ ରାଜା ଆରାଦ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲୁ ଦେଇ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଅଥାରୀମର ପଥଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତା । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ ମୁଦ୍ରା କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ । 2ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିକ୍ରିଯା କଲେ: “ଯଦି ଭୁମେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କର, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ନଗରସବୁ ବିନାଶ କରିବୁ ।”

ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ, ସେ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କୁ ଲଗ୍ରାୟେଲ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗର ବନ୍ଦନୀୟ ରୂପେ ବିନାଶ ହେଲା । ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ହର୍ମା ହେଲା ।

ପିତାଙ୍କ ସର୍ପ

4ତା’ପରେ ସେମାନେ ଲଦୋମ ଦେଶ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହୋଇ ପର୍ବତରୁ ଲୋହତ ସାଗର ପଥ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ । ପୁଣି ଦୀଘପଥ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଘୈର୍ଯ୍ୟହରା ହୋଇଗଲେ । 5ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମୋଶାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “କାହିଁକି ଭୁମେମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ମରୁଭୂମିରେ ମାରିବାକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କର ଆଶିଲ? ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ନାହିଁ କି କଳ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଏହି ଅଖାଦ୍ୟକୁ ଘୃଣା କରିବୁ ।”

6ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ବିଶଧର ସର୍ପ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେହି ସର୍ପମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଂଶନ କରିବାର ଲଗ୍ରାୟେଲର ଅନେକ ଲୋକ ମଳେ । 7ଏଥରେ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ନକଟକୁ ଆସି ନିବେଦନ କଲେ, “ଆମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଭୁଲ ବୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ପାପ କରିଥିଲୁଁ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ସେ ଯେପରି ଆମମାନଙ୍କଠାର ଏହି ସର୍ପମାନଙ୍କୁ ଦୂରେ ନେବେ ।” ତେଣୁ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

8ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ କହିଲେ, “ଗୋଟିଏ ପିତାଙ୍କ ସର୍ପ ନିର୍ମାଣ କର ଗୋଟିଏ ସୁମ୍ଭ ଉପରେ ରଖ । ସର୍ପଦ୍ଵାରା ଦଂଶିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁଦରଶ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ସେମାନେ ସୁମ୍ଭ ଉପରେ ଥିବା ସର୍ପକୁ ଦେଖନ୍ତ ।” 9ତେଣୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ । ସେ ଏକ ପିତାଙ୍କର ସର୍ପ ନିର୍ମାଣ କର ଗୋଟିଏ ଖମ୍ବ ଉପରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ତେଣୁ ସର୍ପ ଦଂଶିତ ବ୍ୟକ୍ତ ସେହି ଖମ୍ବଟିକ ପିତାଙ୍କ ସର୍ପପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର ବଞ୍ଚିଲେ ।

ମୋଘବକୁ ଯାତ୍ର

10ଅନନ୍ତର ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯାତ୍ରକର ଓବୋଡ଼ରେ ଛାଡ଼ିଲୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । 11ତାହାପରେ ଓବୋଡ଼ରୁ ଯାତ୍ର କରି ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ମୋଘବର ପୂର୍ବଦଶସ୍ତିତ ମରୁଭୂମିରେ ଲଗ୍ନୀ ଅବାରୀମରେ ଛାଡ଼ିଲୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । 12ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଯାତ୍ର କର ସେରଦ ଉପତ୍ୟକାରେ ଛାଡ଼ିଲୀ ସ୍ଥାପନ

କଲେ । 13ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଯାତ୍ରକରି ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସୀମାରୁ ନିର୍ଗତ ଅଣ୍ଟେନ ନଦୀର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ମରୁଭୂମିରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । କାରଣ ମୋଯ୍ୟବର ଓ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟଭାର୍ତ୍ତ ଅଣ୍ଟେନ ମୋଯ୍ୟବର ସୀମା ଥିଲା । 14ଏଥୁ ନମନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ପୁସ୍ତକରେ କଥିତ ଅଛି, ଯଥା:

“ପୁଣ୍ୟବାୟୁରେ ବାହେବକୁ ଓ ଅଣ୍ଟେନର ସକଳ ଉପତ୍ୟକା । 15ଯାଚିର ଗତାଣିଗୁଡ଼କ ଯେଉଁମୁଢ଼କ ଆରର ନବାସ ଆତେ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼କ ମୋଯ୍ୟବର ସୀମାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ।”

16ସେଠାରୁ ସେମାନେ ବେର ନାମକ ଶ୍ଵାନକୁ ଆସିଲେ । ସେହି କୃପ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କର । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦେବ ।” 17ସେହି ସମୟରେ ଜଣାଯେଲ ଏହି ଗୀତ ଗାଇଲେ:

“ହେ କୃପଜଳ, ଉତ୍କୁଳ ଉଠ, ତହଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର ।

18ରାଜାମାନେ ଓ ଅଧ୍ୟପତିମାନେ ସେହି କୃପ ଖୋଲିଛନ୍ତି । କୁଳୀନମାନେ ଓ ରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆଶାବାଦରେ ଓ ରାଜଦଶ୍ୟରେ ତାହା ଖୋଲିଛନ୍ତି ।”

ଏହା “ମରୁଭୂମି” ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉପହାର ଅଟେ । 19ଲୋକମାନେ ମନ୍ତ୍ରମରୁ ନହଲୀୟେଲକୁ ଓ ନହଲୀୟେଲଠାରୁ ବାମୋତକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । 20ବାମୋତରୁ ମୋଯ୍ୟବ ଶୈତାନପ୍ରିୟ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ପିସରା ପର୍ବତର ଶୁଙ୍କକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ତାହା ମରୁଭୂମି ଆଡ଼କୁ ଥିଲା ।

ସୀହୋନ ଓ ଓଗ

21ଅନନ୍ତର ଜଣାଯେଲ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନ ନକଟକୁ କେତେକ ଦୂରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, 22“ଦୟାକର ଭୁମ୍ବ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ଆମେମାନେ ଭୁମ୍ବ ଗସ୍ତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ପ୍ରାକ୍ଷାଳତାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଭୁମ୍ବ କୁପରୁ ଦଳପାନ କରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଭୁମ୍ବ ଦେଶସୀମା ପାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ରାଜପଥ ଦେଇ ଗମନ କରିବୁ ।”

23ମାତ୍ର ସୀହୋନର ରାଜା ଆପଣା ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଜଣାଯେଲକୁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କର ଜଣାଯେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିଲେ । ଯହସ୍ତାରେ ପହଞ୍ଚି ସେ ଜଣାଯେଲର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ।

24ମାତ୍ର ଜଣାଯେଲର ଲୋକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଅଣ୍ଟେନଠାରୁ ଯଙ୍କୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ବୋନୀୟମାନଙ୍କର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ କିନ୍ତୁ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଅମ୍ବୋନୀୟମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ । 25ଏହରୁପେ ଜଣାଯେଲ ସେ ସମସ୍ତ ନଗର ଦଖଲ କଲେ । ଜଣାଯେଲ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହିଷ୍ପବୋନରେ ଓ ତହଁର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବାସକଲେ ।

26କାରଣ ହିଷ୍ପବୋନ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନଙ୍କ ରାଜକୀୟ ନଗର ଥିଲା । ସେ ମୋଯ୍ୟବର ପୁର୍ବ ରାଜା ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ଅଣ୍ଟେନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶ ଅଧିକାର କଲେ । 27ଏଥୁ ନମନେ କବିମାନେ କହନ୍ତି,

“ଭୁମେମାନେ ହିଷ୍ପବୋନକୁ ଆସ, ସୀହୋନ ନଗର ନମିତ ହେଉ ଓ ଦୂରୀତ ହେଉ ।

28ହିଷ୍ପବୋନଠାରୁ ଅଗ୍ରି ନିର୍ଗତ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଶିଖ ସୀହୋନ ନଗରକୁ ବାହାରିଲା । ସେହି ଅଗ୍ରି ମୋଯ୍ୟବର ଆର ନଗରକୁ ଧୂଷ କଲ ଏବଂ ଅଣ୍ଟେନର ପର୍ବତଗୁଡ଼କୁ ଧୂଷ କଲା ।

29ହେ ମୋଯ୍ୟବ ଭୁମେ ଦୂରୀତ ଥିଲା । ଭୁମେ କମୋଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହରାଇଛନ୍ତି । ତା’ର ପୁତ୍ରଗଣ ପଲାୟନ କରିଛନ୍ତି, ତା’ର କନ୍ୟାମାନେ ଜମୋରୀୟ ଶାସନ କର୍ତ୍ତା ରାଜା ସୀହୋନ ହିଷ୍ପବେର ବରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

30ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟରେ ବଂଶଧରଣ ହିଷ୍ପବୋନଠାରୀ ଦୀବୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂଷ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶର ନିଷେପ କରିଥିଲୁ । ହିଷ୍ପବୋନ ଦୀବୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲା । ଆମେମାନେ ନୋପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂଷ କଲୁ, ଯାହା ମେଦବା ନକଟରେ ଅଛି ।

31ଏହରୁପେ ଜଣାଯେଲ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ ।

32ମୋଶା ଯାଏର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କର ଲୋକ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତହଁର ସମସ୍ତ ଛୋଟ ନଗରଗୁଡ଼କୁ ଅକିଆର କଲେ ଓ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଲେ ।

33ତହଁ ସେମାନେ ବାଶନ ଆଟକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ବାଶନର ରାଜା ଓ ଗ ତାହାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଲାଗୁଯାଇଲେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ।

34ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେ ରାଜାକୁ ଭୟ କରିମାହଁ, କାରଣ ମୁଁ ତାହାକୁ, ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ଦେଶକୁ ଭୁମ୍ବ ହିଷ୍ପବେନବାସୀ ଜମୋରୀୟ ରାଜା ସୀହୋନ ପ୍ରତି ଯେପରି କରିଥିଲା, ତାହା ପ୍ରତି ସେହପର କରିବ ।”

35ଏଣୁ କେହି ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାର କଲେ ।

ବିଲ୍ୟମ ଓ ମୋଯ୍ୟବର ରାଜା

22 ତା’ପରେ ଜଣାଯେଲର ଲୋକମାନେ ମୋଯ୍ୟବର ପର୍ଦନର ସମତଳ ଭୂମିକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେମାନେ ପର୍ଦନ ନକଟସ୍ତ ଯିରାହୋଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ତାଙ୍କର ଜଣାଯେଲ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ସିଫୋରର ପୁତ୍ର ବାଲକ ଦେଖିଲେ । 3୩ୱୁ ସେ ମୋଯ୍ୟବ ଜଣାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶ ଭୀତି ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିତ ଥିଲା, ଆଉ

ମୋଯୁବ ଜଗ୍ରାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଉଦସିଗ୍ର ଥିଲେ ।

୫ମୋଯୁବ ମିଦୟନୀୟ ପ୍ରାଚୀନଗଣକୁ କହିଲେ ଯେ, “ଏହିସବୁ ଲୋକମାନେ ଗାଇପର ସମ୍ଭବ ଜଗ୍ରାଯେଲ ଭୂମିରେ ଚରିଯିବେ । ଗୋରୁ ଯେପର ପଦାରୁ ଘାସ ଚଟିଖାଏ, ସେହିପର ଏହି ନନତା ଆୟମାନଙ୍କ ଚରୁଦ୍ଧିଗସ୍ତ ସବୁ ରୁଚି ପକାଇବେ ।”

ସେ ସମୟରେ ବାଲକ ମୋଯୁବର ଶକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ବିପ୍ରୋର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । **୫**ତୁଁ ସେ ବିପ୍ରୋର ପୁତ୍ର ବିଲିଯୁମ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତାବହ ପଠାଇଲେ । ସେହି ସମୟରେ ବିଲିଯୁମ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧିତାମାନଙ୍କର ଦେଶର ଫର୍ମାତ ନଦୀ ନିକଟରୁ ପାଥୋର ନଗରରେ ଥିଲେ । ବାଲକର ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା, “ମିଶରରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ସମ୍ଭବ ଦେଶକୁ ଆଜିନ୍ତା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିଲେ । **୬**ଶୁଣୁ ଆୟେ ଭୂମିକୁ ଅରିଶାପ ଦେବାପାଇଁ ନବେଦନ କରୁଥିଲୁ । କାରଣ ସେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କୀରୁ ବଳବାନ ଥିଲେ । ଭୂମି ଆୟାୟ ଦ୍ୱାରା ଆୟେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆୟ ରଦ୍ୟୁତ ବାହାର କର ପାରିବୁ । ଆୟେ କାଶୁ ଭୁମେ ଯାହାକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ସେମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଏବଂ ଭୁମେ ଯାହାକୁ ଶାପ ଦିଅ, ସେ ଶାପଗସ୍ତ ହୁଏ ।”

୭ତୁଁ ମୋଯୁବର ଓ ମିଦୟନର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଉପହାର ନେଇ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ବିଲିଯୁମ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବାଲକ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା କହିଲେ ।

୮ତୁଁ ବିଲିଯୁମ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ଆଜି ଗଢ଼ି ଏଠାରେ ରୁହ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାହା କହିବେ ତାହା ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଭୂମିକୁ ନଶାଇବି ।” ତୁଁ ମୋଯୁବର ଅଧିପତିମାନେ ବିଲିଯୁମ ସହିତ ରାତ୍ରି ଯାପନ କଲେ ।

୯ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵପ୍ନରେ ବିଲିଯୁମ ନିକଟରେ ଆଶିର୍ବାଦ ଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ଲୋକମାନେ କିଏ?”

୧୦ବିଲିଯୁମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋଯୁବର ଶକ୍ତି ବିପ୍ରୋର ପୁତ୍ର ବାଲକ ମୋ ନିକଟକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇ ଥିଲେ । **୧୧**ଦେଖ, ଏହି ଲୋକମାନେ ମିଶରରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ସେମାନେ ସମ୍ଭବ ଦେଶକୁ ଆଜାଦିତ କରିଛନ୍ତି । ଆସ ଏବଂ ମୋ ରତନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ । ତାହାଦେଲେ ଆୟେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେଇ ପାରିବୁ ।”

୧୨କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ବିଲିଯୁମକୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହଁ, ଭୁମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହଁ । କାରଣ ଜଗ୍ରାଯେଲ ମୋର ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଥିଲା ।”

୧୩ଏଥରେ ବିଲିଯୁମ ପ୍ରାତିକାଳରେ ଉଠି ବାଲକଙ୍କ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଗୁଲିଯାଆ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଭୂମିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହଁ ।”

୧୪ତେଣୁ ମୋଯୁବର ଅଧିପତିମାନେ ବାଲକଙ୍କ ନିକଟକୁ

ଯାଇ କହିଲେ, “ବିଲିଯୁମ ଆୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିବାକୁ ନାସି କଲେ ।”

୧୫ଏହାପରେ ବାଲକ ପୂର୍ବାପେଶ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଓ ଅଧିକ ସମ୍ମନ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ବିଲିଯୁମ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । **୧୬**ସେମାନେ ବିଲିଯୁମ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ସିପ୍ରୋର ପୁତ୍ର ବାଲକ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଆୟେ ବିନୟ କରୁଥିଲୁ, ଆୟ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଭୁମେ ବାରଣ କରିବ ନାହଁ । **୧୭**ଭୁମେ ଯଦି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କର, ମୁଁ ଭୂମିକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରସ୍କାର ଦେବି । ଭୁମେ ମୋତେ ଯାହା କହିବା କରିବା ମୁଁ କରିବି, ଏଣୁ ପାର୍ଥନା କରି ମୁଁ ବିନୟ କରୁଥିଲୁ, ମୋ ନମନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ।”

୧୮ଏଥରେ ବିଲିଯୁମ ବାଲକର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ବାଲକ ସ୍ଥନ ରୂପରେ ପରମାଣୁ ନନର ଗୃହକୁ ମୋତେ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି, ତଥାପି ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହଁ । **୧୯**ମାତ୍ର ମୁଁ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଛି, ଭୁମେମାନେ ପୁର୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କେ ପର ଆଦି ଗଢ଼ି ଏଠାରେ ରୁହ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆସି ଯାହା କହିବେ ତାହା ମୁଁ ନାହିଁ ।”

୨୦ସେହି ରତ୍ନରେ ପରମେଶ୍ଵର ବିଲିଯୁମ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଯଦି ଏହି ଲୋକମାନେ ଭୂମିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛନ୍ତି, ଭୁମେ ଯାଇପାର, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭୂମିକୁ ଯାହା କହିଥିଲୁ, ଭୁମେ ତାହାହଁ କରିବା ଉଚିତ ।”

ବିଲିଯୁମ ଓ ତାଙ୍କର ଗଧ

୨୧ତା’ ପରଦିନ, ବିଲିଯୁମ ନନର ଗଧ ଉପରେ ଆଗୋହଣ କରି ମୋଯୁବର ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଜମନ କଲେ । **୨୨**ସେତେବେଳେ ବିଲିଯୁମ ଆପଣା ଦୂର ଦାସଙ୍କ ସହିତ ଗଧ ଉପରେ ଚଢ଼ି ଯାଉଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ଲୋଧ ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂର ତାହାର ଶତ୍ରୁଗୁପେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ।

୨୩ଏଥରେ ବିଲିଯୁମଙ୍କର ଗଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖତ୍ରିଧାରୀ ଦୂରକୁ ଦେଖିଲା । ତୁଁ ସେ ବାଟ ଛାଡ଼ି ବିଲ ଆଡ଼କୁ ଗଲା । ତେଣୁ ବିଲିଯୁମ ରଗିଯାଇ ଗଧକୁ ବାଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରହାର କଲା ।

୨୪ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂର ଦୂର ଦାସ ଦ୍ରାଷ୍ଟାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୂର ପରମେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗଧରେ ଠିଆ ହେଲେ । **୨୫**ସେତେବେଳେ ଗଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂରକୁ ଦେଖି କାନ୍ଦୁ ଆଡ଼କୁ ତେଣୁ ହୋଇଯିବାରୁ ବିଲିଯୁମ ଗୋଡ଼ କାନ୍ଦୁରେ ଘର ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଧକୁ ରହୁକ ମାରିଲେ ।

୨୬ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂର ଆଡ଼କୁ ପାଇ ଏକ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହେଲେ, ସେଠାରେ ଗଧରୁ ବାମ କମ୍ପ ଦ୍ଵାରାନ୍ତିର ଫେରିବାର ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା । **୨୭**ସେତେବେଳେ ଗଧ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂରକୁ ଦେଖି ବିଲିଯୁମକୁ ପିଠିରେ ଧରି ତଳେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଏଥରେ ବିଲିଯୁମର କ୍ଲୋଧ ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା ଓ ଗଧକୁ ଆପଣା ଆଶୀର୍ବାଦରେ ପ୍ରହାର କଲେ ।

28ତୁହଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗଧ ମୁଖରେ ଭାଷା ଦେଲେ, ତେଣୁ ସେ ବିଳିୟମକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଭୁମିର କ’ଣ କଲି? କାହିଁକି ଭୁମେ ରାଗି ମୋତେ ତିନିଥର ପ୍ରହାର କଲି?”

29ତୁହଁ ବିଳିୟମ ଗଧକୁ କହିଲା, “କାରଣ ଭୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ନିର୍ବୋଧପର କଲା । ଯଦି ମୋ ହାତରେ ଖଣ୍ଡା ଆମା ମୁଁ ତୋତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମ ପ୍ରତି କେବେ ଏପର ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତିରିଲା ।”

30ପୁଣି ଗଧ ବିଳିୟମକୁ କହିଲା, “ଭୁମେ ନଦୀବଧ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଗଧ ଉପରେ ଚଢି ଆସିଥିଛି, ମୁଁ କ’ଣ ଭୁମିର ସେହି ଗଧ ନୁହେଁ? ମୁଁ କ’ଣ ଅତୀତରେ ଭୁମ ପ୍ରତି କେବେ ଏପର ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତିରିଲା ।”

ତୁହଁ ସେ କହିଲ, “ମା ।”

31ଏଥରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଳିୟମର ଚକ୍ର ଖୋଲ ଦେଲେ ଏବଂ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତକୁ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଖଣ୍ଡ ଧାରଣ କରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲା । ତହିଁରେ ସେ ହତାଶ ହୋଇ ଭୁମିରେ ପଡ଼ି ଗଲା ।

32ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ତାକୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ତିନିଥର ଏହି ଗଧକୁ କାହିଁକି ପ୍ରହାର କଲି? ଦେଖ, ମୁଁ ଭୁମିର ଗଢ଼ିରୁପେ ଆସିଥିଛି, ଯେହେତୁ ଭୁମି ଯାତ୍ର ଭୁଲ ଥାଏ । 33ଭୁମିର ଗଧ ମୋତେ ଦେଖି ତିନିଥର ମୋ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଗଳିଗଲା । ସେ ଯେବେ ମୋ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଫେରି ଯାଇନଥାମା, ତେବେ ନିର୍ମୟ ମୁଁ ଗଧକୁ ଜୀବିତ ରଖି ଭୁମଙ୍କୁ ବଧ କରିଥାନ୍ତି ।”

34ତୁହଁ ବିଳିୟମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତକୁ କହିଲ, “ମୁଁ ପାପ କରିଥିଲା, କାରଣ ଭୁମେ ମୋ ବିପକ୍ଷରେ ପଥରେ ଠିଆ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥିଲା । ମୋ ଯାତ୍ରା ଯଦି ଭୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ଗୁହକୁ ଫେରିଯିବି ।”

35ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ବିଳିୟମକୁ କହିଲେ, “ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାଏ । ମାତ୍ର ଆମେ ଭୁମକୁ ଯେଉଁ କଥା କହିବା କେବଳ ତାହା ଭୁମେ କହିବ ।” ତୁହଁ ବିଳିୟମ ବାଲକଙ୍କ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଗମନ କଲା ।

36ବାଲକ ପୁଣିଲ ଯେ, ବିଳିୟମ ଆସୁଥିଲା, ତେଣୁ ସେ (ବାଲକ) ମୋଯାବ ନଗରକୁ ବିଳିୟମକୁ ସାକ୍ଷାତ କଶବା ପାଇଁ ଗଲେ । ଅଣ୍ଣୋନ ନଦୀ ନିକଟରୁ ଦେଶର ଉପାନ୍ତରେ ସେହି ନଗର ଥିଲା । 37ବାଲକ ବିଳିୟମକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଭୁମଙ୍କୁ ମୋର କୁଳନମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନମନ୍ତରା କଲା । କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ଆସିଲ ନାହିଁ । ମୁଁ କ’ଣ ଭୁମଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବାକୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ନୁହେଁ କି?”

38ତୁହଁ ବିଳିୟମ ବାଲକଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଭୁମ ନିକଟରୁ ଆସିଲା, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର, ମୋ ମୁଖରେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଦେବେ ତାହା ହିଁ ମୁଁ କହିବ ।”

39ଏହାପରେ ବିଳିୟମ ବାଲକ ସହିତ ଗମନ କରି କରିଯାଇ ହୃଦ୍ୟର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 40ତୁହଁ ବାଲକ କିନ୍ତି ଗାଇ ଓ ମୋଷ ବଳଦାନ କରି ବିଳିୟମ ତାହାର(ବାଲକ) ସଙ୍ଗୀ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ମାସ ଦେଲେ ।

41ତା’ ପରଦିନ ବାଲକ ବିଳିୟମକୁ ମେଇ ବାମୋଡ ବାଲକୁ ଗଲା । ଆଉ ସେହାଠାରୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକତ୍ରୀତ ସମାବେଶ ଦେଖିଲେ ।

ବିଳିୟମ ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତା

23 ତା’ପରେ ବିଳିୟମ ବାଲକକୁ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ମୋ ପାଇଁ ସାତଟି ଶଣ୍ଡ ଓ ସାତଟି ମେଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।” ୨ବାଲକ ବିଳିୟମର କଥା ଅନୁସାରେ କଲେ, ପୁଣି ବାଲକ ଓ ବିଳିୟମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଜମାନେବେଳୀରେ ଏକ ଏକ ଗୋବିଷ୍ଣ ଓ ଏକ ଏକ ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

3ତୁହଁ ବିଳିୟମ ବାଲକକୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଆପଣା ହୋମବଳ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୁଅ । ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ଵାନଙ୍କୁ ଯିବି । ପ୍ରାୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିବେ । ଆଉ ସେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ, ତାହା ହିଁ ଭୁମଙ୍କୁ କହିବ ।” ଏଣୁ ସେ ଏକ ଉତ୍ସାହିତ ଗଲେ ।

4ପରମେଶ୍ୱର ବିଳିୟମକୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ତହିଁରେ ବିଳିୟମ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସାତଟି ଯଜମାନେବେଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଜମାନେବେଳୀରେ ଏକ ଶଣ୍ଡ ଓ ଏକ ଅଣ୍ଣିର ମେଷ ବଳଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।”

5ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଳିୟମର ମୁଖରେ ଏକ ବାକ୍ୟ ଦେଇ ତାକୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ବାଲକ ନିକଟରୁ ଫେରିଯାଅ, ତାକୁ ଏହରୁପେ କୁହ ।”

6ତେଣୁ ବିଳିୟମ ବାଲକ ନିକଟରୁ ଫେରି ଯାଇ ଦେଖିଲେ, ବାଲକ ତଥାପି ଯଜମାନେବେଳୀ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ମୋଯାବର ଅଧିପତିଗଣ ତାଙ୍କ ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । 7ତୁହଁ ବିଳିୟମ କହିଲେ,

ମୋଯାବର ରାଜା ବାଲକ, ଅରାମଠାର ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ନ୍ତିର ପର୍ବତ ଶ୍ରେଣୀରୁ ମୋତେ ଆଣିଥିଲା । “ଆସ, ଏବଂ ମୋ ନମନେ ଯାକୁବକୁ ଶାପ ଦିଅ । ଜଗାଯେଲକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବାପାଇଁ ଆରଥରେ ଆସ ।”

8ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାକୁ ଶାପ ଦେଇନାହାନି ମୁଁ କିପରି ତାକୁ ଶାପ ଦେବି? ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହାକୁ ଅଭିଶାପ କରନାହାନ୍ତି, ମୁଁ କି ରୂପେ ତାହାକୁ ଅଭିଶାପ କରିବ?

9ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପର୍ବତ ଶିଖରରୁ ଦେଖୁଅଛି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗର ଶ୍ରେଣୀରୁ ଦେଖୁଅଛି । ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତନା ହେଲା । ସେମାନେ ନିଦକୁ ଦେଶର ଏକ ଅଂଶ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

10ଯାକୁବର ପରମାରକୁ କିଏ ଗଣିପାରିବ? ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଧୂଳ କଣ୍ଠିକାପରି? ଏପରି ଜଗାଯେଲର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଗଣି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଧାର୍ମିକ ମନ୍ଦିର୍ୟ ରୂପେ ମୋତେ ମରିବାକୁ ଦିଅ । ମୋର ଭବିଷ୍ୟତ ଜଗାଯେଲର ଭୁଲ୍ୟ ହେଉ ।

11ଏଥରେ ବାଲକ ବିଳିୟମକୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଆମ ପ୍ରତି ଏ କ’ଣ କଲା? ଆମେ ଗଢ଼ାନଙ୍କୁ ଶାପ ଦେବାପାଇଁ ଭୁମଙ୍କୁ ଡାକିଥିଲା । ମାତ୍ର ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶିର୍ବଦ କଲା ।”

12ମାତ୍ର ବିଳିୟମ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ମୁହଁରେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା ହିଁ କହିବା କ’ଣ ମୋର ଉଚିତ ନୁହେଁ?”

13ଏହାପରେ ବାଲକ କହିଲେ, “ଦୟାକର, ଭୁମେ ମୋ ସହତ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ଆସ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ । ଭୁମେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବ ଯେଉଁମାନେ ଗୋଷ ଭାଗରେ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିଠାରୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ।”

14ବାଲକ ବିଲୟମକୁ ପିତ୍ରାର ପୁଣ୍ସ୍ତ୍ରିତ ସୋରୀମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସାତଟି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଗୋଟିଏ ଶର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

15ବିଲୟମ ବାଲକକୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଭୁମ୍ଭର ହୋମବଳି ନିକଟରେ ଛିଡ଼ାହୁଥା । ମୁଁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଆଶାତ କରିବ ।”

16ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଲୟମ ସହତ ଆଶାତ କଲେ ଓ ତାହାର ମୁଖରେ ବାକ୍ୟ ଦେଲେ, “ଭୁମେ ବାଲକ ନିକଟକୁ ଯାଆ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହା କୁହ । 17ତେହିଁ ସେ ବାଲକ ନିକଟକୁ ଫ୍ରେଅଧିଲେ ଏବଂ ତାକୁ ନିଜର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । ମୋଧ୍ୟବର କୁଳୀନମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ । ବାଲକ ତାଙ୍କୁ ପରୁଗଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମକୁ କ'ଣ କହିଲେ?”

ବିଲୟମଙ୍କ ଡକ୍ଟୋଯୁବାର୍ତ୍ତ

18ତା'ପରେ ବିଲୟମ କହିଲେ,

“ହେ ବାଲକ, ଉଠ ଏବଂ ମୋ କଥା ଶୁଣି,
ହେ ସିଦ୍ଧୋରର ପୁତ୍ର, ଦୟାକର ମୋ କଥାକୁ
ଭୁମ୍ଭର କଣ୍ଠ ଦିଅ ।”

19ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ ନୂହିଁନ୍ତି, ସେ ମିଥ୍ୟା କହିବେ ନାହିଁ । ସେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ନୂହିଁନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବଦଳାଇବେ ନାହିଁ । ସେ କହିବେ କି ଯାହା ସେ କରିବ ନାହିଁ? ନା! ସେ କହିବେ କି ଏବଂ ତାହା ହେବ ନାହିଁ? ନା!

20ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ମୁଁ ଏହା ଅନ୍ୟଥା କର ନପାରେ ।

21ସେ ଯାକୁବ ପରିବାରର ପାପ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ପାପ ଦେଖି ନାହିଁନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କର ଜୟଧନୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

22ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରି ବାହାର କର ଆଣି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅରଣ୍ୟ ଗୋରୁର ଶିଙ୍ଗ ପରି ଶକ୍ତିଗାଲୀ ।

23କୌଣସି ଶକ୍ତି ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ପରାସ୍ତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ମନ୍ତ୍ର ଲଗ୍ନାୟେଲକୁ ନିର୍ବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି କ୍ଷଣି ଯାକୁବ ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବିଷୟରେ କୁହାଯିବ; ‘ପରମେଶ୍ଵର କି କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି’ ।

24ଦେଖ ସେହି ଲୋକମାନେ ସିଂହ ବିକ୍ରମରେ ଲାଭୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସିଂହପର ଉଠୁଛନ୍ତି । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସିଂହ ଶିକାର ଭାବନ ନ କରିଛି ଓ ହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ ନ କରିଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶର୍ଣ୍ଣ କରିବ ନାହିଁ ।”

25ଅନନ୍ତର ବାଲକ ବିଲୟମକୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଶୀର୍ବାଦ କର ନାହିଁ ।”

26ବିଲୟମ ବାଲକକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଭୁମକୁ କହିଅଛି ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯାହା କହିବେ ମୁଁ ତାହା କରିବ ।”

27ତା'ପରେ ବାଲକ ବିଲୟମକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ବିନ୍ଦୁ କରୁଅଛି, ଦୟାକର ଆସ, ମୁଁ ଭୁମକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ନେଇଯିବି । ଏହା ଏପରି ହୋଇପାରେ, ପରମେଶ୍ଵର ଦୟାପୂର୍ବକ ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଭୁମକୁ ଶାପ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ପାରନ୍ତି ।” 28ଏଣୁ ବାଲକ ବିଲୟମକୁ ମରୁଭୂମି ଅଭିମୁଖରେ ପିଯୋର ଶିଖରକୁ ନେଇଗଲେ ।

29ତେହିଁ ବିଲୟମ ବାଲକକୁ କହିଲେ, “ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୋ ପାଇଁ ସାତ ଗୋଟି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କର ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ମୋ ପାଇଁ ସାତଟି ଶର୍ଣ୍ଣ ଓ ସାତଟି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଆୟୋଜନ କର ।” 30ତେଣୁ ବାଲକ ସେହି ଅନୁସାରେ କଲେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଦସ୍ତ ଓ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

ବିଲୟମଙ୍କ ଡକ୍ଟୋଯୁବାର୍ତ୍ତ

24 ବିଲୟମ ଦୂଷବୋଧ କଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ରୁହିଁଲେ । ତେଣୁ ସେ ପୂର୍ବପର କୌଣସି ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରେସର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଭୁକ୍ତାଟାରେ ମରୁଭୂମି ଆଡ଼ି ନିଜ ମୁଖ ରଖିଲ । 2ବିଲୟମ ଦେଖିଲ ଯେ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରର ଅନୁସାରେ ରହିଲେ । ତା'ପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆମା ବିଲୟମ ଉପରକୁ ଆସିଲା । 3ଆଉ ବିଲୟମ କହିଲା,

“ଏହା ବିଯୋରର ପୁତ୍ର ବିଲୟମର ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ । ଏହା ନିଶ୍ଚ ମନୁଷ୍ୟର ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ, ଯିଏ ସ୍ମୃତି ଭାବରେ ଦେଖେ ।

4ଏହା ହେଉଛି ନିଶ୍ଚ ବ୍ୟକ୍ତି ବାର୍ତ୍ତା ଯିଏ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣେ । ସେ ହେଉଛି ନିଶ୍ଚ ଯିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛି । ସେ ହେଉଛି ନିଶ୍ଚ ଯିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗରେ ଭୁମିଷ୍ଟ ପ୍ରଶାନ୍ତ କଲା, କିନ୍ତୁ ତା'ର ଚକ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲା ଥିଲା ।

5“ହେ ଯାକୁବ, ଭୁମ୍ଭର ତମ୍ଭୁପଦ୍ମ କି ସ୍ଥନର । ହେ ଲଗ୍ନାୟେଲ, ଭୁମ୍ଭର ଆବାସ ସବୁ କେଡ଼େ ମନୋହର ।

6ଭୁମେମାନେ ଉପତ୍ୟକା ଭୁଲ୍ୟ ବିଶ୍ୱାରତ ଓ ନଦୀତୀରସ୍ତ ଉଦ୍ୟାନ ଭୁଲ୍ୟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରେପିତ

ଅଗୁରୁ ଦୃଷ୍ଟି ସଦୃଶ ଓ ଜଳ ନିକଟମ୍ଭ ଏରସ ଦୃଷ୍ଟି ସଦୃଶ ଥିଲା ।

7ସେମାନଙ୍କ କଳସରୁ ନଳ ଉଛୁଳିବ, ସେମାନଙ୍କର ବୀଜ ଅନେକ ଦଳରେ ପଡ଼ିବ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ଆଗାଗଠାରୁ ଉଚ୍ଚିକୃତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଉନ୍ନତ ହେବ ।

8“ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କର ଆଶିଷନ୍ତ । ସେମାନଙ୍କର, ପରମେଶ୍ୱର ଅରଣୀ ଗୋରୁର ଶିଙ୍ଗ ପର ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୋଧମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ରୁଣ୍ଝି କରିବେ ଓ ଆପଣା ବାଶଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଦ କରିବେ ।

9“ଜଗ୍ରାୟେଲ ବିସିପଡୁଛି ଓ ହିଂହଭୁଲ୍ୟ ଶଯ୍ତନ କରୁଛି । କିଏ ତାକୁ ଡତାଳବାରୁ ଯାଉଛି, ଯେକେହି ବ୍ୟକ୍ତ ଯିଏ ଭୁମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତ, ସେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାସ୍ତ ହେବ । ଯେକେହି ବ୍ୟକ୍ତ ଭୁମକୁ ଶାପ ଦିଅନ୍ତ, ସେ ଶାପରସ୍ତ ହେବ ।”

10ବାଲକ ବିଲ୍ୟମକୁ ରାଗିଗଲା । ବାଲକ ବିଲ୍ୟମକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଶାପ ଦେବାପାଇଁ ଭୁମକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କଲି କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନିଥର ଆଶୀର୍ବାଦ କଲ । 11ସ୍ଵର୍ଗ ଭୁମେ ଆପଣା ପ୍ଲାନରୁ ଯାଆ । ଭୁମକୁ ଅତି ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ କରିବାରୁ ଆସିବ ଦିନର ଥିଲା । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମକୁ ସମ୍ମାନ ପାଇବାରୁ ବର୍ତ୍ତିତ କଲେ ।”

12ତୁମ୍ଭ ବିଲ୍ୟମ ବାଲକକୁ କହିଲା, “ଭୁମେ ମୋ ନିକଟକୁ ଯେହିଁ ଦୁତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଥିଲ । 13ସଦି ବାଲକ ମୋତେ ସୁନା ରୂପା ପୁଣ୍ୟ ଆପଣା ଶୂନ୍ୟ ଦେବେ, ତେବେ ମୁଁ ନିଜ ଇନ୍ଦ୍ରାଜେ ଭଲ କି ମନ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ କହିବେ ତାହା ହିଁ କହିବ । 14ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ଦୟାକରି ଆସ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଭୁମି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାଶ କହିବେ, ତାହା ମୁଁ ଭୁମକୁ କହିବ ।”

ବିଲ୍ୟମଙ୍କ ଶେଷବାର୍ତ୍ତ

15ଏଥରେ ବିଲ୍ୟମ କହିଲେ,

“ଏହା ବିଯୋରର ପୁତ୍ର ବିଲ୍ୟମର ବାର୍ତ୍ତ । ଏହା ସେହି ମନୁଷ୍ୟର ବାର୍ତ୍ତ ଯିଏ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ଦେଖେ ।

16ଏହା ହେଉଛି ନଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ବାର୍ତ୍ତ ଯିଏ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣେ । ସେ ଯିଏ ସର୍ବେପରିଷ୍ଠ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହୁଅଥିଲା । ସେହି ନଣେ ଯିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛି । ସେ ହେଉଛି ନଣେ, ଯିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ପ୍ରଣାମ କରେ, କିନ୍ତୁ ତା’ର ଆଶୀର୍ବଦିକ ଶୋକିଥାଏ ।

17“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇଅଛି,

କିନ୍ତୁ ସେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ନୁହେନି । ଯାକୁବଠାରୁ ଏକ ତାର ଉଦିତ ହେବ ଓ ଜଗ୍ରାୟେଲଠାରୁ ଏକ ରାଜଦଶ୍ମି ଉଥିତ ହେବ । ମୋଯ୍ୟବର ପାର୍ଶ୍ଵରେ କରିବ ଓ କଳହର ସମସ୍ତ ପରବାରବର୍ଗକୁ ରୁଣ୍ଝି କରିବ ।

18ଜଗ୍ରାୟେଲ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ । ସେ ଜଦୋମ ଅଧିକାର କରିବ । ଶତ୍ରୁରାଜ୍ୟ ସେପୀର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର କରିବ ।

19“ଯାକୁବ ପରବାରବର୍ଗରୁ ଏକ ନୂତନ ରାଜା ଆସିବେ । ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ, ଯେତ୍ରମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀରିତ ଅଛନ୍ତି ।”

20ଏହାପରେ ସେ ଅମାଲେକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିକରି ଗୀତରେ କହିଲା,

“ଅମାଲେକ ନାନା ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ଥିଲା । ମାତ୍ର ତାହା ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।”

21ତୁମ୍ଭ ସେ କେନୀୟମାନଙ୍କ ଆତକୁ ମୁହଁ କରି କହିଲା,

“ଭୁମେ ଭାବୁଛି, ଭୁମର ଦେଶ ଅତି ଦୃଢ଼ ଓ ଭୁମର ମୃହରୁତିକ ପଥୁରିଆ ନାଗାର ଶିରରେ ଥିବା ପକ୍ଷୀବଦୀ ପର ।

22କିନ୍ତୁ କେନୀୟମାନେ କ୍ଷୟପ୍ରାସ୍ତ ହେବ । ଅଗୁର ଭୁମକୁ ବନ୍ଧି କରି ନେଇଯିବ ।”

23ତା’ପରେ ବିଲ୍ୟମ କହିଲା, “ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରନ୍ତ, ସେତେବେଳେ କିଏ ବର୍ତ୍ତିବ?

24ମାତ୍ର କାତୀମ-ତୀରୁ ଜାହାନମାନ ଆସିବ ଓ ସେମାନେ ଅଶୁରକୁ ଓ ଏବରକୁ ପରାସ୍ତ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜାହାନମୁହୁରିକ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୱନି ହେବେ ।”

25ତା’ପରେ ବିଲ୍ୟମ ଉଠିଲ ଏବଂ ଗୁହକୁ ଫେରିଗଲା ଓ ବାଲକ ମଧ୍ୟ ନିଜ ବାଟରେ ଗୁଲିଗଲେ ।

ପିଯୋରରେ ଜଗ୍ରାୟେଲ

25 ଅନନ୍ତର ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଶିଠିମରେ ବାସ କଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋଯ୍ୟବର

କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିଗର ପାପରେ ମାତି ରହିଲେ । ୨ସେମାନଙ୍କର ଉଣ୍ଡେବେତାଙ୍କୁ ବଳିଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ବଳିଦାନ ତୋନନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉଣ୍ଡେବେତାଙ୍କାନ୍ତେ ପୂଜା କଲେ ।

୩ଜଗ୍ରାୟେଲ ନିଜକୁ ବାଲପିଯୋରଙ୍କ ସହି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗ୍ରାୟେଲ ସହି ବହୁତ କୋଧ କଲେ ।

୪ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ଏବଂ ସର୍ବଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନରେ

ସେମାନଙ୍କୁ ଖରରେ ଟାଙ୍କି ଦିଅ । ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଲଗ୍ନାୟେଲମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବ ।”

୫ତେଣୁ ମୋଶା ଲଗ୍ନାୟେଲର ନେତ୍ରବର୍ଗମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବାର ବାଲପିଯ୍ୟେର ସହତ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ।”

ଲଗ୍ନାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ମୋଶାଙ୍କର ସମ୍ମନରେ ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଧ୍ୟଳୀ ଆଶାତରେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ମିଦୟନୀୟ ସ୍ଥାନ ଆଣିଲା । ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ନିକଟରେ ବିଳାପ କରୁଥିଲେ । **୭ତେଣୁ** ହାରୋଣ ଯାନ୍ଦକର ଗୋଡ଼, ଲଗ୍ନାୟେଲର ପୁତ୍ର ପୀନହସ ତାହା ଦେଖି ମଧ୍ୟଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ହାତରେ ଏକ ବର୍ଜା ନେଲା । **୮ତା'ପରେ** ସେ ତମ୍ଭୁ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତ୍ର ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପେଟକୁ ବର୍ଜାରେ ଦିଦିଶ୍ଵର କଲା, ଫଳରେ ଲଗ୍ନାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ବନ୍ଦହୋଇ ଗଲା । **୯ତଥାପି** ଏହି ମହାମାରୀରେ 24,000 ଲୋକ ମରିଥିଲେ ।

୧୦ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, **୧୧“ପୀନହସ ଯାନ୍ଦକର ନାତି ଏବଂ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପୁତ୍ର ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ ଦେଖାଇବା ପାଇ ମୋତେ ଅଟକାଇଲେ । ମୋତେ କ୍ରୋଧତ କରିବା ପାଇଁ ଭୁମ୍ଭେ ଯାହା କରୁଥିଲ ପୀନହସ ସେଥିରେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ମୁଁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲି ନାହିଁ । **୧୨ପୀନହସଙ୍କୁ** କୁହ ଯେ, ମୁଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଶେଷ ପ୍ରତିକା କରୁଛି । **୧୩ତାଙ୍କୁ** ତାପ୍ରତି ଓ ତା ଥାନେ ତାହାର ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଯାନ୍ଦକରର ନିଯମ ରହିବ । କାରଣ ସେ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କ୍ରୋଧଭାବ ପ୍ରବାଶ କଲା ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ନମନେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କଲା ।”**

୧୪ଲଗ୍ନାୟେଲର ଯେଉଁ ପୁରୁଷ ମିଦୟନୀୟ ସ୍ଥାନ ସହତ ନିହତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ନାମ ସିନ୍ତି ଓ ସେ ସାକୁର ପୁତ୍ର ଏବଂ ଶିମିଯେନ ପରବାରବର୍ଗ ନେତ୍ରବର୍ଗ ଥିଲେ । **୧୫ପୁଣି** ସେହି ମିଦୟନୀୟ ସ୍ଥାନୋକ ଯିଏ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପୁତ୍ର କଷବୀ ସହତ ହତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସୁରର କମ୍ବୀ ଥିଲା । ସୁର ମିଦୟନୀୟ ପରବାରବର୍ଗ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲା ।

୧୬ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, **୧୭“ମିଦୟନୀୟ ଲୋକମାନେ ଭୁମ୍ଭର ଗଢ଼ ଭୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କର । **୧୮ସେମାନେ** ପିଯ୍ୟେରରେ ଭୁମ୍ଭରୁ ୦କି ଦେଲେ । ସେମାନେ ମିଦୟନୀୟ ନେତାର କମ୍ବୀ କଷବୀ ସହତ ଭୁମ୍ଭରୁ ୦କି ଦେଇଛନ୍ତ । ସେହି ସ୍ଥାନୋକ ମହାମାରୀରେ ନିହତ ହେଲା । ଯାହା ଶିଯ୍ୟେରରେ ଘଟିଥିଲା, ତାହା ମହାମାରୀର କାରଣ ଥିଲା ।”**

ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଣନା

୨୬ ମହାମାରୀ ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣର ପୁରୁଷ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜ ନିଜ ପିତୃଗୁହାନୁସାରେ

କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷରୁ ଉଦ୍ଧରିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନ୍ଦିର କରିବାକୁ ଗଣନା କର ।”

ମୋଶା ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଯାନ୍ଦକ ଯିଶହୋର ନିକଟପ୍ରିତି ପରଦନ ସମୀପର ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋଯ୍ୟବ ପଦାରେ ଏହା କହିଲେ । **୪“ସେମାନେ** କହିଲେ, ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ଥିଥିବ ଭୁମ୍ଭେ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କର, ଠିକ୍ ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମିଶରତାରୁ ବାହାର ଆସିଲେ ।”

୫ତେଣୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର । ରୁବେନର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ, ହାନୋକରୁ ହାନୋକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ପଲ୍ଲତାରୁ ପଲ୍ଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ଥିଲେ ।

୬ହିଷ୍ମ୍ରଣଠାରୁ ହିଷ୍ମ୍ରଣାୟ ପରବାର; କମ୍ପାଠାରୁ କମ୍ପାନ୍ୟ ପରବାର ।

୭ସେମାନେ ହେଲେ ରୁବେନର ପରବାରବର୍ଗ, ଗଣନା ପରେ ଏମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ହେଲା 43,730

୮ପଲୁର ସନ୍ତାନ ଲାଲୀଯୁବର ତିନିମୁକ୍ତ ଯଥା: ନମ୍ବ୍ୟେଲ, ଦାଥନ ଓ ଅବୀରମ । କୋରହର ଦଲୀଯୁ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିକୁଳରେ ବିବାଦ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଦାଥନ ଓ ଅବୀରମ ଦୁଇ ଅଧିପତି ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ଦିବୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଥିଲେ । **୧୦ସେତେବେଳେ** ପୁଥିବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ କୋରହର ଫଂପୁଣ୍ଡର୍ତ୍ତାବେ ପରବେଶ୍ୱର କଲା । ଏହାପରେ ସେମାନେ ନଷ୍ଟ ହେଲେ । ପୁଣି ଅଗ୍ରି 250 ଲୋକଙ୍କୁ ଫଂପୁଣ୍ଦର୍ତ୍ତାବେ ପରବେଶ୍ୱର କଲା । ଏହା ଏକ ସଙ୍କେତ ଚିତ୍ର ସ୍ବରୂପ ଥିଲା । **୧୧କିନ୍ତୁ** କୋରହର ଅନ୍ୟ ପରବାର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ହତ ହେଲେ ନାହିଁ ।

୧୨େହି ପୁରୁଷମାନେ ହେଲେ ଶିମିଯେନର ପରବାରବର୍ଗ । ନମ୍ବ୍ୟେଲଠାର ନମ୍ବ୍ୟେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ଯାମୀନଠାର ପାମୀନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ଯାଖୀନଠାର ଯାଖୀନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ।

୧୩ସେରତାରୁ ସେରତାରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଶୌଲତାରୁ ଶୌଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ,

୧୪ଶିମିଯେନୀୟ ପରବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 22,200 ଥିଲା ।

୧୫ଗାଦ ପରବାରବର୍ଗ ଏହି ସନ୍ତାନଗଣ ହେଲେ: ସିଫୋନଠାର ସିଫୋନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ହରିତାର ହରିୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଶୁନିତାର ଶୁନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ;

୧୬ଓନ୍ତାରୁ ଓନ୍ତାରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଏରତାରୁ ଏରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ।

୧୭ଅରୋଦୀତାରୁ ଅରୋଦୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଅରେଲିତାରୁ ଅରେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ;

୧୮ଗାଦ ପରବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 40,500 ଥିଲେ ।

୧୯-୨୦ସେମାନେ ଯିତ୍ତଦା ପରବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷ ଲୋକ ଅଟନ୍ତ: ଶେଲାଠାର ଶେଲାନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ପେରସଠାର ପେରସୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ସେରତାରୁ ସେରତାରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ । ଯିତ୍ତଦାର ଭୁଲସୁତ୍ର ଏର ଓ ଓନନ କିଣାନ ଦେଶରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲେ ।

21ଏହି ସକଳ ସନ୍ଧାନଗଣ ହେଲେ ପେରସ ଗୋଷ୍ଠୀ; ହିଷ୍ଟ୍ରୋଣତାରୁ ହିଷ୍ଟ୍ରୋଣୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ହାମୂଲତାରୁ ହାମୂଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

22ଯିତ୍ତଦାର ପରିବାରବର୍ଗର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 76,500 ଥିଲେ।

23ଜଣାଖର ପରିବାରବର୍ଗ ପରିବାରଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ତୋଳୟତାରୁ ତୋଳୟୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ପୁୟତାରୁ ପୁୟୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

24ୟାଶୁବ୍ରତାରୁ ଯାଶୁବ୍ରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଶିମ୍ବୋଣତାରୁ ଶିମ୍ବୋଣୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

25ଜଣାଖର ପରିବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 64,300 ଥିଲେ।

26ସବୁଲୁନ ପରିବାରବର୍ଗ ପରିବାରଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ସେରଦାରୁ ସେରଦୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଏଲୋନଦାରୁ ଏଲୋନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଯହଲେଲଦାରୁ ଯହଲେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

27ସବୁଲୁନ ପରିବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 60,500 ହେଲେ।

28ଯୋଗେଫଙ୍କ ଦୁଇପୁତ୍ର ହେଲେ ମନ୍ଦିରି ଓ ଉପ୍ରୟୁମ। ଏମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ଏକ ପରିବାରବର୍ଗ ହେଲେ।

29ମନ୍ଦିରି ପରିବାରଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ମାଣୀରତାରୁ ମାଣୀରିୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ମାଣୀରର ପୁତ୍ର ଶିଳୟଦ, ଶିଳୟଦତାରୁ ଶିଳୟଦୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

30ଶିଳୟଦ ପରିବାରବର୍ଗ ହେଲେ: ଛିର୍ଯ୍ୟରତାରୁ ଛିର୍ଯ୍ୟୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ହେଲକତାରୁ ହେଲକୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ;

31ଅସ୍ତ୍ରୀୟେଲତାରୁ ଅସ୍ତ୍ରୀୟେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଶେଖମତାରୁ ଶେଖମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ;

32ଶମୀଦତାରୁ ଶମୀଦାୟୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ହେପରତାରୁ ହେପରୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

33ସେହି ହେପର ପୁତ୍ର ସଲଫାଦର ପୁତ୍ର ନ ଥିଲା, କେବଳ ପାଞ୍ଚଟ କନ୍ୟା ଥିଲା। ସେମାନେ ହେଲେ ମହିଳା, ନୋଯ୍ୟ, ହରଳ, ମିଳ୍କା ଓ ତିର୍ପା।

34ମନ୍ଦିରି ପରିବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 52,700 ଥିଲେ।

35ଉପ୍ରୟୁମ ପରିବାରବର୍ଗ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ଶୁଥଳହାରୁ ଶୁଥଳହୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ବେଶମତାରୁ ବେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ତହମତାରୁ ତହମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

36ଏମାନେ ଶୁଥଳହର ବଂଶଧର ଥିଲେ। ଏରଣୀରୁ ଏରଣୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

37ଉପ୍ରୟୁମର ପରିବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 32,500 ଥିଲେ। ଏମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ବଂଶ ଅନୁସାରେ ଯୋଗେଫଙ୍କ ସନ୍ଧାନ।

38ବିନ୍ୟାମୀନର ପରିବାରବର୍ଗ ହେଲେ: ବେଲାରୁ ବେଲୟୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଅସ୍ତ୍ରବେଲାରୁ ଅସ୍ତ୍ରବେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ଅହାରମତାରୁ ଅହାରମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

39ଶୁଦ୍ଧମତାରୁ ଶୁଦ୍ଧମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ; ହୁଦ୍ଧମତାରୁ ହୁଦ୍ଧମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

40ବେଲାର ସନ୍ଧାନ ଅର୍ଦ୍ଦ ଓ ନାମାନ ହେଲେ: ଅର୍ଦ୍ଦତାରୁ ଅର୍ଦ୍ଦୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ନାମାନତାରୁ ନାମାନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

41ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗର ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 45,600 ଥିଲେ।

42ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗର ପରିବାରଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ଶୁହମତାରୁ ଶୁହମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ,

43ଶୁହମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହେଲେ 64,400

44ଆଶେର ପରିବାରବର୍ଗ ପରିବାରଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ଯିମତାରୁ ଯିମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଯିସବତାରୁ ଯିସବୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ବର୍ଷତାରୁ ବର୍ଷୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

45ବର୍ଷୀର ପରିବାରଗୁଡ଼କ ହେଲେ ଏହମାନେ: ହେବରତାରୁ ହେବରାଗୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ମଲକୀୟେଲତାରୁ ମଲକୀୟେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

46ଆଶେର ମଧ୍ୟ ଏକ କନ୍ୟା ଥିଲା, ତା'ର ନାମ ସାରହ। 47ଆଶେର ପରିବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା 53,400

48ପରିବାରବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ନପ୍ରାଳ ପରିବାରଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ପହସୀୟେଲତାରୁ ପହସୀୟେଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ଶୁନ୍ମତାରୁ ଶୁନ୍ମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

49ଯେଷାରତାରୁ ଯେଷାଗୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଶିଲେମତାରୁ ଶିଲେମୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

50ନପ୍ରାଳ ପରିବାରବର୍ଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 45,400 ଥିଲା।

51ଲଗ୍ରାୟେଲୀୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 6,01,730 ଥିଲା।

52ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ କହିଲେ, 53“ନାମ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଦେଶ ଦିଭକ ହେବ। 54ସାହାର ବଢ ଗୋଷ୍ଠୀ ତାକୁ ଅଧିକ ଭୂମି ଦେବ ଓ ଯାହାର ଛୋଟ ଗୋଷ୍ଠୀ ତାକୁ ଅଳ୍ପ ଭୂମି ଦେବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ତା'ର ଆକାର ଅନୁସାରେ ଭୂମି ଦିଅଯିବା ଉଚିତ। 55ଭୂମ୍ୟ ଶୁଲାବାଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ଭାଗ କରିବା ଉଚିତ। ସେମାନେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ପରିବାରବର୍ଗର ନାମ ଅନୁସାରେ ଭାଗ ପାଇବା ଉଚିତ। 56ଉତ୍ୟ ଛୋଟ ଓ ବଢ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଶୁଲାବାଣ୍ଟ କର ସେମାନଙ୍କର ଭୂମି ନିର୍ଦ୍ଦରଶ କରିଯିବା ଉଚିତ।”

57ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେବୀର ପରିବାରବର୍ଗୁଡ଼ ଶତନା କଲେ। ଲେବୀୟ ପରିବାରବରଗୁଡ଼କ ହେଲେ: ଗେରୋନାତାରୁ ଗେରୋନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; କହାତାରୁ କହାତୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ; ମରଣାରୁ ମରଣୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

58ଏହସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼କ ମଧ୍ୟ ଲେବୀୟ ପରିବାରବର୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ। ଲିବନୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ହିବ୍ରୋଣୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ମହଲୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ, ମୁଣୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ କୋରହୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀ।

କହାର ଅମ୍ବମର ପିତା ଥିଲେ। 59ସେହି ଅମ୍ବମର ସ୍ତ୍ରୀ ଯୋକେନବଦୀରୁ ଦେଶରେ ଲେବୀର ପରିବାରବର୍ଗୁଡ଼ ନନ୍ଦ ହୋଇ ଥିଲା। ଅମ୍ବମ ଓଁରସରେ ଯୋକେନବଦୀରୁ ମୋଶା, ହାଗୋଣ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭଉଣୀ ମରଯୁମ ନନ୍ଦ ହୋଇଥିଲେ।

60ହାଗୋଣତାରୁ ନାଦବ, ଅବୀହୁ, ଲକ୍ଷ୍ମୀୟସର ଓ ଜିଥାମର ନନ୍ଦ ହେଲେ। 61କନ୍ତୁ ନାଦବ ଓ ଅବୀହୁ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମଖରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଥରି ଅର୍ପଣ କଲେ ଓ ତାହା ଗୁହ୍ରତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

62ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ସମୁଦ୍ରା ଏକ ମାସର ପୂରୁଷ ଓ ବୟାନ୍ଦେୟଷ୍ଠ ସଂଖ୍ୟା 23,000 ହେଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକ ବୋଲି ଗଣନା କରାଗଲା ନାହିଁ କାରଣ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମି ଦିଆଗଲା ନାହିଁ ।

63ପିରୀହୋ ନିକଟସ୍ଥ ଯଦ୍ରନ ସୀମାର ମୋଧୁବ ପଦାରେ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋଶା ଓ ଯାଦକ ଜଳିଯୁବର ଗଣନା କଲେ । **64**ମାତ୍ର ସୀନୟ ମରୁଭୂମିରେ ଜଗ୍ରାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗଣନକାରୀ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଯାଦକ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଗଣତି ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ନଶେ ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଥିଲା । ସେହି ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । **65**କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଦିଷ୍ଟଯୁବରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଏହି ମରୁଭୂମିରେ ମରିବେ । କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଯିଫ୍ଟନ୍‌ର ପୁତ୍ର କାଲେବ୍ ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଗ୍ୟ ବର୍ତ୍ତି ରହିଲେ, ବାକି ସମସ୍ତେ ମରିଲେ ।

ସଲପାଦର କନ୍ୟାଗଣ

27 ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ମନ୍ତ୍ରି, ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କର ପୁତ୍ର ମାଝୀର, ମାଝୀରର ପ୍ରପୋତ୍ର ଗିଲିଯୁଦ, ଗିଲିଯୁଦର ପୌତ୍ର ହେଫର ଓ ହେଫରର ପୁତ୍ର ସଲପାଦ । ଏହି ସଲପାଦର ପାଞ୍ଚଟ କନ୍ୟା ଥିଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ ମହିଳା, ମୋଶା, ହରାଳ, ମଙ୍ଗା ଓ ତିର୍ଯ୍ୟା । **2**ଏହି ପାଞ୍ଚନଶ ମୋଶା, ଜଳିଯୁବର ଯାଦକ, ଅଧିପତି ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ମଖରେ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଦ୍ୱାରରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ,

3“ଆମମାନଙ୍କ ପିତା ମରୁଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ତାଙ୍କର ନନ୍ଦ ପାପ ନିମନ୍ତେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ସେହିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ନଶେ ନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କୋରହ ଦଳରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନେତ୍ରେ ନେତ୍ରେ ନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ନଥିଲା । **4**ଆମମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଲୋପ ପାଇଯିବ, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ନଥିଲେ । ତେଣୁ ଆମ ପିତୃବଂଶୀୟ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭୂମି ଦିଅ । **5**ତେଣୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଇଁ ନିବେଦନ କଲେ । **6**ତୁମ୍ଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, **7**“ସଲପାଦର କନ୍ୟାଗଣ ଯଥାର୍ଥ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବଂଶୀୟ ଭାଇଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୈତୃକ ଅଧିକାର ଦେବ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦିଅ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ପିତା ପାଇଥାନ୍ତେ । **8**ଆଉ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚଳନ କର, ‘ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ପୁତ୍ର ନଥାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେ, ତେବେ ତାହାର ଅଧିକାର ତା’ର କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରିବ । **9**ଯଦି ତାହାର କନ୍ୟା ବା ପୁତ୍ର ନଥାଏ ତେବେ ତାହାର ଅଧିକାର ତାହାର ସ୍ଵର୍ଗମାନଙ୍କୁ ଦେବ । **10**ପୁଣି ଯଦି ତାହାର ଭାଇ ନଥାଏ ତେବେ ତାହାର ଅଧିକାର ତା’ର ପିତାର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେବ । **11**ଆଉ ଯେବେ ତା’ର

ପିତାର ଭାଇମାନେ ନଥାନ୍ତି, ତେବେ ତାହାର ପିତାର ମଧ୍ୟ ଏବଂ ନିକଟ ସଂପର୍କୀୟ ଜାତିକୁ ତାହାର ଅଧିକାର ଦେବ । ଏହା ଜଗ୍ରାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦିଗ୍ବିନିଧି ହେବ । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।”

ଯିହୋଗ୍ୟ ନୂତନ ଅଧିପତି

12ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପର୍ବନ ନବୀର ପୂର୍ବରେ ଥିବା ଏହି ଅବାରୀମ ପର୍ବତ ଆଗୋହଣ କର, ଆମେ ଜଗ୍ରାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛି ତାହା ନିରୀକ୍ଷଣ କର । **13**ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲାପରେ, ହାରୋଣଙ୍କ ଭୁଲ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବପୂରୁଷଗଣ ନିକଟକୁ ଯିବ । **14**ମନେ ପକାଥ, ଯେତେବେଳେ ସୀନ ମରୁଭୂମିରେ ଲୋକମାନେ ଜଳ ପାଇଁ କ୍ଲୋଧିତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଓ ହାରୋଣ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଅମାନ୍ୟ କଲ । ତୁମେମାନେ ମୋର ପଦ୍ଧତିତାକୁ ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ମଖରେ ସମାନ କଲ ନାହିଁ ।” (ଏହି ସୀନ ମରୁଭୂମି କାଦେଶସ୍ତ୍ର ମିରାବାଈ-ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଘଟଣା କୁମେ ହେବ ।)

15ଅନନ୍ତର ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, **16**“ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀସମାଦର ଚିନ୍ତାଧାରା ନାଶନ୍ତ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବିନ୍ଦୁ କରୁଛି ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ । **17**ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ବିନ୍ଦୁ କରୁଛି ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ବାନ୍ଧିବାକୁ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବ ଏବଂ ନୂତନ ଭୂମିକୁ ଆଣି ପାରିବ । ଏହିପ୍ରକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକମାନେ ବିନା ପାଳକରେ ମେଷପଲ ଭୁଲ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।”

18ତୁମ୍ଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଗ୍ୟକୁ ନିଅ, ସେ ଉପମ୍ବୁକତା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟେ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିଅ । **19**ଆଉ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଯାଦକ ଜଳିଯୁବର ସମ୍ମଖରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ କରାଥ ଓ ତାଙ୍କ ତା’ର ଆଦେଶ ଦିଅ ।

20“ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର କିଛି ଅଧିକାର ଦିଅ ଯେପରି ସମସ୍ତ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାନିବେ । **21**ପୁଣି ସେ ଜଳିଯୁବର ଯାଦକ ସମ୍ମଖରେ ଠିଆ ହେବ, ଜଳିଯୁବର ତାହା ପାଇଁ ଉତୀମର ଦିଗ୍ବିନିଧି ସମ୍ମଖରେ ସେ ପରିଶବ୍ଦ; ତେବେ ସମ୍ମାନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ‘ବାହାରକୁ ଯିବେ’ ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଆସିବେ ।”

22ଏଥାରେ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କଲେ; ସେ ଯିହୋଗ୍ୟଙ୍କୁ ଯାଦକ ଜଳିଯୁବର ସମ୍ମଖରେ ଓ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ । **23**ପୁଣି ସେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦସ୍ତାଵେତା କଲେ, ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ହାତରେ ଯେବୁପ କହିଥିଲେ, ସେ ରୂପ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଦେନେକ ନେବେଦ୍ୟ

28 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, **2**“ଜଗ୍ରାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁତ୍ର, ସେମାନେ ମୋର ନେବେଦ୍ୟ ମୋର ଖାଦ୍ୟ ଟିକ ସମୟରେ ସ୍ଵବାସିତ ଉପହାରଗୁପେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣିବେ । **3**ସେମାନଙ୍କୁ

କୁହ, ସେମାନେ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଉପହାରଗୁଡ଼କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନକଟକୁ ଆଣିବେ । ନିତ୍ୟ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଦର୍ଶୀୟ ନିଖୁଣ୍ଟ ଦୂଳିଟି ମେଷବସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ । ୫ପ୍ରାତିକାଳରେ ଏକ ମେଷବସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା କାଳରେ ଏକ ମେଷବସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୬ଏହା ନିତ୍ୟ ହୋମବଳି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥବାସିତ ନେବେଦ୍ୟ ସୀମୟ ପର୍ବତରେ ନିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା । ୭ପୁଣି ତହିଁର ଏକ ମେଷବସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଦେବ । ଭୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପଦକ୍ରମ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟରୁପେ ଦ୍ରୁଷ୍ଟାରସ ଜାଳିବ । ୮ଆଉ ଭୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ମେଷବସ୍ତକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଯେପରି ପ୍ରାତିକାଳରେ ଶାସ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ସେହିପରି ଭୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏକ ସ୍ଥବାସିତ ଉପହାର ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।”

ବିଶ୍ଵମଦନର ନେବେଦ୍ୟ

୯“ଆଉ ବିଶ୍ଵମ ଦିନରେ, ଏକ ଦର୍ଶୀୟ ଦୂଳିଟି ନିଖୁଣ୍ଟ ମେଷବସ୍ତ ଓ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଏୟିପାର ଦୂର ଦଶମାଂଶ ସରୁ ମଲଦାର ଶାସ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ତହିଁର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୦ଏହା ହୋମବଳି, ନିତ୍ୟ ହୋମବଳି, ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ସହତ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵମଦାରରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।”

ମାସିକ ସମାଗମ

୧୧“ଆଉ ପ୍ରତିମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ହୋମ ନିମନ୍ତେ ଦୂଳିଟି ଷଣ୍ଟ, ଏକ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକ ଦର୍ଶାର୍ଥୀ ସାତଟି ମେଷଶାବକ ଦିଶେଷ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଖୁଣ୍ଟ ହୋଇ ଥିବେ । ୧୨ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଷଣ୍ଟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏୟିପାର ତିନି ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଲଦାର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ; ଆଉ ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଦୂର ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଲଦାର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ; ୧୩ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷଶାବକ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଏୟିପାର ଦଶମାଂଶ ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଲଦାର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଦେବ । ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତାହା ଏକ ସ୍ଥବାସିତ ଉପହାରରୁପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୧୪ଆଉ ଏକ ଷଣ୍ଟ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ଅର୍ଦ୍ଧକ, ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଏକ ହିନର ତ୍ରୁଟୀୟମାଂଶ ଓ ଏକ ମେଷବସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ହିନର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଦ୍ରୁଷ୍ଟାରସ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଦେବ; ଏହା ବର୍ଷର ପ୍ରତିମାସର ଅମାବାସ୍ୟାରେ ମାସିକ ହୋମବଳି ଦେବ । ୧୫ହୋମବଳି ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଛଡ଼ା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୁପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିଆ ଛେଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯିବ ।

ନିଷ୍ଠାର ପର୍ବ

୧୬“ପ୍ରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିବସରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଷ୍ଠାରପର୍ବ ହେବ । ୧୭ପୁଣି ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚମଦଶ ଦିବସରେ

ଉତ୍ସବ ହେବା ଉଚିତ; ଏହା ସାତଦିନ ଯାଏ ପାଳିତ ହେବା ଉଚିତ ଓ ଏହା ସାତଦିନ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ତାଢ଼ୀଶୁନ୍ୟ ଗୋଟା ତୋନନ କରିବା ଉଚିତ । ୧୮ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଏକ ପଦକ୍ରମ ସତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ । ସେଦିନ ଭୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ । ୧୯ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାର ଓ ହୋମବଳିରୁପେ ଦୂଳିଟି ଷଣ୍ଟ ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ସାତୋଟି ଏକ ଦର୍ଶୀୟ ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ୨୦-୨୧ଗୋଟିଏ ଗୋବସ୍ତା ପାଇଁ ଦେବ ହିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ପାଇଁ ଏକ ହିନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷଶାବକ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ହିନ ହସାବରେ ତୈଳାକି ସରୁ ମଲଦାର ଗଣ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୨ଭୂମ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ପାପାର୍ଥକ ନେବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୨୩ଭୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେ ପ୍ରାତିକାଳୀନ ହୋମବଳି ଛଡ଼ା ଏ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୨୪“ଏହି ଦିନ ଅନୁସାରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ଯାଏ ପ୍ରତିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଭକ୍ଷ୍ୟରୁପେ ସ୍ଥବାସିତ ନେବେଦ୍ୟ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ନିତ୍ୟ ହୋମବଳି ଓ ତହିଁର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଛଡ଼ା ତାହା ଉତ୍ସର୍ଗାତ ହେବ ।

୨୫“ତା’ପରେ ସପୁମ ଦିନରେ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ପୁଣି ଏକ ପଦକ୍ରମ ସତ୍ତା ହେବ ଓ ସେଦିନ ଭୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ ।

ସାପ୍ତିହକ ପର୍ବ (ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ)

୨୬“ପୁଣି ପ୍ରଥମ ଫଳର ଦିନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଆୟୁହକୀ ପର୍ବରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାମୁକ ନୁତନ ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଅଣିଦ, ସେତେବେଳେ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ପଦକ୍ରମ ସତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ । ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସେଦିନ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ । ୨୭ମାତ୍ର ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଥବାସିତ ଉପହାର ରୂପେ ଦୂଳିଟି ଷଣ୍ଟ, ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ସାତୋଟି ମେଷଶାବକରୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ୨୮-୨୯ପୁଣି ଏକ ଗୋବସ୍ତା ନିମନ୍ତେ ତିନି ଦଶମାଂଶ ଓ ଏକ ମେଷ ନିମନ୍ତେ ଦୂର ଦଶମାଂଶ ଏୟିପା ତୈଳମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଲଦାର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ, ପୁଣି ସାତ ମେଷବସ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତି ମେଷବସ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଦଶମାଂଶ ଏୟିପା ତୈଳମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଲଦାର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ; ୩୦ଆଉ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରଣାର୍ଥେ ଏକ ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ; ୩୧ଭୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତିଦିନର ହୋମବଳି, ତହିଁର ଭକ୍ଷ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଓ ତହିଁର ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କ ନିଖୁଣ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ ।

ଭୁରୀଧନର ପର୍ବ

୨୯“ଆଉ ସପୁମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ, ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ରମସତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଦିନରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ । ସେହି ଦିନଟି ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁରୀଧନ କରିବାର ଦିନ । ୨୭ଭୁମ୍ଭେମାନେ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀତ ଉପହାରରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ସାତେଟି ଏକବର୍ଷୀୟ ମେଷଶାବକ ହୋମବଳରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କର କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୩ଗୋଟିଏ ଷଣ୍ଠ ନମନେ ଦେଇ ହନ ଓ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ନମନେ ଏକ ହନ ତେଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ଆଉ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେବ । ୪ଓ ସାତେଟି ମେଷଶାବକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତି ମେଷଶାବକ ନମନେ ଅର୍ଦ୍ଧହନ ତେଳମିଶ୍ରିତ ସରୁମଇଦା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ୫ପୁଣି ଭୁଲ୍ମର ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ରିତ ପାଇଁ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ୬ଆମାବାସ୍ୟାରେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ସହିତ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ଏ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀତ ଉପହାର ହେବ ।

ପ୍ରାୟଶ୍ରିତ ଧନ

୭“ପୁଣି ସପୁମ ମାସର ଦିନରେ, ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କର ଏକ ପଦିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ । ସେ ଦିନରେ ଭୁଲ୍ମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ନମ୍ର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ଦିନ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ୮ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀତ ଉପହାର ରୂପେ ଏକ ଷଣ୍ଠ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ସାତେଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କର କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୯ପୁଣି ତହିଁରେ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ଏକ ଷଣ୍ଠ ନମନେ ଦେଇ ହନ ଓ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ନମନେ ଏକ ହନ ତେଳ ମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା ନେବ । ୧୦ଓ ସାତ ମେଷଶାବକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତି ମେଷଶାବକ ନମନେ ଅର୍ଦ୍ଧହନ ତେଳମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା; ୧୧ପୁଣି ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଛାଗ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ପ୍ରାୟଶ୍ରିତାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ, ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ଛପା ଏହୁସବୁ ଭୁଲ୍ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ ।

ପତ୍ର କୁଣୀର ପର୍ବ

୧୨“ଆଉ ସପୁମ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଭୁଲ୍ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପଦିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଦିନ ଭୁଲ୍ମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପୁଣି ସାତ ଦିନ ଯାଏ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ । ୧୩ଆଉ ଭୁଲ୍ମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀତ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ତେରଟି ଷଣ୍ଠ, ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କର କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୧୪ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତି ଷଣ୍ଠ ପାଇଁ ଦେଇହନ ପ୍ରତି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ପାଇଁ ଏକହନ, ୧୫ଓ ପ୍ରତି ମେଷବସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧହନ ତେଳମିଶ୍ରିତ ସରୁ ମଇଦା; ୧୬ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ସମସ୍ତ ଭୁଲ୍ମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ସେମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ ।

୧୭“ଆଉ ଦିତ୍ତୀୟ ଦିନରେ, ବାରଟି ଷଣ୍ଠ, ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା

ଉଚିତ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କର କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୧୮ପୁଣି ଗୋବିଷର, ମେଷର ଓ ମେଷ ବସ୍ତମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ, ୧୯ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛାଗ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରୂପ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତିତ ଭୁଲ୍ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୨୦“ଆଉ ଉତ୍ସବର ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଏଗାରଟି ଷଣ୍ଠ, ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କର କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୨୧ପୁଣି ଗୋବିଷର, ମେଷର ଓ ମେଷ ବସ୍ତମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ, ୨୨ଆଉ ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏ ସମସ୍ତ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତିତ ସହସବୁ ଭୁଲ୍ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୨୩“ଆଉ ଚତୁର୍ଥ ଦିନରେ, ଦଶଟି ଷଣ୍ଠ, ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କ କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୨୪ଓ ଗୋବିଷର, ମେଷର ଓ ମେଷ ବସ୍ତମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ, ୨୫ପୁଣି ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯିବା ଉଚିତ । ଏ ସମସ୍ତ ଭୁଲ୍ମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତିତ ଏହୁସବୁ ଭୁଲ୍ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୨୬“ଆଉ ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ନଥିଟି ଷଣ୍ଠ ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯିବା ଉଚିତ । ଏହୁସବୁ ପଶୁଗୁଡ଼କର କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୨୭ପୁଣି ଗୋବିଷର, ମେଷର ଓ ମେଷ ବସ୍ତମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ, ୨୮ପୁଣି ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଯିବା ଉଚିତ । ଏ ସମସ୍ତ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ, ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତିତ ଏହୁସବୁ ଭୁଲ୍ମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୨୯“ଆଉ ପର୍ବର ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ ଆୟୋଜିତ ଷଣ୍ଠ, ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼କର କୌଣସି ଖୁଣ ନଥିବା ଉଚିତ । ୩୦ଆଉ ଗୋବିଷର, ମେଷର ଓ ମେଷ ବସ୍ତମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ବିଧିମତେ ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ, ୩୧ପୁଣି ପାପାର୍ଥକ ବଳରୂପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏ ସମସ୍ତ ଭୁଲ୍ମାନେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ଶାସ୍ତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନୈବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତିତ ଏହୁସବୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

୩୨“ଆଉ ସପୁମ ଦିନରେ ସାତଟି ଷଣ୍ଠ, ଦୁଇମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷୀୟ ଚଉଦଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ୩୩ଆଉ ଗୋବିଷର, ମେଷର ଓ ମେଷ ବସ୍ତମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ

ବିଧମତେ ଉତ୍ସ୍ଥ ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ, 34ପୁଣି ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୁପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛେଳ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏ ସମସ୍ତ ଭୁମେମାନେ ନତ୍ୟ ହୋମବଳି ଓ ଶସ୍ତ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଭୁମେମାନେ ଏହିସବୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ ।

35“ଆଉ ଅଷ୍ଟୁମ ଦିନରେ, ଭୁମେମାନଙ୍କର ଏକ ପବିତ୍ର ସତ୍ତା ହେବ । ସେହିଦିନ ଭୁମେମାନେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ । 36ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହୋମବଳିରୁପେ ଏକ ଷଣ୍ଟ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ମେଷ ଓ ଏକବର୍ଷାୟ ସାତଟି ମେଷଶାବକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ଖୁଣ ନିର୍ଥବ । 37ଆଉ ଗୋବିଷ୍ଠ, ମେଷର ଓ ମେଷବସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ବିଧମତେ ଉତ୍ସ୍ଥ ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ, 38ପୁଣି ପାପାର୍ଥକ ବଳିରୁପେ ଏକ ଅଣ୍ଟିର ଛେଳ, ଏ ସମସ୍ତ ମିତ୍ୟ ହୋମବଳି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁରୂପ ଶସ୍ତ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

39“ଭୁମେମାନେ ଭୁମେମାନଙ୍କର ପର୍ବଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ବଳିଦାନ ନିଃ । ଭୁମେମାନଙ୍କ ହୋମବଳି, ଭୁମେମାନଙ୍କ ଶସ୍ତ୍ୟ ନେବେଦ୍ୟ, ଭୁମେମାନଙ୍କ ପେଯ ନେବେଦ୍ୟ ଓ ଭୁମେମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି । ଭୁମେମାନଙ୍କ ସଂଯୋଗ ବିଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନେବେଦ୍ୟ ଓ ସେହିମୁଲକ ନେବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ।”

40ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ମୋଗା ସେ ସମସ୍ତ ଜଗାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ।

ବିଶେଷ ପ୍ରତିଜ୍ଞା

30 ଅନନ୍ତର ମୋଗା ଜଗାଯେଲ ପରିବାର ବର୍ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଧାନବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

2“କୌଣସି ପୁରୁଷ ଯେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରେ କିମ୍ବା ବ୍ରତଦ୍ୱାରା ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିବାପାଇଁ ଶପଥ କରେ, ତେବେ ସେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଲିଖନ କରିବ ନାହିଁ, ସେ ମୁଖମଳ୍ପୁତ୍ର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ସାଧନ କରିବ ।

3“ଆଉ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଯୁବତୀ ନିଜ ପିତୃଗୁଡ଼ରେ ଥିବା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଦି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରେ ଓ ବ୍ରତଦ୍ୱାରା ନନ୍ଦକୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ, 4ୟଦି ତା’ର ପିତା, ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ବିରୋଧ ନକରେ କିମ୍ବା ତା’ର ସବୁ ଶପଥ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ଏହା ପାଳନ କରାଯିବ । 5ୟଦି ତା’ର ପିତା, ସେ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଓ ଶପଥ ପାଇଁ ଆପଣି କରେ, ସେହିତିକ ପାଳନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବେ, ଯେହେତୁ ତା’ର ପିତା ତାକୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ମନା କଲେ ।

6“ସେ ଶପଥ କିମ୍ବା ଅଧାରିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲିପରେ ସେ ଦ୍ଵାରା କାହାକୁ ବିବାହ କରିପାରେ । 7ପୁଣି ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ତାହା ଶୁଣି କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ନ କରେ, ତେବେ ତା’ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଳନ ହେବ ଓ ସେ କରିଥିବା ଶପଥ ପାଳନ କରାଯିବ । 8ମାତ୍ର ଯଦି ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ଏ ବିଶ୍ୟରେ ଶୁଣେ ଓ ତାହାକୁ ତା’ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ତା’କୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାରଣ

କରେ, ତେବେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବାତିଲ ହୁଏ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏଥିପାଇଁ ତାକୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି ।

9“ମାତ୍ର ବିଧବା କି ସ୍ତ୍ରୀ ପରିତ୍ୟକା ସ୍ତ୍ରୀ ମାନତ କଲେ, ସେ ଯେ କୌଣସି ବିଶ୍ୟରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ସେ ତାହା କହିବା ଅନୁସାରେ ପୁରଣ କରିବ ।

10କିନ୍ତୁ ଦଶ ବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିପାରେ କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ ଶପଥରେ ନନ୍ଦକୁ ବାନ୍ଧି ପାରେ । 11ପୁଣି ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ତାହା ଶୁଣି ତାହା ପ୍ରତି ବୁନ ହୋଇ ରହେ ଓ ତାହାକୁ ନିଷେଧ ନକରେ, ତେବେ ତା’ର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପାଳନ ହେବ, ପୁଣି ସେ ଯେଉଁ ସବୁ ବ୍ରତଦ୍ୱାରା ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଆବଦ୍ଧ କଲା, ତାହା ସବୁ ପାଳନ ହେବ । 12ମାତ୍ର ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ଯଦି ଶୁଣି ଶୁଣିବା ପରେ ତାକୁ ଅସ୍ତ୍ରିକାର କରେ, ତେବେ ସେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଓ ନେଇଥିବା ଶପଥରେ ବାତିଲ ହୋଇଯିବ । ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ କରାଇଲା । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାକୁ କ୍ଷମା କରିବେ । 13ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନତ ଓ ପ୍ରାଣକୁ କ୍ଷେତ୍ର ଦେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶପଥ ସ୍ତ୍ରୀର କରିପାରେ, କିମ୍ବା ତାହା ସ୍ତ୍ରୀ ଭଙ୍ଗ କରିପାରେ । 14ସବ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ଶୁଣିବା ପରତାର ନୀରବ ହୋଇ ରହେ, ତେବେ ତା’ର ପ୍ରତିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରାଯିବ କାରଣ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ନୀରବ ହୋଇ ରହିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏବିଶ୍ୟରେ ଶୁଣିଲା । 15କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ପରେ ତା’ର (ସ୍ତ୍ରୀ) ଶପଥରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାରଣ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ନୀରବ ହୋଇ ରହିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏବିଶ୍ୟରେ ଶୁଣିଲା ।

16ପୁଣି ଓ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୟରେ, ପିତା ଓ ପିତ୍ରାଳୟର ଯୁବତୀ କନ୍ୟା ବିଶ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଜଗାଯେଲ ସନ୍ନାଗଣଙ୍କ ମିଦ୍ୟନୀୟମାନଙ୍କ ଦିପଶରେ ଫଗ୍ନମ

31 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଜଗାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ମିଦ୍ୟନୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଃ । ତା’ପରେ ଭୁମେମାନେ ମୁତ୍ୟବରଣ କରିବ ।”

3“ତାହାରେ ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନଙ୍କର କେତେକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ସେମାନେ ମିଦ୍ୟନୀୟମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦଶାଙ୍କ ସଫଳ କରିବା ନମନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ । 4ଭୁମେମାନେ ଜଗାଯେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଂଶରୁ ଏକ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଫଗ୍ନହ କର । 5ତେଣୁ ଜଗାଯେଲ ବଂଶରୁ ସମ୍ବଦ୍ଧ ବାର ସହସ୍ର ଲୋକ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ।”

6ମୋଗା ସେହି 12,000 ଲୋକଙ୍କୁ, ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିକୁ ପଠାଇଲେ । ପୁଣି ଯାନ୍ତିକ ଜଳିଯୁଷର ପୁତ୍ର ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ ହେବ । 7ତହୁଁ ସେମାନେ ସନ୍ତୋଷରେ ପଦିତ ପାତାର ରଣଭୂରୀ ଦେଇ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଠାଇଲେ । 8ତହୁଁ ସେମାନେ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମିଦ୍ୟନୀୟମାନଙ୍କ ବିରଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । 9ସେମାନେ ଜନି, ରେକମ୍, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ହୃଦୀ ଓ

ରେବା ଏହି ପାଞ୍ଚଶିଳୀୟ ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ବିଯୋରର ପୁତ୍ର ଦିଲ୍ଲିଯମକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖର୍ତ୍ତରେ ହତ୍ୟା କଲେ ।

୯ଇତିକାଲେ ଲୋକମାନେ ମିଦ୍ୟନର ସ୍ଥିତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ପିଲିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତିମ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ସମସ୍ତ ମେଷପଲ ସହତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କି ଛାଡ଼ିବାର ନେଲେ । ୧୦ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କର ସକଳ ନଗର ଓ ସକଳ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼କ ଦର୍ଶନ କଲେ । ୧୧ଆଉ ସେମାନେ ଛାଡ଼ିବାର ଦ୍ୱାରା ସହ ସମସ୍ତ ଧୂତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁ ନେଇଗଲେ । ୧୨ପୁଣି ସେମାନେ ଯିରାହୋ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଯନ୍ତ୍ରନତୀରସ୍ତ ମୋଘାବ ପଦାରେ ପ୍ଲାଟି ଛାଡ଼ିବାର ଆଶିଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ, ଯାନକ ଜଳିଯୁସର ନିକଟକୁ ଓ ଇତିହାସକାଳୀନ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆଶିଲେ । ୧୩ତା'ପରେ ମୋଗା, ଯାନକ ଜଳିଯୁସର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତ୍ରଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାରୁ ଛାଡ଼ିବାର ବାହାରକୁ ଗଲେ ।

୧୪ସେତେବେଳେ ମୋଗା ସେମାପତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅର୍ଥାତ୍ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି) କ୍ରୋଧ କଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଫେର ଆସିଥିଲେ । ୧୫ଆଉ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ସମସ୍ତ ସ୍ଥିତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ କାହିଁକି? ୧୬ଏହାରୁ ଦେଖ, ଏହି ସ୍ଥିତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସହାଯତାର ପରାମର୍ଶରେ ପିଯୋରତାରେ ଇତିହାସକାଳୀନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରୁକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲେ । ସେଥି ସକାଗେ ସହାଯତାର ପରାମର୍ଶରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାରୀ ହେଲା । ୧୭ଏହି ଭୁମେମାନେ ବନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ପିଲିମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର । ପୁଣି ଯେଉଁ ସ୍ଥିତି ଲୋକମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର । ୧୮ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରୀ କନ୍ୟାମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବାର ଜ୍ଞାତ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁମେମାନଙ୍କ ସହତ ନାହିଁ ରଖ । ୧୯ଭୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ହତ୍ୟା କର ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ମୃତ ଶରୀରକୁ ସୁର୍ବ୍ର କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆତଦିନ ଛାଡ଼ିବା ବାହାରେ ରହିବେ । ସେମାନେ ଓ ଭୁମେମାନଙ୍କ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ଓ ସପୁମ ଦିନରେ ନିକଟ ଶୁଣି କରିବା ଉଚିତ । ୨୦ଭୁମେମାନେ ଯାବତୀୟ ବସ୍ତୁ ଚରମନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ, ଛେଳ ଲୋମ ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ ଓ କାଠ ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ ବିଶୁଦ୍ଧ କରିବ ।”

୨୧ତେହିଁ ଜଳିଯୁସର ଯାନକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତହିଁରେ ବିଧି ଏହି । ୨୨ଭୁମେମାନେ ସ୍ଵନା, ରୂପା, ପିତାଳ, କୁହା, ଦଶ୍ମା ଓ ସୀରା ଆଦି ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରିରେ ଦର୍ଶନ କରି ଶୁଣି କରିବା ଉଚିତ ଓ ଶୁଣି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଧୋଇବା ଉଚିତ । ୨୩ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ରିରେ ପକାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ତାକୁ ନିକଟରେ ଧୋଇ ଶୁଣି କରିବ । ୨୪ଭୁମେମାନେ ସପୁମ ଦିନରେ ନିଜ ନିଜ ବସ୍ତୁ ଧୋଇବା ଉଚିତ, ତହିଁରେ ଭୁମେମାନେ ଶୁଣି ହେବ; ତା'ପରେ ଭୁମେମାନେ ଛାଡ଼ିବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରିବ ।”

୨୫ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨୬“ଭୁମେ ଓ

ଜଳିଯୁସ ଯାନକ ଓ ମଣ୍ଡଳୀସ୍ତ ପିତୃଗୁଡ଼ର ପ୍ରଧାନମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧୂତ ନାହିଁ କରିବାର ଅର୍ଥାତ୍ ବନୀ ମନୁଷ୍ୟର, ପଶୁର ଗଣନା କର ଓ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ଭାବିତ କର । ୨୭ସେହିସବୁ ନିନିଷକୁ ସମାନ ଭାବରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ବାଣୀ ଦିଅ । ୨୮ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କଠାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କର ଲଭ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧଶରୀର ମନୁଷ୍ୟ, ଗୋରୁ, ଗର୍ଭର ଓ ମେଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତି ପାଞ୍ଚଶିଳୀ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ନାହିଁ କରି ପର୍ବତ କର । ୨୯ସେହିସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାରରୁପେ ଯାନକ ଜଳିଯୁସରକୁ ଦିଅ । ୩୦ପୁଣି ଇତିହାସକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଧଶରୀର ଭୁମେ ମନୁଷ୍ୟ, ଗୋରୁ, ଗର୍ଭର ଓ ମେଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତି ପରାମର୍ଶର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ନେଇ ଲେବିୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅ । କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ରକ୍ଷଣା ପଦିତ୍ତ ତମ୍ଭୁର ରକ୍ଷଣା ଅଟନ୍ତି ।”

୩୧ତେହିଁ ମୋଗାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ସେହି ଅନୁସାରେ ମୋଗା ଓ ଜଳିଯୁସର ଯାନକ କଲେ । ୩୨ୟୁଦ୍ଧରେ ଲୁଣିତ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ୬,୭୫,୦୦୦ ମେଷ ଥିଲେ । ୩୩୭୨,୦୦୦ ଗୋରୁ । ୩୪୬୧,୦୦୦ ଗଧ ୩୫୩୨,୦୦୦ ସ୍ଥିତି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କି ପୁରୁଷ ସହବାସ ଅଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । ୩୬ତହିଁରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଲଭ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧଶରୀର ସମ୍ଭାବୀ ୩,୩୭,୫୦୦ ମେଷ । ୩୭ସେହି ମେଷ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ୬୭୫ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମେଷ କର ସ୍ଵରୂପ ଦେଲେ । ୩୮ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ୩୬,୦୦୦ ଗୋରୁ ମଧ୍ୟରେ ବାସୁର ଗୋରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କର ସ୍ଵରୂପ ଥିଲା । ୩୯ସେମାନଙ୍କର ୩୦,୫୦୦ ଗଧ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେଥିରେ ଏକଷଠି ଗଧ କର ସ୍ଵରୂପ ଥିଲା । ୪୦ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ୧୬,୦୦୦ ସ୍ଥିତି ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ବଢିଶି ପ୍ରାଣୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କର ସ୍ଵରୂପ ଥିଲା । ୪୧ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଗା ଏହିପରି ଯାନକ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ଦେଲେ ।

୪୨ପୁଣି ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଛଢା ଯେଉଁ ଅର୍ଦ୍ଧଶରୀର ମୋଗା ଜଳିଯୁସର ସମାନଗଣକୁ ଦେଇଥିଲେ । ୪୩ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧଶରୀର ଅନୁସାରେ ୩,୩୭,୫୦୦ ମେଷ ପାଇଲେ । ୪୪୩୬,୦୦୦ ଗୋରୁ । ୪୫୩୦,୫୦୦ ଗଧ, ୪୬ଆଉ ୧୬,୦୦୦ ସ୍ଥିତି ଲୋକ ଥିଲେ । ୪୭ତେହିଁ ଇତିହାସକାଳୀନ ସମାନଗଣର ଲଭ୍ୟ ସେହି ପରାମର୍ଶ ପ୍ରତିଶଠ ଅଂଶରୁ ମୋଗା ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଗଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ନେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆବାସ ରକ୍ଷଣକ ଲେବିୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

୪୮ଏହାପରେ ସୈନ୍ୟଧାରୀନିର ନେତ୍ରବର୍ଗ ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟଧାରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଯେତେବେଳେ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ୪୯ସେମାନେ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେ ଭୁମର ସେବକଙ୍କ ନିଜ ଅଧୀନସ୍ତ ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିଅଛୁ । କେହିଜଣେ ହଦିଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ୫୦ଆମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟକାଳୀର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ସୁବନ୍ଦୀ କଙ୍କଣ, ବଳା, ଅଞ୍ଜୁରୀୟ, କୁଣ୍ଡଳ ଓ ହାରସବୁ ଆଣିଅଛୁ । ଏହି ସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆସମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟଗ୍ରିତି ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଅଛୁ ।”

51ତେଣୁ ମୋଗା ଓ ଯାନକ ଲକ୍ଷ୍ୟସର ସେମାନଙ୍କୋଠାର ଏହି ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାର ମେଇଗଲେ । **52**ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ଓ ଶତ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାର ସବୁ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଉପହାର 420 ପାତର୍ଣ୍ଣ ଓଜନ ଥିଲା । **53**ପୁଣି ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ପାଇଁ ଲୁଟ୍ଟିତ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ରଖି ନେଇଥିଲେ । **54**ଏହାପରେ ମୋଗା ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟସର ଯାନକ ସହସ୍ର ସୈନ୍ୟାଧିପତି ଓ ଶତ ସୈନ୍ୟାଧିପତିଙ୍କୋଠାର ସେହି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଲଙ୍ଘାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କ ସ୍ଥାନି ଚିହ୍ନ ରୂପେ ସେହି ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ରଖିଲେ ।

ସର୍ବନ ନଦୀର ପୂର୍ବସ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ବଂଶ

32 ରୁଦ୍ରେନ ସନ୍ତାନଗଣର ଓ ଗାୟ-ସନ୍ତାନଗଣର ଅନେକ ପଶୁ ପଲ ଥିଲା । ଏଣୁ ସେମାନେ ଯାଏସର ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟଦ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ପଶୁପଳ ପାଇଁ ଉପସୁକ । **2**ତେଣୁ ଗାଦର ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ରୁଦ୍ରେନର ସନ୍ତାନଗଣ ଆସି ମୋଗାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟସର ଯାନକଙ୍କୁ ଓ ମଣ୍ଡୁଳୀର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ । **3-4**ସେମାନେ କହିଲେ, “ଭୁମର ଏହି ସେବକମାନଙ୍କର ବଢ଼ ମେଷ ଓ ଗୋରୁଗାଇ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ସବୁ ଦେଶକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଙ୍ଘାୟେଲର ପାଇଁ ପରାସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆସର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନମନେ ଓ ଗୋରୁଗାଇ ନମନେ ଉତ୍ସମ ଅଟେ । ସେ ସବୁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ, ଅଟାଗୋଡ଼, ଦୀବୋନ, ଯାଏସର, ନିମ୍ରା, ହିଷବୋନ, ଲକ୍ଷ୍ୟଲୀ, ସିବମା, ନଗେ ଓ ବିଘ୍ନେ । **5**ଯଦି ଏହା ଭୁମର ଆନନ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ଭୁମର ସେବକଗଣକୁ ଏହି ଦେଶ ଦିଆଯାଉ, ଆସମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତର ସେପାରକୁ ନିଆ ନିଯାଉ ।”

ମୋଗା ଗାଦ ଓ ରୁଦ୍ରେନର ପରାବାରଦରଗୁ କହିଲେ, “ଭୁମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଭୁମେମାନେ କ'ଣ ଏଠାରେ ରହିବା ଉଚିତ? **7**ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଙ୍ଘାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ନଦୀ ପାର ହୋଇ ସେ ଦେଶକୁ ଯିବାପାଇଁ ଭୁମେମାନେ କାହିଁକି ସେମାନଙ୍କୁ ନିରୁପାହତ କରୁଛି? **8**ମୁଁ ଭୁମର ପିତୃଲୋକମାନଙ୍କୁ କାଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣ୍ୟତାରୁ ସେହି ଦେଶ ଦେଖିବାକୁ ପଠାଇବାବେଳେ ସେମାନେ ଏହାରୁପେ କରିଥିଲେ । **9**କାରଣ ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ୟଲ ଉପତ୍ୟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାମନ କର ଦେଶ ଦେଖିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦତ୍ତ ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଲଙ୍ଘାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିରୁପାହତ କଲେ । **10**ଏଣୁ ସେହିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କୋଧ ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । **11**‘ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅତ୍ରହାମକୁ ଓ ଲସହାକକୁ ଓ ଯାକୁବକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛି, ମିଶରର ଆଗତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଓ ତତୋଧିକ ବର୍ଷ ବହୁଷ କେହ ସେହି ଦେଶ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କଲେ ନାହିଁ । **12**କେବଳ କନ୍ଦୀସୀଯ ଯିଦ୍ଦିଗୁ ପୁତ୍ର କାଲେର ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶ୍ୟ ସେହି ଭୁମି ଦେଖିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଅନୁସରଣକାରୀ ଅଟନ୍ତି! ’

13“ଏହାରୁପେ ଲଙ୍ଘାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କୋଧ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ପାଇଁ ନମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାଜିଶ ବର୍ଷଯାଏ ମରୁଭୂମିରେ ଭ୍ରମିତ କରିଲେ । **14**ଏଠାକୁ ଦେଖ, ଭୁମେମାନେ ଭୁମ ପିତୃଗଣଙ୍କ ପର କାର୍ଯ୍ୟ କଲ, ଭୁମେମାନେ ପାପିଷ୍ଠ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋଧତ କରିଦିଛନ୍ତି । **15**ଯଦି ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ ନନ୍ଦର, ସେ ଲଙ୍ଘାୟେଲକୁ ମରୁଭୂମିରେ ଛାଡ଼ିଦେବେ । ଏହାପର ଭୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବ ।”

16ମାତ୍ର ଭୁବେନର ଗୋଟୀ ଓ ଗାଦ ଗୋଟୀର ଲୋକମାନେ ମୋଗାଙ୍କୁ ଆସି କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଆପଣା ଆପଣା ମେଷମାନଙ୍କ ନମନେ ମେଷଗାଳା ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପିଲମାନଙ୍କ ନମନେ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରିବା । **17**ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବାଲକମାନେ ଦେଶବାସିଙ୍କୋଠାର ନରପଦରେ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀର ବେଶ୍ଟିତ ନଗରରେ ବାସ କରିବେ, ଆଉ ଆମେମାନେ ଲଙ୍ଘାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ନ ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭାବ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରିବୁ । **18**ଲଙ୍ଘାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେମାନଙ୍କର ଭୁମି ନ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆମେମାନେ ଆମେ ନନ୍ଦ ଘରକୁ ଫେରିଯାଉ ନାହିଁ । **19**ଆଉ ଆମେମାନେ ଯନ୍ତର ଆର ପାରରେ ଓ ତହିଁ ଆଗରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଧିକାର ନେବୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଯନ୍ତର ଏହି ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ରହିଅଛି ।”

20ତେଣୁ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେମାନେ ଯେବେ ଏହାରୁ କରିବ, ତେବେ ଏହି ଭୁମି ଭୁମର ଅଧିକୃତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଭୁମର ସେମିଯମାନେ ସମ୍ଭାବ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଯିବେ । **21**ଭୁମର ସେମିଯମାନେ ଯନ୍ତର ଅତିକ୍ରମ କର ଶତମାନଙ୍କୁ ଦିବୁନ୍ତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଶତମାନଙ୍କୁ ସେହି ଭୁମିର ତତ୍ତ ଦେଇ ନାହାନ୍ତ । **22**ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦେଶ ଅକ୍ଷିଆର ହୃଦୀ, ତା'ହାଲେ ଭୁମେମାନେ ଗୁହରୁ ଫେରି ପାରିବ । ତାହେଲେ ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଲଙ୍ଘାୟେଲଙ୍କୋଠାର ନିରପରାଧ ହେବ । ଆଉ ସେହି ଦେଶକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରେ ଭୁମେମାନେ ଅଧିକାର କରିବ । **23**ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ ଯେବେ ତାହା ନନ୍ଦର, ତେବେ ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଥିବ । ଆଉ ଏହା ନଶ୍ତି ଯେ, ଭୁମମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଭୁମେମାନେ ଦଶ୍ତି ହେବ । **24**ଭୁମେମାନେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ପିଲମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନଗର ଓ ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମେଷଗାଳା ନିର୍ମାଣ କର, ଆଉ ନନ୍ଦ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କର ।”

25ତା'ପରେ ଗାଦ ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ରୁଦ୍ରେନ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମେମାନେ ଭୁମର ଦାସ ଓ ଭୁମେ ଆମର ମୂନିବ । ଭୁମର ଆଜା ଅନୁସାରେ ଆମେମାନେ କରିବୁ । **26**ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲମାନେ ଓ ପରୁଷକଳ ଗିଲିଯଦର ନଗରମାନଙ୍କରେ ରହିବେ । **27**ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସେମିଯମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ଯନ୍ତର ନନ୍ଦ ପାର ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବେ, ଠିକ୍ ଯେପର ମୂନିବ କହିନ୍ତି ।”

28ତେଣୁଁ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଳିଯୁସର ଯାଦକରୁ, ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁଯୁକ୍ତ ଓ ଲଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ନାନଗଣର ବଂଶୀୟ ପିତୃଗୁଡ଼ର ପ୍ରଧାନମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । **29**ପୁଣି ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଗାଦ ଗୋଷ୍ଠୀର ଓ ରୁବେନ ପରିବାରର ସୈନ୍ୟମାନେ ଭୁମ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଭୁମେମାନେ ଅଧିକାରରେ ସ୍ଥିତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳିଯୁଦ୍ଧ ଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ । **30**ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ଭୁମେମାନଙ୍କ ସହିତ ନଦୀ ପାର ନଢ଼ାନ୍ତି, ସେମାନେ ନଶ୍ୟ ଭୁମେମାନଙ୍କ ସହିତ କିଶାନ ଦେଶରେ ଭୁମି ପାଇବେ ।”

31ତେଣୁଁ ଗାଦ ସନ୍ନାନଗଣ ଓ ରୁବେନ ସନ୍ନାନଗଣ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଆମେମାନେ କର୍ମ କରୁବୁ । **32**ଆମେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମଖରେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ପାର ହୋଇ କିଶାନ ଦେଶକୁ ଯିବେ, କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ପୂର୍ବ ପାରକୁ ଅଧିକାରରୁପେ ପାଇବୁ ।”

33ତେଣୁଁ ମୋଗା ଗାଦ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ, ରୁବେନ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣକୁ ଓ ଯୋଷେଫର ପୁତ୍ର ମନ୍ୟଗି ବଂଶର ଅନ୍ଦ୍ରେକରୁ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ସୀହୋନର ରାଜ୍ୟ, ବାଶନର ରାଜା ଓ ଗର ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ସହ ନାନା ନଗର ଦିଗିଷ୍ଠ ଦେଶ, ଏହରୁପେ ଚତୁର୍ଦିଂଗସ୍ତ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନଗର ଦେଲେ ।

34ଗାଦର ଲୋକମାନେ ଦୀବୋନ୍, ଅଟାଗୋତ୍ ଓ ଅଗୋଯେରକୁ ପୁନ୍ରଜନନୀୟ କଲେ । **35**ଅଟାଗୋତ୍-ଶୋଫନ, ଯାଏର ଓ ଜଗିତ୍, **36**ବୈତନମ୍ବା ଓ ବୈଥାରନ ନାମକ ପ୍ରାଚୀର ବେଶ୍ଟି ନଗର ଓ ମେଷଶାଳା ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

37ରୁବେନ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ହିଷ୍ପବୋନ୍, ଜଳିଯୁଲୀ ଓ କରିଯୁଥ୍ୟମକ୍ରୁ । **38**ପୁଣି ନାମାନ୍ତରରେ ନବୋ, ବାଲମିଯେଲୁ ଓ ସିଦ୍ଧା, ଏହି ସମସ୍ତ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେମାନେ ଥନ୍ୟ ସହରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ନାମରେ ଡାକିଲେ ।

39ମାଣୀରର ଗୋଷ୍ଠୀ ମନ୍ୟଗି ପୁତ୍ରଗଣ ଜଳିଯୁଦ୍ଧକୁ ଆକୁଣନ କଲେ ଓ ଜମୋରୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମି ନେଇଗଲେ । **40**ତେଣୁଁ ମୋଗା ମନ୍ୟଗି ପୁତ୍ର ମାଣୀରକୁ ଜଳିଯୁଦ୍ଧ ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ସେଠାରେ ବାସ କଲା । **41**ପୁଣି ମନ୍ୟଗି ପୁତ୍ର ଯାଯୀର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ଗ୍ରାମ ସବୁ ଦସ୍ତଗତ କରି ସେମାନଙ୍କ ନାମ ହବୋତ୍ ଯାଯୀର ରଖିଲା । **42**ଆଉ ମୋବହ ଯାଇ କାନାତ୍ ଓ ତାହାର ନଗର ହସ୍ତଗତ କରି ଆପଣା ନାମାନୁସାରେ ତାହାର ନାମ ନୋବହ ରଖିଲା ।

ଲଗ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କର ମିଶର ଯାତ୍ରା

33 ମୋଗା ଓ ହାଗୋଶ ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣି ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, ତାହାର ବିବରଣ ଏହି । **2**ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଗମନର

ବିବରଣ ଲେଖିଲେ, ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନେ ଗମନ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଯାତ୍ରାର ବିବରଣ ଏହି ।

34ପ୍ରଥମ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ, ସେମାନେ ରମିଷେଷଠୀରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ଆଗରେ ଦାନ୍ତିକତାର ସହକାରେ ବାହାର ଗଲେ । ଏହା ନିସ୍ତାର ପରିବର୍ତ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦିନ ଥିଲା । **4**ଆଉ ମିଶରୀୟମାନେ ସେହିମାନଙ୍କୁ କବର ଦେଉଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମକାତମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦେବଶକ୍ତି ବିପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ ଆଣିଲେ ।

5ଲଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ରମିଷେଷଠୀରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସ୍ଵକ୍ଷାତର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । **6**ପୁଣି ସେମାନେ ସ୍ଵକ୍ଷାତର ଯାତ୍ରା କରି ମରୁଭୂମିର ସୀମାରେ ଏଥମରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । **7**ତେଣୁଁ ସେମାନେ ଏଥମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ବାଲସଫୋନର ନକଟସ୍ତ ପୀହହୀଗୋତ୍ତରୁ ଫେର ଆସିଲେ । ସେମାନେ ମରୁଭୋଲ ନକଟରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

8ଏହାପରେ ସେମାନେ ପୀହହୀଗୋତ୍ତର ସମୁଖୀରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ମରୁଭୂମିରେ ପ୍ରଦେଶ କଲେ । ଆଉ ଏଥମ ମରୁଭୂମିରେ ତିନି ଦିନ ଯାତ୍ରା କରି ମାରାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

9ପୁଣି ମାରାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଏଲୀମରେ ଉପମୁକ୍ତ ହେଲେ; ସେହି ଏଲୀମରେ ବାର ଝରଣା ଓ ସତ୍ତର ଖଦ୍ଦୁରୀ ଗଛ ଥିଲା । ଏଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

10ତେଣୁଁ ସେମାନେ ଏଲୀମରୁ ଯାତ୍ରାକରି ସ୍ଵପ୍ନ ସମୁଦ୍ର* ନକଟରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

11ପୁଣି ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ସମୁଦ୍ର ନକଟରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପୀନ ମରୁଭୂମିରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

12ପୁଣି ସେମାନେ ପୀନ ମରୁଭୂମିର ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ଦୟକାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

13ସେମାନେ ଦୟକାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆଲୁଶରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

14ପୁଣି ସେମାନେ ଆଲୁଶରୁ ଯାତ୍ରା କରି ରଫୀଦୀମରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପିଇବା ନିମନ୍ତେ କଲ ନଥିଲା ।

15ସେମାନେ ରଫୀଦୀମରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ସୀନ୍ୟ ମରୁଭୂମିରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

16ସେମାନେ ସୀନ୍ୟ ମରୁଭୂମିରୁ ଯାତ୍ରା କରି କିବୋତ୍ତାବାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

17ପୁଣି ସେମାନେ କିବୋତ୍ତାବାରୁ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

18ଆଉ ସେମାନେ ହତ୍ସେଗୋତ୍ତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଶିତ୍ମାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

19ଏହାପରେ ସେମାନେ ରତ୍ନାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ରମ୍ପୋନ ପେରସରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

20ପୁଣି ସେମାନେ ଶିଥୋମ ପେରସବୁ ଯାତ୍ରା କରି ଲିଦନାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

21ପୁଣି ସେମାନେ ଲିଦନାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଶିଥ୍ସାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

22ତା'ପରେ ସେମାନେ ଶିଥ୍ସାରୁ ଯାତ୍ରା କରି କହେଲାତ୍ତରୁ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

23ପୁଣି ସେମାନେ କହେଲାତ୍ତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଶେଫର ପର୍ବତରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

24ତା'ପରେ ସେମାନେ ଶେଫର ପର୍ବତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଦ୍ରବ୍ୟଦାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

25ପୁଣି ସେମାନେ ହରଦାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମଖେଲୋଡ଼ରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

26ତା'ପରେ ସେମାନେ ମଖେଲୋଡ଼ରୁ ଯାତ୍ରା କରି ତହତରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

27ପୁଣି ସେମାନେ ତହତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ତେରହରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

28ତା'ପରେ ସେମାନେ ତେରହରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମିତକାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

29ପୁଣି ସେମାନେ ମିତକାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ହରମୋନାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

30ଉପରେ ସେମାନେ ହରମୋନାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମୋଷେଗୋଡ଼ରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

31ପୁଣି ସେମାନେ ମୋଷେଗୋଡ଼ରୁ ଯାତ୍ରା କରି ବନେୟକନରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

32ତା'ପରେ ସେମାନେ ବନେୟକନରୁ ଯାତ୍ରା କରି ହୋର୍ଗଦଗଦରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

33ପୁଣି ସେମାନେ ହୋର୍ଗଦଗଦରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଯଙ୍ଗବାଥାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

34ତା'ପରେ ସେମାନେ ଯଙ୍ଗବାଥାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଆବ୍ରାଣାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

35ପୁଣି ସେମାନେ ଆବ୍ରାଣାରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଜତ୍ରସିଯେନ ଗେବରରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

36ସେମାନେ ଜତ୍ରସିଯେନ-ଗେବରରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ଓ ସିନ୍ ମରୁଭୂମିରେ କାଦେଶୀରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

37ପୁଣି ସେମାନେ କାଦେଶରୁ ଯାଇ ଜଦୋମ ଦେଶ ପୀମାରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋର ପର୍ବତରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

38ଏହାପରେ ହାଗୋଣ ଯାନକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ହୋର ପର୍ବତରେ ଆଗୋହଣ କଲେ । ପୁଣି ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନେ ମିଶରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବାର ରୂପିଣିତମ ବର୍ଷର ପଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମନେ ।

39ଆଉ ହୋର ପର୍ବତରେ ହାଗୋଣ ମୃଦୁବ୍ରତଣ କରିବା ସମୟରେ ସେ 123 ବର୍ଷ ବଯସ ଥିଲେ ।

40କଣାନୀୟ ରାଜ୍ୟ ଆଗଦର ନେଗେଡ଼ରେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନେ ଆସୁଥିଲେ ।

41ତା'ପରେ ସେମାନେ ହୋର ପର୍ବତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ସଲମୋନାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

42ପୁଣି ସେମାନେ ସଲମୋନାରୁ ଯାଇ ପୂନୋନରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

43ତା'ପରେ ସେମାନେ ପୂନୋନରୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଓବୋତରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

44ତା'ପରେ ସେମାନେ ଓବୋତରୁ ଯାତ୍ରା କରି ମୋଘୁବ ସୀମାନ୍ତିତ ଜୟୀ-ଅବାରୀମରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

45ତା'ପରେ ସେମାନେ ଜୟୀ-ଅବାରୀମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଦୀବୋନ-ଗାଦରେ ଛାଉଣୀ ପକାଇଲେ ।

46ପୁଣି ସେମାନେ ଦୀବୋନଗାଦରୁ ଯାତ୍ରା କରି ଅଲମୋନ-ଦିବଳଥୟିମରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

47ତା'ପରେ ସେମାନେ ଅଲମୋନ-ଦିବଳଥୟିମରୁ ଯାତ୍ରା କରି ନବୋ ନିକଟସ୍ଥ ଅବାରୀମ ପର୍ବତରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

48ପୁଣି ସେମାନେ ଅବାରୀମ ପର୍ବତରୁ ବାହାର ଯିରାହୋ ସେପାରରେ ଯଦ୍ଦନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମୋଘୁବ ପଦାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

49ସେମାନେ ଯଦ୍ଦନ ପାର୍ଵତୀର୍ତ୍ତା ବୈର୍ଯ୍ୟିଶିମୋତ ଠାରୁ ଆବେଲ ଶିଠୀମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଘୁବ ପଦାରେ ସେମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

50ଯିରାହୋନ୍ତିତ ଯଦ୍ଦନ ସେପାରରେ ମୋଘୁବ ପଦାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶଙ୍କୁ କହିଲେ,

51“ଜଗାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଯେତେବେଳେ ଭୁମେମାନେ ଯଦ୍ଦନ ନନ୍ଦୀ ପାରହେବ ଏବଂ କିଶାନ ଦେଶରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବ, 52ଭୁମେମାନେ ନନ୍ଦ ସମୁଖରୁ ସେହି ଦେଶନବାସୀ ସମୟଙ୍କୁ ତଢ଼ି ବାହାର କରିଦେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଖୋଦିତ ମୂର୍ଚ୍ଛି ଧାରୁ ନିର୍ମିତ ମୁଣ୍ଡିତକ ନଷ୍ଟ କରିଦେବା ଉଚିତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉକ୍ତଶ୍ଳେଷିଗୁଡ଼ିକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ । 53ପୁଣି ଭୁମେମାନେ ସେହି ଦେଶ ଅଧିକାର କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବ । କାରଣ ଆମେ ଭୁମୀନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଭୁମୀନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶ ଦେଇଅଛି ।

54ଆଉ ଭୁମେମାନେ ଶୁଳାବାଣୁଦ୍ଵାରା ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ବଂଶାନୁସାରେ ଦେଶାଧିକାର ବିଭାଗ କରି ନେବ । ଅଧିକଲୋକ ବିଶିଷ୍ଟ ବଂଶ ଅଧିକ ଭାଗ ନେବ ଓ ଅନ୍ତିମ ଲୋକ ବିଶିଷ୍ଟ ବଂଶ ଅନ୍ତିମ ପାଇଁ ପାଇଁ ବାହାର ବାଣ୍ଣ ଯେଉଁଠି ହେବ ସେ ତାକୁହିଁ ନେବ । ଏହରୁପେ ଭୁମେମାନେ ଆପଣା ପିତୃବଂଶାନୁସାରେ ଅଧିକାର କରିବ ।

55“ଯଦି ଭୁମେମାନେ ସେହି ଦେଶନବାସୀମାନଙ୍କୁ ନନ୍ଦ ସମୁଖରୁ ତଢ଼ି ବାହାର କରି ନ ଦେବ, ଯେଉଁମାନେ ବାସ କରିବେ, ସେମାନେ ଭୁମୀନଙ୍କ ଚକ୍ରରେ କଣ୍ଠୀ ସରୁପ ଓ ଭୁମୀନଙ୍କ ପାର୍ଵତୀରେ କଣ୍ଠୀ ସରୁପ ହେବେ । ଭୁମେମାନେ ବାସ କରିବ, ସେମାନେ ଭୁମୀନଙ୍କ ପାଇଁ ବଢ଼ି ଭୁମୀ ଆଣିବେ ।

56ଯଦି ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁମୀ ଦେଶରେ ଭୁମୀନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରିବାକୁ ଦିଅ, ତେବେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିବାକୁ ମନସ୍ତ କରିଥିଲୁ, ତାହା ଭୁମୀନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବା ।”

କଣାନ ଚର୍ଚାପୀମା

34 ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ: “ଯେତେବେଳେ ଭୁମେମାନେ

କିଶାନ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ତାହା ଭୁମିନଙ୍କର ଦେଶ ହେବ । ଏଗୁଡ଼କ ସେହି ଦେଶର ସିମା ହେବ । ୩ଭୁମିନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ଅଞ୍ଚଳ ଲଦୋମ ନିକଟସ୍ଥିତ ସୀମା ପ୍ରାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ମୃତ ସମୁଦ୍ରର ଦକ୍ଷିଣ ମୁଖ୍ୟ ପୂର୍ବ ଦିଗରୁ ଭୁମିନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ସୀମା ହେବ । ୪ପୁଣି ଭୁମିନଙ୍କର ସୀମା ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଫେର ଅକ୍ରୂଦୀମ ଘାଟ ଦେଇ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ ଓ ସେଠାରୁ କାଦେଶ ବର୍ଣ୍ଣଯେଇ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଇ ହରୁସର-ଅଦରକୁ ଆସି ଅସମୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ । ୫ଏହାପରେ ସେହି ସୀମା ଅସମୋନରୁ ମିଶର ନଦୀ ଆତକୁ ବିସୁତ ହେବ ଓ ସେହି ଭୁମିଧୟାଗର ନିକଟରେ ଶେଷ ହେବ । ୬ଭୁମିଧୟାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମା ହେବ । ଏହା ଭୁମିନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମା ହେବ । ୭ଆଉ ଏହା ଭୁମିନଙ୍କର ଉତ୍ତର ସୀମା ହେବ । ଏହା ଭୁମିଧୟାଗରଠାରୁ ହୋଇ ପର୍ବତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସୁତ ହେବ । ୮ହୋରଠାରୁ ଏହି ସୀମା ଆଗମ୍ବ ହୋଇ ହମାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସୁତ ହୋଇ ସଦାର ନିକଟରେ ଶେଷ ହେବ । ୯ଭୁମିର ଉତ୍ତର ସୀମା ସିପ୍ରେଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସୁତ ହୋଇ ହରୁସର-ଏର୍ମିନରେ ଶେଷ ହେବ । ୧୦ଆଉ ଭୁମିନଙ୍କର ପୂର୍ବ ସୀମା ହରୁସର ଏର୍ମିନଠାରୁ ଆଗମ୍ବ ହୋଇ ଶଫାମ୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ । ୧୧ସେହି ସୀମା ଶଫାମ୍ବଠାରୁ ଏର୍ମିନର ପୂର୍ବଦିଶ ଆତକୁ ଶେଷରେ ଶବ୍ଦିନର ପାଦଭୂମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବ ଏବଂ ପୂର୍ବରେ ଏହା ଗାଲିଲୀ ହୃଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସୁତ ହେବ । ୧୨ପୁଣି ସେ ସୀମା ଯନ୍ତ୍ରନ ଦେଇ ଯିବ ଓ ମୃତ ସମୁତ୍ତର ନିକଟରେ ଶେଷ ହେବ । ଏହା ଭୁମିନଙ୍କର ଦେଶ ଏବଂ ଏହାର ସୀମା ହେବ ।”

୧୩ତେଣୁ ମୋଶା ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ନଥ ବଂଶ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧବଂଶକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ ଥିଲା ଅଧିକାର କରିବ, ସେହି ଦେଶ ଏହି । ୧୪ରୁବେନ, ଗାତ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଓ ମନଃତିର ଅର୍ଦ୍ଧକ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ଆପଣା ଆପଣା ପରିବାର ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପାଇଛିନ୍ତ । ୧୫ଏହି ଦୁଇ ବଂଶ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧବଂଶ ଯରୀହୋ ପୂର୍ବଦିଶରେ ଯନ୍ତ୍ରନ ଆଗପାଶରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପାଇଅଛିନ୍ତ ।”

୧୬ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୭“ଯେଉଁମାନେ ଭୁମିନଙ୍କ ନମନେ ଦେଶ ଭାଗ କରିବେ, ସେମାନେ ଦେଉଛନ୍ତ ଯାନ୍ତକ ଇଲିଯୁସର ଓ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୁୟ । ୧୮ପୁଣି ଭୁମେମାନେ ଦେଶ ଭାଗ କରିବା ନମନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ନଶେ ନଶେ ନେତ୍ରବର୍ଗ ବାହିବ । ୧୯ସେହି ଅଧିପତିଗଣଙ୍କର ନାମ ଏହି:

- ୧୦ ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ଯିହୁନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ।
- ୧୧ ଶିମିଯୋନର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ଅମ୍ବାହୁଦର ପୁତ୍ର ଶମ୍ପୁୟେଲ ।
- ୧୨ ବିନ୍ୟାମୀନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ କିଶାନର ପୁତ୍ର ଇଲୀଦଦ ।
- ୧୩ ଆଉ ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ଯରୀର ପୁତ୍ର ବୁକ୍ତି ।
- ୧୪ ଯୋଷେପ ବଂଶଧର ମଧ୍ୟ ମନଃତି ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଏପୋଦର ପୁତ୍ର ହନ୍ତୀଯେଲ ।
- ୧୫ ପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରପୁର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ଶିପୁନର ପୁତ୍ର କମ୍ପୁୟେଲ ।

୨୫ ଆଉ ସବୁଲୁନ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ପର୍ବତକର ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାଫେନ ।
୨୬ ଇଶାଖର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ଅସମନର ପୁତ୍ର ପଲଟିଯେଲ ।
୨୭ ପୁଣି ଆଶେର ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ଶଲେମିର ପୁତ୍ର ଅହୀହୁଦ ।
୨୮ ନପୁଲ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରୁ ଅମ୍ବାହୁଦର ପୁତ୍ର ପଦହେଲ ।”

୨୯କିଶାନ ଦେଶରେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାର ବିଭାଗ କର ଦେବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ନଗର

୩୫ ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାବ ପଦାରେ ଯରୀହୋ ନିକଟସ୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରନ ନଦୀ ଆରପାରରେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୨“ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଅ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଅଧିକୁତ ଭାଗରୁ କେତେକ ବସନ୍ତ ନଗର ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତା । ଆଉ ଭୁମେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ନଗରମାନ ଓ ସେ ସବୁର ଚତୁର୍ଦିଶପୁ ରୂପରୁତ୍ତି ଦେବ । ୩ଲେବୀୟମାନେ ଏହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ରୂପରୁତ୍ତି ଭୂମିରେ ରହଇବେ । ୪ଲେବୀୟମାନେ ଯେଉଁ ରୂପରୁତ୍ତି ଭୂମି ଅଧିକାର କରିବେ ତାହା ନଗର ପ୍ରାଚୀରଠାରୁ ୧,୫୦୦ ଫୁଟ ଦୂରରେ ରହିବ । ୫ଚରୁପାର୍ଶ୍ଵର ଖୋଲ ଭୂମି ମାପ ୩,୦୦୦ ଫୁଟ ହେବ । ନଗରଟି ସେହି ଭୂମିର ମଣିରେ ରହିବ । ୬ଆଉ ଭୁମେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସବୁ ନଗର ଦେବ ତହିଁରୁ ଛାନ୍ତି ଆଗ୍ରୟ ନଗର ହେବ । ନରହତ୍ୟାକାରୀ ସେଠାରୁ ପଳାଇବା ନମନେ ଭୁମେମାନେ ତାହା ଦେବ; ତାହା ଛାନ୍ତା ଆହୁରି ବ୍ୟାକିଶଟି ନଗର ଦେବ । ୭ସର୍ବମୋଟ ଭୁମେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଠେକୁଣ୍ଠିତ ନଗର ଦେବ । ଭୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗର ସହତ ରୂପରୁତ୍ତି ଭୂମି ଦେବ । ୮ଜଗ୍ରାୟେଲ ବୁଦ୍ଧ ପରିବାରବର୍ଗ ଅଧିକ ନଗର ନେବେ । ଏବଂ ଭୁମେମାନେ ଶ୍ରୋଟ ପରିବାରବର୍ଗଠାରୁ ଅଳ୍ପ ନେବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଅନୁସାରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ କିଛି ନଗର ଦେବେ ।”

୯ଅନନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୧୦“ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଭୁମେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରନ ପାର ହୋଇ କିଶାନ ଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ୧୧ନି ନି ନି ଆଗ୍ରୟ ନଗର ଦେବା ନମନେ କେତେ ରୂପରୁତ୍ତି ନଗର ନିରୂପଣ କରିବ; କେହ ଅନିଜାରେ କାହାକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ସେହିପରୁ ନଗରକୁ ଯାଇପାରିବ । ୧୨ଏହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ ହତ୍ୟାକାରୀ ପାଇଁ ନିରାପଦ ଅଟେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ଦଶିତ କରିବା, ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ମଣ୍ଡି ନିକଟରେ ବିଶୁର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ନକଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ୧୩ଏହିରୁପେ ଭୁମିନଙ୍କ ନଗର ମଧ୍ୟରୁ ଛାନ୍ତିଗୋଟି ଆଗ୍ରୟ ନଗର ହେବ । ୧୪ଭୁମେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରନ ପୂର୍ବ ପାରରେ ତିନି ନଗର ଦେବ ଓ କିଶାନ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତିନି ନଗର ଦେବ; ତାହାସୁର ଆଗ୍ରୟ ନଗର ହେବ । ୧୫ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ନମନେ, ବିଦେଶରେ ନନ୍ଦିତ ବାସିନୀ ନମନେ ଓ ବିଦେଶରେ

ପ୍ରାୟୀବାସିନୀମାନଙ୍କ ନମନେ ସେହି ଛଅ ନଗର ଆଶ୍ରମୀନ ହେବ; ତହିଁରେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନ ଭ୍ରାନ୍ତରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ବଧ କରେ, ସେ ସେହି ପ୍ଲାନ୍କୁ ପଳାଇ ଯାଇପାରିବ ।

16“ପଦ କେହି ଲୋହ ନିର୍ମିତ ଅସ୍ତ୍ରାଗ କାହାରକୁ ବଧ କରେ, ତେବେ ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଓ ସେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ପାଇବ । 17ଆଉ ଯେଉଁ ପଥରବୀର ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇପାରିବ, ସେପର ଏକ ପଥରବୀର ଯଦି କେହି ବାହାରକୁ ଆପାତ କର ମାରିଥିଏ, ତେବେ ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଓ ତା’ର ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବ । 18ଆଉ ଯେଉଁ କାଠ ନିର୍ମିତ ଅସ୍ତ୍ରରେ ଜଣେ ମରିପାରିବ, ସେପର ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କର ଯଦି ନଶେ ଅନ୍ୟକୁ ଆପାତ କରେ ଓ ସେଥିରେ ସେ ମରେ, ତେବେ ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଓ ସେ ଅବଶ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବ । 19ଜଣେ ମୃତ ପରିବାରର ଲୋକ, ହତ୍ୟାକାରୀରୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିବ । ସେ ତାକୁ ଦେଖିଲ ମାତ୍ରକେ ହତ୍ୟା କରିପାରିବ ।

20-21“ଆଉ ଯେବେ କେହି ହଂସା କର କାହାକୁ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ଆପାତ କରେ, ଅବା କାହା ଉପରକୁ ଅନିଜାରେ କିଛି ଫୋପାତି ଦିଏ ଏବଂ ସେଥିରେ ସେହି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ମରେ, ତେବେ ଆପାତକାରୀ ହତ୍ୟାକାରୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହେବ ଓ ସେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡରେ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ହତ୍ୟା କରିଥିଲ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁକ୍ରିୟ ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ତାକୁ ଦେଖିଲ ମାତ୍ରେ ହତ୍ୟା କରିବେ ।

22“ମାତ୍ର ଯେବେ କେହି ବିନ ଶତ୍ରୁତାରେ ହଠାତ୍ କାହାକୁ ଆପାତ କରେ, ଅବା କାହା ଉପରକୁ ଅନିଜାରେ କିଛି ଫୋପାତି ଦିଏ ଏବଂ ସେଥିରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତକୁ ହତ୍ୟା କରେ, 23ଅବା କେହି ଅନାଶତରେ ଏକ ବଡ ପଥର ଫିଙ୍ଗି କାହାକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତକୁ ହତ୍ୟା କରିପାରେ କିନ୍ତୁ ପଥର ଫୋପାତିବା ସମୟରେ କାହାରକୁ ଦେଖି ନଥିଲ ଅଥବା ସେ ତାହାର ଶତ୍ରୁ କି ଅନିଶ୍ଚ ଚେଷ୍ଟାକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଏ, 24ତେବେ ମଣ୍ଡଳୀ ସେହି ହତ୍ୟାକାରୀର ଓ ରକ୍ତର ପ୍ରତିହନ୍ତାର ବିଷୟ ଏହି ଶାସନାନୁସାରେ ବିରୂପ କରିବେ । 25ଆଉ ମଣ୍ଡଳୀ ରକ୍ତର ପ୍ରତିହନ୍ତାର ହସ୍ତରୁ ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀକ ଉଭାର କରିବେ, ପୁଣି ସେ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନ୍କୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲ ସେହି ଆଶ୍ରମ ନଗରରେ ମଣ୍ଡଳୀ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ପଡ଼ୁଆଇ ଦେବେ; ଆଉ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବତ୍ର ତେଲିର ଅଭିଷିନ୍ଦି ମହାଯାନକର ମୃତ୍ୟୁ ନହିଁ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ପ୍ଲାନ୍କୁ ରେ ବାସ କରିବ ।

26-27“ସେହି ହତ୍ୟାକାରୀ ଆଶ୍ରମ ନଗରରୁ ଯଦି କୌଣସି ସମୟରେ ତହିଁର ସୀମା ବାହାରକୁ ଯାଏ ଓ ରକ୍ତର ପ୍ରତିହନ୍ତା ଆଶ୍ରମ ନଗର ସୀମାର ବାହାରେ ତାହାକୁ ପାଏ ଓ ପ୍ରତିହନ୍ତା ତାହାକୁ ବଧ କରେ ତେବେ ସେ ରକ୍ତପାତରେ ଅପରାଧୀ ହେବ ନାହିଁ । 28ଜଣେ ଯଦି ହଠାତ୍ କାହାକୁ ବଧ କରେ ସେ ଆଶ୍ରମ ନଗରରେ ମହାଯାନକର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ । ମାତ୍ର ମହାଯାନକର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲାପରେ ସେହି ନରହତ୍ୟାକାରୀ ଆପଣା ଅଧିକାର ଭୂମିକ ଫେରିପାଇପାରିବ । 29ଆଉ

ଭୂମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନବାସ ପ୍ଲାନରେ ଏହି ସବୁ ବିରୂପ ବିଧ ଚରିପ୍ଲାୟ ହେବ ।

30“ଜଣକର ଅଧିକ ସାକ୍ଷୀ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । ମାତ୍ର ଏକ ସାକ୍ଷୀର ସାକ୍ଷୀ କୌଣସି ଲୋକ ପ୍ରତିକୁଳରେ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦେବା ନମନେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବନାହିଁ ।

31“ଆହୁର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଦୃଷ୍ଟି ନରହତ୍ୟାକାରୀର ପ୍ରାଣ ନମନେ କୌଣସି ପ୍ରାପ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଯାଇ ନପାରେ । ତାକୁ ନିର୍ମିତ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିଯିବ ।

32“ପୁଣି କୌଣସି ହତ୍ୟାକାରୀ ଆଶ୍ରମ ନଗରର ପଳାଇଯାଇ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ଦେଶକୁ ଫେରିଥାସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ନମନେ କୌଣସି ପ୍ରାପ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ମହାଯାନକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ ନକରିବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

33“ଭୁମେମାନେ ଭୂମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ କଳ୍ପିତ କର ନାହିଁ । ନରହତ୍ୟାକାରୀର ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ପ୍ରକାର ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେଶର ପାପକୁ ଘୋଲ ପାରିବ ନାହିଁ । 34ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଅଛି, ମୁଁ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଅଛି । ତାହାକୁ ଅଗୁଣ କର ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଙ୍ଘନେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଅଛି ।”

ସଲପାଦର କନ୍ୟାମାନଙ୍କର ଭୂମି

36 ତା’ପରେ ଗିଲିଯୁଦ ପରିବାରବର୍ଗର ଅଧିପତିମାନେ ଆସିଲେ । ମାଖୀରର ପୁତ୍ର ଗିଲିଯୁଦ, ମନ୍ଦଗିର ପୁତ୍ର ମାଖୀର ଓ ମନ୍ଦଗିର ଯୋଗେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ମୋଶାଙ୍କ ଓ ଲଙ୍ଘନେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ । ୧ସେମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଙ୍ଘନେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୁଲାବାଣ୍ଣ ପ୍ରାଣ ଦେଶକାର ଦେବା ପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କର ମୂଳବ ମୋଶଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଆମ ମୂଳବ ଆମମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତା ସଲପାଦରଙ୍କ ଅଧିକାର ତାହାର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୋତୁ ଆଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ । ୩୫ଦିନ ଲଙ୍ଘନେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ହୁଏ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ଅଧିକାରରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନୀୟ ପରିବାରରେ ଯୁକ୍ତ ହେବ । ୪ସେତେବେଳେ ମହୋଲାସ-ଉସ୍ତବ ଲଙ୍ଘନେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଲନ କରିଯିବ, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକାର ସେମାନେ ବିବାହ କରିଥିବା ପରିବାରକୁ ଗୁଲାମିବ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକାର ଆମମାନଙ୍କ ପରିବାରରୁ ନିଆଯିବ ।”

5ତେହିଁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ଯୋଗେଫ ପରିବାରବର୍ଗରେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଯଥାର୍ଥ କହୁ ଅଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ସଲପାଦରଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଏହି ନିଷ୍ଠାତି ଦେଇ, ଭୁମ୍ବ ନିଦ ଜଙ୍ଗ ଅନୁସାରେ କେହି ଜଙ୍ଗକୁ ବିବାହ କରିପାର, କିନ୍ତୁ ନିଦ ପିତ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ । ୭ଅଧିକାର ଗୋଟିଏ ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଲଙ୍ଘନେଲ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତ ସେମାନଙ୍କର

ଭୂମିର ଅଧିକାର ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଖିବା ଉଚିତ । ୪କୌଣସି ନାରୀ ଯିଏ ନନ୍ଦର ପିତୃ ଅଧିକାର ପାଇଛି, ତେବେ ତା'ର ନନ୍ଦ ପିତୃ ପରିବାରବର୍ଗର କୌଣସି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ, ତାହାହେଲେ ଜଗ୍ରାଯେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତ ଆପଣା ସମ୍ମାନୀୟ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ଅଧିକାର ତୋଗ କରିବେ । ୫ଏକ ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଅନ୍ୟ ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଅଧିକାର ଯିବ ଉଚିତ ନାହିଁ । ଜଗ୍ରାଯେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରବର୍ଗ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।”

10ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେଉଁପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ,

ସଲଫାଦରଙ୍କ କନ୍ୟାମାନେ ସେହି ଅନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ । ୧୧ସ୍ତୁ ସଲଫାଦରଙ୍କ କନ୍ୟାଗଣ ଯଥା: ମହଲ, ତିର୍ଯ୍ୟା, ହରଳ, ମିଳା ଓ ମୋଶା, ସେମାନଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ୧୨ମନ୍ଦିର ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ବିବାହ କଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଭୂମି ଅଧିକାର ସେମାନଙ୍କ ପିତୃ ସମ୍ମାନୀୟ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ରହିଲା ।

13ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୀହୋ ନିକଟସ୍ଥ ପର୍ବତ ସମୀପରେ ମୋଶାବ ପଦାରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଲେ । ଜଗ୍ରାଯେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ନମନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>